

NAŠ ČASOPIS

IZHAJA ZA OBČINE VRHNICA, BOROVNICA, DOBROVA-HORJUL-POLHOV GRADEC in BREZOVICA

MAJ 1995

ETO XXII, ŠT. 211

Trombe magoslavja

S petdesetimi leti po vojni, ko bila na oblasti rdeča in krvava revolucija, kot se danes rado reče, sprav vsakdo intimno ve, da to le bilo čisto res, smo te dni pravili na zunaj, ko se je proslavljala petdesetletnica konca druge svetovne vojne. Nekateri so bletnico doživljali bolj živo in so hoteli zadnje bitke spet uprizoriti pravimi ljudmi in s pravim rožjem ter pravimi krogami, ne lede na to, na kateri strani so leta 1945 končali svoj boj.

Tako smo nemara za nekaj asa res opravili z obdobjem, ko smo si Slovenci omislili lepa osončilo in potem živeli od sfacije, si zgradili hiše, nakupili taktorje, ko kosilnica ni bila več rožje v rokah reakcije, si nakupili avtomobile, ki so bili opečni resda iz tovarne orožja in evarni, ker je tovarna s svojimi standardi določala prometno arnost in jih niso določale izmere na cestah, peljali smo pa e pa le v fičkih in obenem vsaj nekaj časa stiskali pas in jedli slo zelje, kakor je zapisal esnik; če pa tega obdobja še ismo izživeli, ga nekaj časa še omo doživljali vsak po svoje, nkrat bo tako ali tako tista vojna nnila, takrat namreč, ko bo - ker o bog tako dal - zmanjkalo njenih udeležencev.

Videti je, da mora vsak narod o na nekakšen način izživeti in se konca vojne in zamer, ki iz je izhajajo ter razočaranj, ki jih povzroči, ne da določiti z dekretom. Zanimivo pa je le, da so danes najbolj nepomirljivi nasprotniki ravno tisti ljudje, ki so dolga leta izgorevali za našo stvar, zdaj pa kot da bi hoteli tisto izgorevanje pozabiti. K sreči se teh bojev ne bodo mogli več dolgo sami udeleževati, spoznajo pa naj, da njihovi spori in spopadi kljub v nebo vpijočim krivicam niso nikakršna dediščina za mlade rodove. Ljudje odpustajo, tudi pozabljajo, toda pri Slovencih je tako, da politika velikokrat iz jagenička naredi volka, in kljub deklarirani političnosti je v tistih letih, ko so bile vse poti vnaprej določene, Slovincem res manjkalo nekaj domačega političnega mikastanja, pa so zdaj zato prijeli za late in mlatijo naokrog.

Te dni smo se udeležili različnih prireditev, tudi slavnostnega koncerta ob sedemdesetletnici vrhniškega pihalnega orkestra. Bilo je lepo in ljudje so veliko ploskali. Igrali so nekaj domačih, potem pa tudi nekaj ameriških, je rekel človek, ki rad posluša vrhniško godbo in ji je bil zvest tudi tedaj, ko je imela še težave s programom. Zdaj so te težave minile, kajti naštudirali so komade, kot se reče, ki so manj neprijetni za današnji čas in za današnja ušesa.

Se pred leti je namreč gor pa dol po Tržaški hodil vrhniški krajan in občan, in glasno vpil, da tega ne more poslušati. Smo mu rekli: »Fant, pa saj ne fušajo!« Ta pa se je držal za ušesa in gonil svoje. »Same ruske, same ruske.« Verjetno je imel za take nekdane pesmi borbe in dela, kot so jim rekli na radiu. Tudi zato so nekateri na svoje prireditve včasih raje kot domačo povabili godbo iz sosese, ki je znala tudi kaj drugega kot »same ruske«.

Kot je pri marsikateri godbi in marsikaterem pevskem društvu danes v navadi, da zaklene v najgloblji predal in pozabo nekdane koračnice, se bo zgodila po tej petdesetletnici, ki smo jo hvala bogu preživeli živi in brez velikih posledic, naravna stvar, da petdesetletnice ne bo več. Če le ne bo preveč takih, ki se bodo še predolgo spominjali petdesetletnice.

TONE JANEŽIČ

Proslava petdesetletnice osvoboditve Nov asfalt

Na osrednjo proslavo 50-letnice osvoboditve na ploščadi pred Domom Karla Grabeljskega je prišlo »nekoliko« premalo Vrhničanov, najbrž jih je bilo pred 50 leti več.

Delegacija 1. tankovske brigade je položila venec na plošče s seznamami vseh mrtvih borcev, katere so ponovno postavili in uredili v 530. učnem centru Vrhnika.

Malo pred veliko nočjo so na cesti od Stranske vasi pri Dobrovi proti Bokalcem položili novih 830 metrov asfalta. Tako je zdaj ostal neasfaltiran le še kak kilometer ceste. Rekonstrukcija ceste poteka po etapah, saj ni bilo na voljo dovolj denarja, da bi jo asfaltirali naenkrat (sredstva črpajo iz Sklada stavbnih zemljišč, nekaj pa so prispevali tudi krajan). Kdo bo priskrbel denar za preostali kilometer asfalta, pa še ni znano.

Že lani jeseni je dobila kakih sto metrov asfalta tudi vaška cesta skozi vas Osredok, preostali del poti pa so asfaltirali letošnjo pomlad, tako da je cesta zdaj v celoti asfaltirana (v dolžini 1 kilometer). Krajan Osredka so vsa zemeljska dela opravili sami in poskrbeli za odvodnjavanje. Potreben denar pa je prispeval Mestni sekretariat za komunalno gospodarstvo, promet in zveze.

B. V.

SPREJET VRHNIŠKI STATUT

Vrhničani so za Cankarja

Na četrtkovi seji je vrhniški občinski svet sprejel statut občine Vrhnika, tako da ima zdaj tudi ta občina urejene vse listine in začne lahko delovati kot občina. Na sami seji so morali svetniki pripraviti glasovati posebej le o tem, kdaj naj bo vrhniški občinski praznik. Na izbiro so imeli tri različice, odločili so se, da bo poslej obveljala tista na 10. maja, ko je

rojstni dan pisatelja Ivana Cankarja. Pohvalili so statutarno komisijo, ker je temeljito opravila delo.

Sama seja pa je bila bolj zanimiva zaradi tega, ker so na njej odločali, kam s komunalnimi odpadki. Glede na to, da so se o tem pogovarjali vpričo delegacije iz Razorske doline in ker ni bilo poleg drugih, ki jih tudi lahko priza-

dene odločitev, so menili, da bi bilo v prihodnje treba počakati še na nekatera strokovna mnenja, dotlej pa se ustavijo vse dejavnosti, ki bi kazale, kot da je odločitev že sprejeta. Vsekakor pri tem vrhniški občinski svet ne namerava delovati mimo volje ljudi, čeprav se bo nekoč o tem treba odločiti.

Odločitev pa, kako se znebiti plastike, ki jo je na vrhniško smetišče navlekel Jože Stržinar oziroma podjetje Stenplast, so se svetniki odločili za tole: od lastnika plastike bodo poskušali izterjati denar za odpadke, ki so že tam, smetišče bo pod nadzorstvom, da ne bi kdo tja pripeljal še kaj takega. Ker gre za kar velik strošek, saj tudi skladiščenje te plastike na Vrhniku ne bo zastoj, so naročili, mora biti občinska uprava pri tem dosledna. Zavrnili so možnost, naj bi občina založila 30.000 DEM in tisto plastiko nekam odpeljala, potem pa od Stržinara izterjala ta denar. Na seji sveta je bilo namreč slišati v podkrepitev prve odločitve, da gre omenjeno podjetje prihodnji teden v stečaj.

V prilogi Uradne objave objavljamo vrhniški statut in statute občine Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica.

Pogovor vseh, ki se bodo v prihodnje ukvarjali s smetmi z Vrhniko in okolice, pri vrhniškem županu. Odločili so se za strokovno utemeljene rešitve.

140 let brezovške šole

V tem mesecu praznuje osnovna šola na Brezovici visok jubilej, 140 let, kar so doživali prvo šolo. Zato so se starši in učenci ob učiteljih zbrali na posebni slovesnosti, s katero so počastili visoki jubilej. Na sliki: nastopajoči na prireditvi so bili učenci.

Borovničani!

19. maja ob 20. uri ste vabljeni v večnamenski prostor osnovne šole, kjer bomo s predstavitvijo knjige Most avtorice Vere Hutar in s priložnostnim kulturnim sporedom v občinskem merilu proslavili petdeseto obletnico konca druge svetovne vojne.

Knjiga Most, ki je izšla te dni, opisuje vse okoliščine tako imenovanega preserskega procesa, na katerem so bili obsojeni na smrt in na dolgoletne zaporne kazni številni prebivalci borovniške doline. Srečali se boste lahko z avtorico, ki je ves čas spremljala kalvarijo po nedolžnem obtoženih in sodno umorjenih.

Vabljeni!

RADIO OGNJIŠČE

Prireja v nedeljo, 4. junija, ob 20. uri v veliki dvorani Cankarjevega doma na Vrhniku

KONCERT

Prijeten večer vam bodo pripravili

IRENA VRČKOVNIK

IVAN HUDNIK

ansambel VESNA

vokalna skupina KRILA

in TRIO ljudskih pevcev, katerih imen še ne bomo imenovali. Naj ostanejo za presenečenje. Program bosta povezovala naša dobra znanca

IDA BAŠ in

MARJAN ŠNEBERGER

Ves izkupiček je namenjen v podporo RADIU OGNJIŠČE. Vstopnice so v prodaji po enotnih cenah v župniščih: Vrhnika, Borovnica, Brezovica in v Horjulu ter v turistični agenciji PAV na Vrhniku pri Črnem orlu.

VABLJENI!

Občinski odbor SKD Vrhnika

LAHKO POČAKA, SAJ NI ŽIVLJENJSKO OGROŽEN.

LAZO KROMPIČ

PREDSTAVLJENA III. FAZA POSTOPKOV ZA DOLOČITEV NOVE DEPONIJE

Na Vrhniki tri možne lokacije za novo komunalno deponijo

Vrhnjska komunalna deponija na Tojnicah se iz dneva v dan polni in kmalu bo minilo dve leti, za kolikor je po obljubah strokovnjakov še prostora za razne komunalne smeti in druge odpadke. Kaj pa po tem?

Bivša skupščina občine Vrhnika je celoten postopek izbire lokacije poverila mariborskemu Inštitutu za ekološki inženiring, ki je skupščino tudi sprotil seznanjal o postopkih za izbor nove lokacije. Tako smo tudi prek Našega časopisa sproti seznanjali o delu Inštituta za ekološki inženiring, ki je doslej predstavil dve končni fazi celotnega postopka za izbor lokacije komunalne deponije. Sedaj je pripravljena III. faza izbora lokacije, ki bo predstavljena na prvi majski seji vrhnjskega sveta. Še pred tem pa je bila III. faza predstavljena vrhnjskim strokovnjakom s področja ekologije in vsem, ki jih po strokovni strani zadeva izbor nove lokacije. Omenjenega razgovora so se udeležili tudi predstavniki KS Podlipa — Smrečje, Drenovega Griča — Lesnega Brda in Bevk.

Strokovnjaki iz Maribora so navzoče seznanili z vsemi postopki in sedanjo III. fazo, ko so se na podlagi večriterijskih analiz izoblikovale tri možne lokacije odlagališč.

Tako je postopek izbora lokacij do II. faze temeljil na analizi obstoječih pravnih in strokovnih osnov, določitvi meril in delovnih metod. Sledila je uporaba izločilnih določil, na podlagi katerih so plast za plastjo izločevali območja, ki so bila neprimerna za novo lokacijo deponije.

Na podlagi vseh izločilnih meril so tako ostale tri možne lokacije za novo deponijo:

1. Razorska dolina
 2. Veliki mah (območje na Barju južno od avtoceste)
 3. Špičasti grič (območje severno od avtoceste na liniji Log — Drenov Grič — V. Ligojna).
- Vsa navedena območja so strokovnjaki opredelili kot »primerne«, čemur pa sledila raziskava »najboljše« mikrolokacije. Lokacija mora biti vizualno naravno zakrita, upoštevati je treba najmanjšo možno prizadetost okolja s strani deponije in zaradi prometa. Upotovati je treba tudi bodoči potencial prostora, obdelovalnost površin, mikroelemente krajine... itn. Strokovnjaki Inštituta iz Maribora se bodo podali na teren, kjer bodo pregledali vse tri možne lokacije in opravili geološke, hidrološke meritve ter preverili meteorološke podatke in opravili geodetska dela. Šele na osnovi izsledkov terenskih raziskav bo mogoče zanesljivo določiti optimalno lokacijo za odlaganje in predelavo odpadkov v naši občini.

Po strokovni predstavitvi III. faze je sledila burna in zanimiva razprava vseh navzočih. Predstavniki prizadetih KS so nasprotovali posebno proti trem možnim lokacijam. Vendar pa vso razpravo lako strnemo v nekaj mnenj:

- kompletna tretja faza bo predstavljena na prvi seji občinskega sveta;
- precej vprašanj se je izoblikovalo ob III. fazi določitve nove deponije;
- v KS, kjer so predvidene možne lokacije, bo treba takoj seznanjati ljudi ter jim do podrobnosti pojasniti strokovne prednosti;
- z geološkimi raziskavami je treba počakati, do odločitve na

svetu in z razgovori s prizadetimi krajanji;

- ne glede na vse težave pa je potrebno odločitev o deponiji uresničiti, saj bo staro odlagališče čez dve leti polno, kaj pa potem;
- tudi z razgovori o regijski deponiji je treba nadaljevati.

Ob koncu pa je treba še poudariti, da bomo prek Našega časopisa občane sproti obveščali o nadaljnjih prizadevanjih in dogajanjih glede odločitev o novi vrhnjski deponiji. Odločitev bo potrebna, prav gotovo v zadovoljstvo in nezadovoljstvo nekaterih. Prenaglitve se ne smemo, dogovoriti pa se moramo. Zato bo potrebnih veliko razgovorov, strpnih dialogov in tudi jeznih besed. Preseči bo treba miselnost: moje dvorišče naj bo urejeno, sosedovo pa ni pomembno.

N. Č.

Janko Deželak predaval na Vrhniki

Minister Janko Deželak in predsednik OO SKD Vrhnika Jože Rus med predavanjem.

Zadnji petek v aprilu je minister za ekonomske odnose in razvoj Janko Deželak (SKD) v okviru stalnega programa predavanj, ki jih organizira tukajšnji občinski odbor SKD, predaval o ekonomski politiki vlade do konca letošnjega leta. Predvsem je poudaril tisti dan svežo novico, da je prvič v zgodovini samostojne Slovenije stopnja inflacije v aprilu negativna, kar utegne glede na to, da je bil indeks od začetka leta dotlej 102,4, resnično prijeteljo od tega, da bo Slovenija leto končala z desetodstotno inflacijo.

Iz tega izhaja sklep, je rekel Deželak, da bo v prihodnje mogoče cene oblikovati brez inflacijskih pričakovanj. Država bo po svojih močeh skozi podjetja, kjer je izključen ali večinski lastnik, poskušala še naprej omejevat cene. Deželak je tudi pripomnil, da nas negativna inflacijska stopnja zdaj tudi na način prvič odceplja od države, v kateri smo bili dolga leta in nas vključuje v naše naravno okolje evropskih držav.

Glede slovenskega vstopa v Evropo oziroma v Evropsko unijo je Janko Deželak zbranim ljudem v mali dvorani Cankarjevega doma, med katerimi smo videli tudi nekatere vodilne iz vrhnjskih in borovniških podjetij, dejal, da je zdaj čutiti na Slovenskem prepričanje, ali naj Slovenija vstopi v evropske povezave in to povezovalne jemlje kot prednostno prizadevanje, saj nekateri trdijo, da to ne more biti prednost. Glede tega je Deželak rekel, da bo v svetu, ki se bo povezoval, odločitev za to, da ostanec Robinson Crusoe (brodolomec na samotnem otoku) lahko celo komu všeč, vendar to še ne zagotavlja, da bomo sami gospodarji na svojem. Vprašal se je: ali so Nemci danes kaj manj Nemci, če so povezani v Evropski uniji.

Opozoril je tudi na prevladujoče razmišljanje, da podjetje, v katerem imajo tujci svoj delež, ni več slovensko podjetje. Deželak je prepričan, da se da z ustrežno za-

COMING NA SEJMU ALPE — ADRIA — Na letošnjem sejmu ALPE ADRIA — SVOBODA BIVANJA v Ljubljani je na področju avdio-video tehnike vidno prednjačil PHILIPS in z njim podjetje COMING z Vrhnike. Kot največji uvoznik avdio-video tehnike so poleg celotnega programa PHILIPS predstavili še svetovno znane firme GRUNDIG, TELEFUNKEN in KENWOOD. Predstavitev več kot trideset vrst različnih televizorjev je bila res enkratna, saj kupci v Sloveniji le redko naletijo na trgovino s takšno izbiro. Vsi razstavljeni izdelki so že naprodaj v vseh treh Comingovih trgovinah v Ljubljani pa tudi na Vrhniki, v Kopru, Novi Gorici in Mariboru.

Kar kupce privablja v Comingove trgovine pa so poleg res izrednega izbora še konkurenčne cene, dodatno leto garancije (skupaj 2 leti), brezplačna dostava in montaža na domu, vsi kupci 2-krat na leto sodelujejo v nagradnem žrebanju res lepih nagrad (npr. 1-tedenski dopust za dve osebi v slovenskem zdravilišču) in še bi lahko naštevali. Glede na število obiskovalcev na njihovem razstavnem prostoru smo prepričani, da so našli pravo pot do slovenskega kupca. (S. S.)

z državami nekdanje Jugoslavije. S slednjimi državami bi bilo mogoče doseči le kako sedmino ali osmino vse trgovine, ki jo bo imela Slovenija s svetom.

Svoje strani je obljubil, da naj bi se privatizacija v letošnjem letu končala, čeprav so težje, da bi se proces zavlekel tudi še v naslednje leto.

Glede plač je na stališču vladnih ekonomistov, ki trdijo, da so te previsoke, vendar je treba to vprašanje obravnavati glede na stopnjo produktivnosti naših podjetij.

Kar se tiče socialne politike in politike zaposlovanja, je čutil pri nekaj nad 13 odstotni stopnji brezposelnosti tudi anomalije. Po eni strani država rešuje delovna mesta v starih industrijskih panogah, stroški prehajajo na pleča davkoplačevalcev, po drugi strani pa je med 120.000 brezposelnimi, od katerih je zagotovo 60.000 moških, težko dobiti 2000 delavcev za izvedbo avtocestnega programa.

V glavnem pa je minister Deželak prepričan, da ima Slovenija resnične možnosti za gospodarski uspeh, se pravi, da lahko na prihodnost gleda z zmernim optimizmom.

T. J.

MEDOBČINSKI POSVET

Kako naprej v kmetijstvu?

V občini Brezovica smo se sestali člani Odbora za kmetijstvo na prvi seji in razpravljali o pereči problematiki kmetijstva v naši občini.

Sestanka so se udeležili tudi predstavniki sosednjih občin, saj je problematika v kmetijstvu podobna, z združenimi močmi pa si obojamo večji uspeh.

Kmetijska pridelava na Barju je zelo otežena, kar odločilno vpliva na ekonomiko kmetij. Da pa bomo sledili ekološki usmeritvi kmetijstva, bomo pripravili predlog prerazporeditve kategorij za intervencije v kmetijstvu na Kmetijskem ministrstvu.

Občine, ki mejijo na mestno občino Ljubljana, si bodo še naprej prizadevale za obojestransko sodelovanje z mestom Ljubljana. Preskrba mesta Ljubljana, urejena na krajina okoli mesta in sredstva za ohranjanje ter razvoj kmetijstva na tem območju so po našem mnenju v tesni povezavi.

Pripravili bomo program intervencij v kmetijstvu glede proračunskih sredstev občine Brezovica. Predlagamo vsaj izenačitev višine teh sredstev skladno s sosednjimi občinami, da bodo za kmeta veljali pogoji pridelave.

Obravnavali smo možnost koriščenja sredstev za intervencije v kmetijstvu s strani republike. Vključujemo pa se tudi v vzdr-

ževanje gozdnih in poljskih poti, ki jih urejamo pretežno kmetijski. Pereča je tudi problematika škode, ki jo povzroča divjad. Odbor bo opozarjal in spremljal delo strokovnih služb, ki so odgovorne za to področje.

Na sestanku smo se problematike kmetijstva še dotaknili. Ker pa se zavedamo, da je narava za človeštvo največja dobrina, nas vse čaka še zelo veliko dela.

kmetijski svetovalec inž. agr. ANTON ZAVODNIK

OBVESTILO

Društvo invalidov Vrhnike obvešča svoje člane, da je načrtovani izlet Grossglockner-Cortina D'Ampezzo zaradi prezasedenosti prenočitvenih zmogljivosti v avgustu prestavljen na 28. in 29. junij 1995.

Zainteresirani naj se čim prej oglasijo v društveni pisarni, kjer bodo dobili program izleta in vse ostale informacije.

Člane tudi obveščamo, da smo nabavili vibroser in akustimulatore za odpravo bolečin, kar si lahko po nizki ceni vsako sredo izposodite v društveni pisarni.

DRUŠTVO INVALIDOV VRHNIKA

Krogla in medalja nikdar ne zadene tapravega

Spoštovani bralci, dragi rani vojne za samostojno Slovo, verjamem, da tudi sami da rek v naslovu ne more po veljati, saj tisti, ki so na Vrhniki prejeli priznanja MORS, jih gotovo zaslužijo. Seveda ob vprašanju upoštevanja enakosti ril po vsej Sloveniji in ali ne Vrhniki zaslužijo tudi kakšno priznanje in kakšno več tudi menim, da je rek v naslovu za tolaženje tistih zaslužnih, v množici ostali praznih rok za moralno očiščenje organizacij priznanj in predlagalcev. Jaz ta rek nerad uporabljam, težje ga slišim in se raje po močeh potrudim, da pravočrtno in tudi kasneje storim vse, da priznanje dobijo zaslužni. Dam se, da kdor dela, dela napredek in so možne tudi pri podeljevanju priznanj na Vrhniki. Podeljevanje priznanj je bila javno objavljena naša časopisu in neznank tega ne more biti; nič ni skriti, nič pri tem ne more biti nemogoče, če se na to temo v naših ranskih vrstah pogovorimo skladu z našimi usmeritvami skušamo popraviti. Ob tem opozoril, da se nekateri vabljeno niso uspeli udeležiti podeljevanja priznanj, morda celo niso dobili vabila, pa se čutijo prizadete.

Za splošno informacijo naj vem, da so medalje generala Martra prevzeli vsi, da pa spominski znak »ubranili domovino« Se prevzelo 32 veteranov, in sicer Borovniške čete, 7 iz zaščitnega voda, 8 iz protiklopnege voda iz 531. čete, 7 iz diverzantskega voda in 7 iz protidiverzantskega voda.

Ta spominski znak lahko prevzamejo v 53. območnem povetstvu SV s poprejšnjo najavo Jože Molku po tel. 741-522-741-600 ali 741-425 in doma 741-512. Pri gospe Stanki Drenik izpostavi za obrambo Vrhnike Črnom orlu pa je na pogled spominskega občanov, ki jih ta spominski znak še čaka.

Drugo področje so zahvale podporo odporu za samostojno Slovenijo, ki jih posamezniki, organizacije in skupnosti niso prevzele ob podelitvi. Te zahvale bomo poskušali na primeren način vročiti ob obletnici najpomembnejših dogodkov za Slovenijo.

Tretje področje je spominski znak Logatec, Vrhnika 1991, kterege ustanovitev je tudi bila javno objavljena in menim, da je nes znan vsem, ki jim pripada. Le-ta namreč pripada vsem, ki sicer imajo pravico včlanitve ZVVS z območja Vrhnike, Borovnice in Logatca. Tudi pri tem bomo s sodelovanjem našli koga, ki je v spiskih izpuščen, sprejdan. Toda najprej bi bilo dobro podeliti, prevzeti znake, ki so primensko namenjeni od formiranja naprej. Trdimo se, da vsako priznanje izkoristimo za podelitev in načrtujemo, da bomo letos tudi dokončali. S področja Teritorialne obrambe nekdanje občine Vrhnika tega spominskega znaka še ni prevzelo skoraj 30 občanov, s področja civilne obrambe ter oviranja pa tudi kakšnih 150. S področja policije mi podajo, ki niso znani, saj za podelitev skrbita policijski postaji samostojno.

Spoštovani občani, verjetno veste, da v vojašnici Logatec obstaja muzejska zbirka na temo Slovenske vojske. Zbirko, ki že vsebuje tudi elemente vojne za samostojno Slovenijo, nameravamo ravno v tem delu razširiti v zbirko dokumentov, pričevanj in materialnih dokazov vojne 1991 na našem območju. Potrebujemo vaše sodelovanje in vas prosimo za vsak pomemben dokument, materialni dokaz ali pričevanje o dogodku iz te vojne, kateremu ste morda bili vi najbližji.

Veterani, spoštujemo svoje odločitve in častna dejanja, sicer jih tudi drugi ne bojo!

Lep pozdrav in brez zamere! JOŽE MOLK

Predavanje o strpnosti

V Cankarjevem domu na Vrhniki so krščanski demokrati pripravili predavanje teološkega profesorja dr. Draga Ocvirka na temo Bogatejši v medsebojnem spoštovanju. Predavanje je bilo dobro obiskano, saj je tema aktualna.

Prof. Ocvirk je najprej razčlenil tisočere obzore nestrpnosti, med katerimi je omenil tudi objektivne, se pravi družbene, kulturne, verske, ideološke dejavnike. Tradicionalno družbo so povezovali tudi take vrednote, pri nas katoliške, pri katerih se je vedelo, kaj je prav in kaj ni. V moderni družbi je vse relativno, absolutnih vrednot in prepričanj ni, marveč je vse podvrženo nepredvidljivemu toku zgodovine. V veleblagovnici vrednot in prepričanj človek ne ve več, za kaj bi se odločil.

»Del naših sodržavljanov, ki so

bili materialno in idejno na konju v komunističnem totalitarizmu, so se z njegovim propadom znašli v taki negotovosti, kot so bili ves čas komunizma kristjani in nekomunistično misleči ljudje. Pol stoletja zatiranja in drugorazrednosti je kristjane prekalilo in naučilo živeti v začasnih, negotovih okoliščinah, kar jim je privzgojilo veliko mero strpnosti in spoštovanja do drugače mislečih ali verujočih,« je dejal prof. Ocvirk.

Končal je z ugotovitvijo, da je človeku treba pomagati dospo, njanja, da so drugi in drugačni za njega v najglobljih temeljih resničnosti blagoslov in obogatitev. Stropnost je dejansko ena od razsežnosti ljubezni, brez katere se nihče ne more človeško uresničiti, je dejal prof. Ocvirk. Predavanje se je nadaljevalo v nevezan in bogat pogovor.

NAŠ ČASOPIS

Naš časopis izhaja enkrat mesečno za občine Vrhnika, Borovnica, Dobrova-Horjul-Polhov Gradec in Brezovica in ga brezplačno prejemajo vsa gospodinjstva v teh občinah. Naš časopis izhaja praviloma prvi teden v mesecu.

Uredništvo: Tone Janežič (v.d. odgovornega urednika), Simon Seljak (novinar in organizator). Naslov uredništva: Naš časopis, Tržaška cesta 1, 61360 Vrhnika. Uradne ure za stranke: ob ponedeljkih, sredo in petkih od 10. do 11. ure. Telefon uredništva: (061) 756 224 ali h.c. 755 121, int. 222. Telefaks: (061) 755 158. Urednik je dosegljiv ob sredah popoldne na telefon (061) 631 567.

Oglasi: 1 cm v stolpcu za ekonomske oglase po 400 SIT, na prvi in zadnji strani dvojno. Cena celostanskega oglasa 80.000 SIT. Zahvale so po enotni ceni 7000 SIT. Mali oglasi so brezplačni. Oglase lahko naročite pri založniku Našega časopisa, pomagali vam jih bomo tudi oblikovati.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo. Pridržujemo si pravico do jezikovnih popravkov propagandnih sporočil. Po mnenju pristojnega organa je Naš časopis informativni proizvod, za katerega se plačuje 5-odstotni davek od prometa proizvodov.

Grafična priprava in prelom: Grafika, Novo mesto, p.o. Tisk: Tiskarna Ljudske pravice, Ljubljana.

Vrhnika v ozračju praznovanj

Konec aprila in v začetku maja so se na Vrhniki vrstile številne prireditve. Vse prireditve in dogodki so bili posvečeni 50-letnici osvoboditve Vrhnike izpod fašizma in nacizma. Vsi praznični dnevi so bili povezani s 27. aprilom, dnevom boja proti okupatorju, 1. majem, praznikom dela, 6. majem, občinskim praznikom in vsakoletnimi Cankarjevimi dnevi. V sliki in besedi pogledimo vse prireditve in dogodke.

25. 4. 1995 — praznovanje na Raskovcu

Vojašnica Ivana Cankarja v Raskovcu je tega dne pripravila odprtje razstave slik Po poteh I. tankovske brigade, ki je leta 1945 osvobodila tudi Vrhniko. Razstavo je pripravil pokrajinski muzej iz Kopa. Odprtja so se udeležili številni še živeči borci I. tankovske brigade iz Slovenije ter številni gosti, člani ZB NOV Vrhnika in vojni veterani ZVVS z območja Vrhnike in Borovnice. Gostitelji, »tankisti«¹ vojašnice v Raskovcu, so nato vsem gostom pokazali mehanizirano sredstva in oborožitev sedanje tankovske brigade. Nekdanji borci so si z zanimanjem ogledali sodobno oborožitev, predvsem pa najsodobnejši tank T-84.

27. 4. 1995 — razstava

27. 4. 1941 so sredi Rožne doline v Ljubljani ustanovili Osvobo-

dilno fronto, ki je Slovence popeljala v zmagovit boj proti svetovni nacistično-fašistični koaliciji, ki je hotela podjarmiti Evropo in svet. Po štiriletnem boju za osvoboditev Slovenije se je natanko pred 50 leti, 6. maja, tudi Vrhnika prebujala v svobodi in takratne borce Hercegovske divizije prisrčno pozdravila kot osvoboditelje.

V spomin na vse dogodke je občinski odbor Zveze združenj borcev in udeležencev narodno-osvobodilne vojne Vrhnika pripravil razstavo fotografij iz spominskih albumov svojih članov ter tudi pot I. tankovske brigade in nenazadnje tudi prodiranje hercegovskih borcev, ki so osvobodili Vrhniko. Ob samem odprtju razstave, 27. 4. 1995 v dvorani kulturnega centra PAVZA, se je zbralo veliko nekdanjih borcev in drugih občanov. Za kulturni program so poskrbeli Mešani pevski zbor Dragomer, harmonikar Dejan Mesec in povezovalka Mirjam Suhadolnik. Razstavo je odprl župan Vinko Tomšič, samo razstavo pa je predstavila Valentina Fefer, ki je med drugim poudarila: »Pripravili smo to skromno razstavo za starejše generacije, da se spomni dogodkov pred več kot 50 leti, mladim pa, da bodo spoznali del trpljenja v tistem krutem času ter zanos in radosti, ki je prevečala veliko večino Vrhničanov ob koncu štiriletno morije 5. maja pred 50 leti.«

Na koncu je še dodala: »Zahvaljujem se vsem, ki so posodili slike in druge dokumente za to razstavo, ter vsem, ki so kakorkoli pomagali pri postavitvi. Še posebna zahvala velja županu, ki je vodil častni in delovni odbor za počastitev 50-letnice na Vrhniki.

5. 5. 1995 — osrednja proslava

Na osrednji proslavi se je na ploščadi pred Domom Karla Grabeljške zbralo kar precej nekdanjih borcev, tankistov I. tankovske brigade in drugih občanov Vrhnike. Za lep in pester kulturni program so poskrbeli Pihalni orkester Vrhnika, Mešani pevski zbor Ivana Cankarja, s pravim občutkom in lepo besedo pa je program in celotno proslavo povezoval dramski igralec Jože Logar. Najprej je vse navzoče pozdravil župan Vinko Tomšič, ki se je prisotnim borcem zahvalil za prispevek k svobodi slovenskega naroda ne glede na takratne politične razmere in kasnejša razmišljanja o razvrednotenju nekaterih zgodovinskih dejstev. Nato je vse udeležence proslave pozdravil Jože Molik, predstavnik ZVVS obstoječega odbora za Vrhniko in Borovnico z besedami:

»Vi ste priče, da se za obstoj in svobodo naroda MORA siliti za svojevredno upreti s silo. Spoštovani veterani vojne za samostojno Slovenijo! Vsi ste priče, da se moramo s silo upreti tistemu, ki nas ima tako rad, da bi nas s silo zadržal v njegovi kletki.

Naša domovina je lepa, Slovenija s Triglavom, morjem, krasom, goricami, ravninami in tudi z Vrhniko, Borovnico, Podlipo, Lintvernom, Koželjskim grab-

nom, celo Peklom. Srečna je in lesketa se pa le, če je svobodna in brez hlapcev. Tako naj tudi bo!«
Slavnostni govornik je bil Franc Passeta, predsednik vrhniških borcev NOV, ki je svoj nagovor pričel z besedami:

»Spoštovani občani in tovariši!

Na današnji dan ob tem času pred petdesetimi leti so nad Vrhniko, posebno na Jerinovem griču, regljale strojnice, pokale puške, okrog Vrhnike ter na samo Vrhniko pa so padale granate in mine. 6. maja zgodaj zjutraj je partizanska vojska iz našega kraja izgnala tujca — nacističnega okupatorja.

To so bili Hercegovci, ki jih je Vrhnika takrat sprejela z odprtimi rokami, saj so jim končali moro štiriletno okupacije nacifašistov, ki so hoteli izbrisati Slovence kot narod.

Prav je, da se spomnimo tistih dni, da bi v sebi okrepili zavest, biti svoji na svojem in si urejati življenje tako, kot znamo in zmoremo.«

V nadaljevanju pa je orisal pota vrhniških partizanov, delovanje Osvobodilne fronte in dogodkov v času v letih 1941 in 1945 na takratni Vrhniki in v njeni okolici. Na koncu je dodal:

»Partizanski boj je ob zaključnih operacijah druge svetovne vojne omogočil naš vojaški prodor na naše skrajne narodnostne meje — na Koroško, v Trst in Benetško Slovenijo. Po končanih operacijah pa so zahodni zavezniki zahtevali umik in dosegli smo sedanje meje Republike Slovenije. Vsa diplomacija velikih in malih sil ničesar ne poklanja. Dobiš tisto, kar si odločno vzel v polni zavesti in priznanju prijateljev, da je to tvoje.

Partizanski boj je izbojeval Republiko Slovenijo in nam ustvaril pogoje, da smo se 1991 plebiscitarno in z orožjem odločili za samostojno državo.«

DAN ODPRTIH VRAT V VOJAŠNICI »IVAN CANKAR« NA RASKOVCU —Vojnašnica »Ivan Cankar« na Raskovcu je 5. maja, v sklopu praznovanj 50-letnice osvoboditve in Cankarjevih dnevi, imela »Dan odprtih vrat« ter obenem tudi možnost za kratek izlet s tanki oz. transporterji na tankovskem poligonu. Čeprav so bila vrata vojašnice odprta v dopoldanskem času od 10. do 15. ure, je prišlo kar precej krajanov oz. občanov. Po zaključku šole pa še šolski otroci, ki so si z zanimanjem ogledali bojne enote ter seveda navalili na kratko vožnjo s tankom oklepne enote.

7. 5. 1995 — MAŠA ZA ŽRTVE VOJNE — V nedeljo, 7. maja, ob 9. uri je bila v vrhniški cerkvi sv. Pavla spravna maša za vse žrtve druge svetovne vojne iz vrhniškega območja. Maševal je dekan Florjan Božnar ob petju cerkvenega pevskega zbora. (S. S.)

7. 5. 1995 — Srečanje v Starem malnu — V nedeljo popoldan pa se je maršikateri Vrhničan peš ali pa kako drugače napotil v Stari maln, kjer je bilo napovedano srečanje občanov. Za poskočne melodije je poskrbel ansambel »Kras«, vendar pretirane gneče le ni bilo.

S. S.

KONCERT GLASBENE ŠOLE VRHNIKA IN GLASBENIH PRIJATELJEV IZ HOLANDIJE

Glasba ne pozna meja

Pet let je minilo od prvega srečanja orkestra Glasbene šole Vrhnika in ansambla Con Spirito iz Nizozemske. Za letošnje prvo-majске praznike je tako glasbena šola gostila prijatelje glasbenike iz Nizozemske. 1. maja so v dvorani Doma Karla Grabeljške skupaj pripravili celovečerni koncert. Polni dvorani so se predstavili pevci cerkvenega mladinskega zbora THEMA (Nizozemska), ansambel CON SPIRITO (Nizozemska) ter orkester Glasbene šole Vrhnika in Komorni orkester Vrhnika. Tako so v prvem delu koncerta nastopili gostje iz Nizozemske. Ansambel CON SPIRITO iz Weersela deluje pod vodstvom di-

rigentke Anje Hollebeck že 10 let. Vsi glasbeniki pa izhajajo iz njene privatne šole. Večina so to mladi glasbeniki, ki jih družijo želja in ljubezen po skupnem igranju. Tudi cerkveni mladinski pevski zbor THEMA iz Tilighe že nekaj let združuje mlade pevce.

Na začetku drugega dela koncerta sta skupno zaigrala ansambel CON SPIRITO in orkester Glasbene šole Vrhnika.

Na koncu pa je z izrazito kvalitetnim igranjem zopet nastopil Komorni orkester pod vodstvom Marka Fabianija, ki je zadovoljil številne poslušalce tako domače kot prijatelje iz Nizozemske.

S. S.

Skupni nastop gostov iz Nizozemske je požel velik aplavz

S. S.

JUBILEJ PIHALNEGA ORKESTRA VRHNIKA Sedemdeset let igranja

Slovesnostim ob občinskem prazniku in Cankarjevih dnevih se je priključil tudi Pihalni orkester Vrhnika, ki v letošnjem mesecu maju praznuje 70-letnico delovanja. Gotovo je za vrhniške glasbenike to zelo velik in veličasten jubilej, saj so se vrhniški godbeniki vsa ta leta držali skupaj ne glede na razne težave in tudi politične spremembe. Vseskozi jim je bilo vodilo — ljubezen do glasbe in igranje na instrumente.

V četrtek, 4. maja 1995 so imeli slavnostno sejo sedanjih in bivših članov godbe v svoji godbeni sobi v Domu KS. Tu so pripravili tudi priložnostno razstavo slik zadnjih deset let delovanja in igranja.

Slavnostni trenutek, ko praporščak Rudi Velkavrh prejema novo razviti prapor pihalnega orkestra Vrhnika.

V petek, 5. maja 1995, pa je bil v veliki dvorani Cankarjevega doma slavnostni koncert, katerega je povezovala gostja večera Barbara Novljan. Najbolj slavnostni del večera je bil prav gotovo trenutek, ko je župan Vrhnike Vinko Tomšič razvil nov prapor Pihalnega orkestra Vrhnika in ga predal praporščaku Rudiju Velkavru, tudi nekdanjemu članu orkestra. Podeljene so bile tudi tri bronaste Gallusove značke za petletno igranje v godbi, prejeli pa so jih Toni Spec, Aleš Babnik in Marko Voljč. Zveza kulturnih organizacij Vrhnika pa je Jožetu Leskovcu, Tonetu Rožmancu in Francu Kavčiču za dolgoletno delo pri vrhniški godbi podelila priložnostna darila. Darila pa sta prejela tudi Janez Habe in Karl Verbič, kot najstarejša še živeča godbenika izpred 70 let.

Sedanji Pihalni orkester ima trenutno na seznamu 36 članov, od tega jih redno obiskuje približno 25—30 godbenikov. Orkester vodi dirigent Ludvik Velikonja, že od leta 1989.

Svoj jubilej so vrhniški godbeniki nadaljevali v soboto, 6. maja, ko so v svojo sredino povabili še tri godbe iz Logatca, Loza in Cerknega. Po vrhniških ulicah je vsaka godba s koračnicami iz svoje smeri prišla na ploščad pred Domom Karla Grabeljške, kjer je vsaka še izvedla po tri skladbe. Na koncu pa so vse štiri godbe zaigrale še dve skladbi, kar so številni gledalci z velikim aplavzom pozdravili.

S. S.

OTVORITEV MEDNARODNE RAZSTAVE DEL DUŠEVNO PRIZADETIH

Drugačna umetnost

Pozdrav župana prijateljem iz Nizozemske in Belgije

Sobota, 29. aprila, bo v vrhniški likovni svet zapisana kot nekaj posebnega, nekaj drugačnega, lahko celo rečemo, da je bila ta dan predstavljena »drugačna umetnost«. V mali dvorani Cankarjevega doma, v domu obrtnikov in v Kašči v Verdu so duševno prizadeti otroci treh dežel Belgije, Nizozemske in Vrhnike razstavili svoja likovna dela, dela plastik in izdelkov ročnih del.

Otvoritev te mednarodne razstave je pritegnila veliko obiskovalcev in tudi prijateljev iz Nizozemske in Belgije. Ob tem je potrebno poudariti, da je razstava plod dogovorjenega projekta ob 30. letnici Posebne šole na Vrhniki. Prijateljske vezi ter izmenjave kulturnih dogodkov ter nenazadnje tudi izmenjave izobraževalnih programov za duševno prizadete otroke treh dežel so se tkale več kot deset let in plod teh vezi je bila tudi postavitev zanimive razstave, neke »drugačne umetnosti«.

Kulturni program so izvedli ženski pevski zbor CONCINITE (Vrhnika), Ensemble Con Spirito iz Nizozemske, cerkveni mladinski zbor THEMA iz Nizozemske in vrhniška glasbena šola. Vse goste in prijatelje iz Nizozemske in Belgije je pozdravil tudi župan Vinko Tomšič.

Ob razstavi je Zveza kulturnih organizacij izdala tudi katalog razstavljenih del, kjer je osem atorjev napisalo spremna besedila in tako še bolj popestrilo vsebino

kataloga. Na sami razstavi je bil prebran zapis Fride Fransen, sodelavke projekta Podlipo in tudi strokovne sodelavke nizozemske vlade pri izvajanju zakona o skrbi za prizadete v pokrajini Achterhoek. Med prebranim besedilom je bilo rečeno tudi to:

Ljudje se večinoma sporazumevamo z besedami, vendar ta zahteva sposobnost abstraktnega razmišljanja. Duševno prizadeti pa so za to sposobnost vsaj delno prikrasili.

Posledica je, da »normalni«¹ le redkokaj zveemo o njihovem doživljanju, čustvih in življenju. Zato so s tega vidika duševno prizadeti v naši družbi še bolj osamljeni.

Prav zato sem vesela tega dogodka. Upam, da vam bodo te slike in keramike odprle pogled v doživljajski svet, na katerega morda niste nikoli pomislili. V njih boste mogoče prepoznali tudi kaj iz lastnega vsakdanjega življenja.

Te slike in keramike so čisto navaden, domač in vsakdanji izraz tega, kar nas tako ali drugače prizadeva; razlika je ta, da izrazno sredstvo tokrat ni jezik.

Umetniki, ki so te slike in keramiko ustvarili iz svojih najglobljih čustev, so vsak zase in na svoj način preoblikovali čustveno energijo v samoizražanje. Izpostavljajo se nam, gledalcem, da bi nam pokazali svoj svet, kakršen je: pristen, čist in predvsem EDINSTVEN.

S. S.

Glasbena šola Vrhnika vabi k vpisu v glasbeno šolo za šolsko leto 1995/96.

Sprejemni preizkusi bodo dne 26. 5. 1995 in 2. 6. 1995 od 16. — 18. ure v prostorih Glasbene šole Vrhnika, Trg Karla Grabeljške 3.

Vabimo k vpisu naslednjih instrumentov:

- klarinet, blokflavta, flavta, oboa, fagot, saksofon
- harmonika
- trobenta, rog, pozavna
- solopetje
- violina, čelo
- kitara
- klavir

Vpis k solopetju, klavirju bo omejen (določeno število učencev). K pouku solopetja kandidati ne smejo biti mlajši od 17. let (končana mutacija).

Kandidati za vpis učencev v Malo glasbeno šolo pa lahko izpolnijo prijavnice v tajništvu Glasbene šole vsak dan od 8. — 15. ure.

Vse občane Vrhnike vabimo na zaključni koncert učencev Glasbene šole Vrhnika dne 24. 5. 1995 ob 19. uri v dvorani doma Karla Grabeljške.

Pridite in uživajte v zvokih mladih glasbenikov!

RAZSTAVA PRED VELIKO NOČJO

Pirh po pirhu

»Jajce je prastar indoevropski pomladni simbol. Je naravna podoba rodovitnosti in izvorov novega življenja. Mnogi narodi in ljudstva sveta poznajo bajko o nastanku sveta iz jajca. Krščanstvo je jajce povežalo s simbolom Kristusovega vstajenja. Dediščina poslikanih in okrašenih velikonočnih pirhov — tudi pisanic, remenk ali remenic — je torej izredno bogata. Različnost poimenovanj je samo navidezna, saj vsi narečni izrazi pomenijo rdeča, v pradedni barvi sonca pobarvana jajca.

Bogastvo dediščine okrašenih pirhov je spodbudilo mojstra Franca Groma z Vrhnike k iskanju novih načinov in oblik. S popolnoma novim načinom okraševanja — prediranjem jajčne lupine — je določil smer, ki je izjemna tudi v svetu. Od leta 1993 nastajajo njegovi pirhi kot prave čipkaste umetnine. Zaradi vezanosti izdelovalca na domače kulturno okolje smo tako dobili, poleg nekaterih starejših primerov iz naše dediščine, še sodobne vrhniške pirhe.

(dr. Janez Bogataj)

Mojster Franc Grom (drugi z leve) je avtor vrhniških pirhov, ki jih je postavil na ogled ob velikonočnih praznikih.

ne harmonije. Skladnost je navzoča v ljubeznivo natančni risbi z motivi rož in geometrijskih vzorcev, ki so polni simbolike. Diamantna igla je z veliko pozornostjo, koncentracijo in nežnostjo vrtala čipkasto lepoto.

Barve se prelivajo od modro bele prek orakste in rumenkastih otenkov do žlahtno zeleno rjave barve, ki jo je dala zelena orehova lupina. Ob teh pirhih res občutiš lepoto naravnosti in človekove spretnosti, domišljije in ljubezni.

Gospod Franc Grom si želi, da bi se vrhniški pirh razširil kot vrhniška posebnost. Upoštevati moramo namreč, da je to darilo,

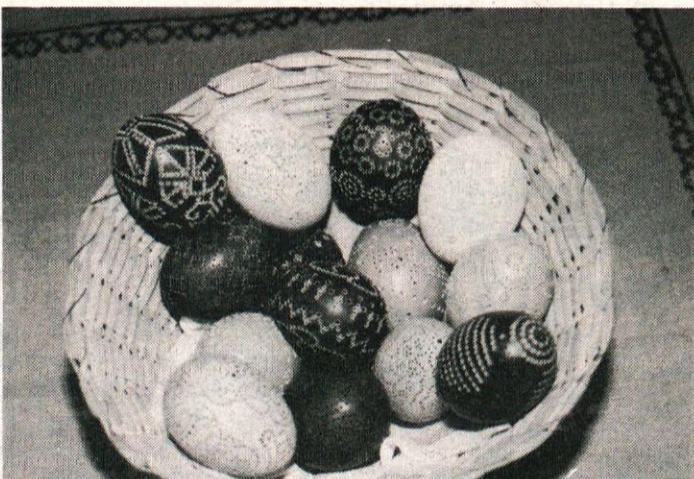
ki ni vezano na velikonočni čas. Tako bi dosegli, da bi pirhe lahko prodajali vse leto in prirajali razstave doma in v tujini. Na tak način bi tudi omogočili nadaljnji razvoj tehnologije, za katero moram poudariti, da je povsem nova in zato ni docela raziskana, saj lahko najdemo še veliko možnosti za ustvarjanje.

Da bi se želje uresničile, je potrebnih še nekaj dodatnih, mirnih in potrpežljivih rok, ki bi pripomogle, da bi pirhi res postali turistični spominek Vrhnike. Zato gospod Grom vabi vse, ki jih to zanima, naj navežejo stik z njim (doma je na Stari Vrhniki) in se pogovorijo o podrobnostih. Nekako v začetku jeseni bi se začela umetniška delavnica, kjer bi se natančneje seznanili z delom, nato pa bi začeli izdelovati pirhe za razstavo na Vrhniki, ki bo čez eno leto.

Za konec velja še zapisati, da način izdelovanja pirhov še zdaleč ni preprost. Izdelovalec mora imeti izredno veliko potrpljenja in svežih idej za motive ter mirno roko, zavedati pa se mora tudi, da je vse delo ročno, da nastajajo samo unikatni. Poleg tega vsi vemo, da je jajce izredno krhko, zato se večkrat zgodi, da ravno ob koncu izdelovanja počni. Torej mora izdelovalec znati zatreti žalost in še enkrat začeti prav na začetku.

Kljub temu pa moramo vedeti, da dajejo vrhniški pirhi izredno prijeten občutek lepote in skladnosti. Iz njih sije izjemna harmonija vrhunske preprostosti v najboljšem pomenu besede, saj v gledalcu zbuja občutek, da je vse dobro, prav in skladno, če živiš s pravo pozornostjo doživljanja.

MATEJA ŠMUC

Pehar vrhniških pirhov, ki so dobili ob prekmurskih rumenkah in belokranjskih pisanicah status velikonočnih pirhov.

TEKMOVANJE MLADIH GLASBENIKOV

Virtuozirastejo tudi na Vrhniki

Na 24. tekmovalnem mladim glasbenikom Republike Slovenije, ki je potekalo od 10. do 21. marca v Ljubljani, so tudi trije mladi vrhniški občani dosegli odlične rezultate, saj v množici 420 tekmovalcev iz vse Slovenije in iz zamejskih glasbenih šol iz Italije in Avstrije ni bilo lahko doseči visoke uvrstitve. Na tekmovalnem so v Slovenski filharmoniji, na Srednji glasbeni in baletni šoli ter v Glasbeni šoli Vič-Rudnik tekmovali na klavirju, pihalih (kljunasta in prečna flavta, oboa, klarinet, fagot, saksofon) in v komornih skupinah s trobili.

Najvišje se je vsekakor uvrstil 22-letni klarinetist DUŠAN SODJA, doma z Loga, ki je v III. b kategoriji (študenti Akademije za glasbo) dosegel 97 točk (od 100 možnih) in tako postal slovenski državni prvak. Z odlično igro, ki jo je potrdil tudi na zaključnem koncertu, ki je bil 21. marca v veliki dvorani Slovenske filharmonije, si je poleg diplome priigal tudi dve posebni nagradi: nagrado Festivala Ljubljana, t.j. solistični recital v okviru cikla Mladi virtuoz, in TV snemanje v sezoni 1995/96 ter skupni koncert (s prvonagrajeno pianistko Andrejo Furlan iz Akademije za glasbo) v graškem J.J. Fux Konzervatoriju junija letos. Prav bi bilo, da bi mladega klarinetista slišali tudi Vrhnici.

Odlično 2. nagrado (96.33 točke, kar bi bilo po točkah dovolj za 1. nagrado, če ne bi bil Janez Benko iz SGBŠ Ljubljana še boljši) je prejel mladi klarinetist TADEJ KENIG iz Glasbene šole Vrhnika, razr. prof. Slavka Goričarja. Kako visok je nivo klarinetistov v Sloveniji, pove podatek, da je še petouvrščeni prejel 90.33 točke, kar bi po točkah zadostovalo za 2. nagrado, če ne bi veljal tekmovalni sistem, da je lahko v posamezni kategoriji največ pet nagrad. Kenig je s tako visoko uvrstitvijo ponovno dokazal svojo odlično kakovost, saj je že pred dvema letoma na 22. tekmovalnem mladim glasbenikom Slovenije v Velenju osvojil 1. nagrado.

Še tretji Vrhnčan je dosegel le-

po uvrstitev na tem tekmovalnem, t.j. klarinetist MIODRAG STOJANIČ, prav tako učenec Glasbene šole Vrhnika, razr. prof. Matevža Mercina. Z doseženimi 86.33 točkami je dosegel 7. mesto v državi in tako potrdil visoko raven pihalcev ravno v vrhniški občini.

Vsem trem mladim glasbenikom čestitamo in jim želimo še veliko uspeha na njihovi glasbeni poti.

LOVRO SODJA

BUTARA VELIKANKA V PODLIPI — V Podlipi pri Vrhniki so imeli tudi butaro, ki je nagovarjala vse, ki so hiteli tja na hribček sredi vasi, kjer stoji farna cerkev svetega Brikcija ali so se tja vsaj ozrli. Da, ob zvoniku je stala butara velikanka, visoko se je dvigala v pomladno nebo. Može in fantje so tridesetmetrsko velikanko sestavili na igrišču na spodnjem koncu vasi in jo v soboto popoldne pred cvetno nedeljo peljali skozi vas do cerkve in jo postavili ob vitkem zvoniku. Njen vrh se je poravnal s petelinom, ki vrh zvonika kaže smer vetra. (foto: IM)

SKLEP INTERESNIH DEJAVNOSTI V VVZ

Najmlajši zborček

Najmlajši pevski zbor daleč naokoli je ogrel vse navzoče starše.

Razposajenost in otroški smeh je odmeval v dvorani Karla Grabeljške v torek, 25. aprila. Vzgojiteljice iz VVZ in otroci so staršem priredili prijeten program in razstavo ob zaključku interesnih dejavnosti. Najprej so se predstavili otroci iz folklorne skupine in zaplesali sedem otroških ljudskih plesov. Koraki so bili težki, pa vendar ne tako zapleteni, da jih naši korenjaki ne bi zmogli. Za konec so zaplesali njihovo najljubšo Šivaj, šivaj kont'r, tolci, tolci hln. Ljudske plesne bodo na Vrhniki prav gotovo še plesali.

Po Grimmovi pravljici Žabji kralj so otroci iz pravljicaške skupine uprizorili igrice. Njihovo igranje je bilo sproščeno in tudi poroka na koncu je bila res prava,

sajnska. »Še bomo igrali«, so mi zagotovili.

Na koncu se je predstavil še pevski zbor, v katerem sodelujejo otroci, stari od 3 do 7 let. Zapeli so nekaj otroških pesmic in zaigrali na Orffove instrumente. S svojim petjem so v naša srca vnesli dobro voljo in veselje.

Po končanem programu smo si ogledali še izdelke, ki so jih otroci naredili v delavnicah za oblikovanje. Razstavljene so bile vaze, obeski, svečniki, ogrlice pa še in še. Veselo je bilo! Starši so bili zadovoljni, prav tako vzgojiteljice in otroci.

V jeseni bomo zopet plesali, oblikovali, igrali igrice in peli. Pridružite se nam!

ERIKA SLATNER

ČETRTA STAROVHRNIŠKA BUTARA — Nedeljo pred cvetno so stari vrhniški fantje odšli v gozd po zelenje za butaro. Nabirali so ga vse popoldne in šele zvečer vse skupaj pripeljali h Komarjevemu. Naslednji dan so redili leseno ogrodje in nanj pritrdili železen križ, v katerega so vpeli še palice, s pomočjo katerih je butara lahko stala, pa tudi nosili so jo lazi. Križ je naredil gospod Albin Nagode, ki se mu zato tudi najlepše zahvaljuje. Nato so na ogrodje začeli vezati zelenje, ki so ga z veliko pozornostjo vezali štiri dni, dokler niso privezali še zadnjega šopa resja. Kakor hitro bila butara narejena, so jo postavili. Ponosno je stala pred kozolcem, nekdo izmed njih je celo rekel, da je višja kot sam kozolec. Višja ravno bila, vendar vseeno kar precej visoka, natančno višino pa so fantje zadržali zase. Dan za tem so jo okrasili in nanjo navezali pomaranče. Popoldne jo odnesli k blagoslovu na Stari Vrhniki. V nedeljo pa jo je Gorazd Kolar traktorjem odpeljal na Vrhniko, kjer je vzbudila veliko občudovanja ljudi. Prav tako zanimiva je bila butara njihovih treh mlajših prijateljev: Zdravka, Tadeja in Primoža. Tako kot so se včasih vaški fantje ponašali s svojo butaro, se lahko tudi Primož, Marko, Janez, Jernej, Marko, Primož, Rado in Peter. Letos so naredili že četrto butaro, ki je bila najvišja v naši župniji v širšem merilu pa če že ne med največjimi, pa zagotovo med najlepšimi. Na sliki: v cerkvi je butara segala skoraj do stropa. (Nataša Medvedec)

BUTARA — Ligojska butara je bila prav gotovo »nekoliko« manjša od starovrhniške, vendar pa so jo krajanje obeh Ligoj v soboto, kot prvi vrhniški župniji, odnesli k svoji vaški cerkvi.

Novice iz KS Pokojišče

V aprilu se je še enkrat potrdilo, da naše dosežane pogumne odločitve nikakor niso bile napačne, kot nas nekateri skušajo prepričati. Nasprotno, rezultati našega političnega angažiranja se kažejo tudi že na drugih področjih, kar je bil nenazadnje naš cilj.

Velik dosežek je že, da smo prvič v zgodovini pridobili dotacijo od občine za naše krajevne potrebe, ki bo sedaj redno pritekala. Za začetek smo obnovili 2 km krajevnih cest, ki jih je zob časa že močno načel in so »težko čakale na spremembo v lokalni samoupravi«.

V soboto, 22. 4., na mednarodni dan planeta Zemlje, smo mladi poskrbeli za očiščevalno akcijo v naravnem okolju. Gozdove smo »olajšali« za približno 20 m3 odpadkov ter ob tem uredili in zadržali več kot 10 divjih odlagališč, ki so nastajala do pred dvema letoma, ko se je bivša skupnost le odločila organizirati odvoz odpadkov z našega območja.

Sicer pa bomo v tem mesecu spremenili način zbiranja ter odvažanja rednih odpadkov. Kon-

tejnorsko zbiranje na enem mestu se namreč ni izkazalo za najboljšo, ker so naše vasi preveč oddaljene druga od druge, hkrati pa okolica kontejnerja nikakor ni v naši ponos.

Štirinajstredno odvažanje ob petkih s pričetkom 12. 5. izpred hiš v zavezanih vrečah oz. »kan-tah« bo verjetno najhitrejša rešitev za vse prebivalce naše KS.

Potekajo tudi sklepni dogovori med občino kot glavnim investitorjem ter izvajalcem, ki bodo letos prinesli prve m3 alsfata med naše vasi. Z našim dogovorjenim prispevkom k temu projektu verjetno ne bo težav, še posebno, ker bomo dinamiko odplačevanja poskušali uskladiti s konkretnimi možnostmi posameznika in ker si ne bomo dovolili, da bi zaradi naš propadla edinstvena priložnost, ki je verjetno ne bo več mogoče ponoviti.

Na splošno lahko rečemo, da smo na pravi poti. Konkretni rezultati pa bodo nenazadnje odvisni tudi od našega individualnega popuščanja za skupno dobro.

MARE DEBEVEC

PRENOVLJENI »AVTO CENTER« ODPRL VRATA PRODAJI IN SERVISIRANJU VOZIL

Renaultova vozila tudi na Vrhniki

V skladu s komercialno politiko REVOZ-a, ki želi imeti v Sloveniji gostoto mreže svojih servisnih delavnic in avtosalonov, je Avtohiša Ljubljana v letu 1994 začela iskati možne lokacije za razširitev svoje dejavnosti na območju Vrhnike, kjer REVOZ še ni bil prisoten. Kmalu se je kot možnost pojavil Avto Center, d.d., ki je imel tedaj nekatere finančne težave, saj dosednji programi niso bili več uspešni. V postopku pri-

skoraj sočasno pa so tudi začeli s samo adaptacijo. V februarju in marcu je bila večina del že opravljena, tako da se je ACV že lahko začel pripravljati na odprtje in začetek del na novem programu. Z delom je ACV začel (neuradno) že 12. 4. 1995, po uradnem odprtju 21. 4. 1995 pa servis in trgovina delujeta že povsem normalno.

Kot smo omenili, je bilo slavnostno odprtje v petek, 21. 4.

sojali od Ustvarjalne Vrhnike. Spregovorila sta tudi Ivan Ban, direktor prodaje Revoza, in Jean Michel Sicre, direktor Komercialne direkcije Revoza. Vsi so poudarili tudi izjemno prizadevanost vseh sedanjih delavcev in izvajalcev del za prenovu »AVTO CENTRA«, ki je eden najmodernejših in najlepših v Sloveniji. Zaposleni si bodo morali prizadevati, da bo center, tako servisiranje kot prodaja vozil, deloval nemoteno in v dobro tistih, ki bodo potrebovali usluge novega AVTO CENTRA. Program so popestrili plesalci plesne skupine Urška. Na koncu so za srečno delovanje AVTO CENTRA odprli veliko steklenico šampanjca, ki je tudi simbolično pomenila, da je center tudi uradno odprt.

Ob tem slavnostnem dogodku smo za nekaj besed poprosili direktorja AVTO CENTRA Boruta Drašlerja, ki nam je povedal o nadaljnjih načrtih in perspektivah: »Ker REVOZ v Sloveniji dose-

Direktor AVTO CENTRA Vrhnika Borut Drašler

ga skoraj 30% tržni delež z vozili Renault, lahko upravičeno pričakujemo, da bo tudi obseg prodaje na Vrhniki dovolj velik, da bo zagotavljal nemoteno poslovanje Avto centra (pri tem ne gre samo za prodajo novih vozil, ampak tudi rabljenih vozil, rezervnih delov, servisne storitve). Ker v povezavi z Avtohišo iz Ljubljane nudimo tudi prodajo vozil na posojilo oz. leasing, je to še razlog več za optimizem — saj je prav povpra-

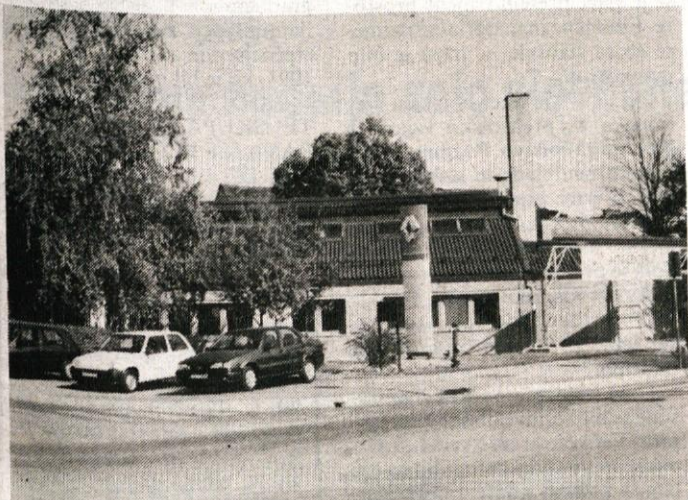
ševanje po nakupu vozil na posojilo zelo veliko.

Seveda pa bo za doseganje ciljev treba doseči tudi dovolj visoko stopnjo kakovosti naših storitev, ki so seveda pogoj, da bodo stranke zadovoljne. Tudi na tem področju bomo s pomočjo REVOZ-a in Avtohiše v najkrajšem času skušali doseči zastavljene cilje (stalno izobraževanje ob sodelovanju strokovnjakov iz omenjenih podjetij).

Poleg celovitih storitev s področja avtomobilizma pa ima Avto center v svoji ponudbi še program

EUROFIL — to je polnjenje gum s posebnim polnilom (polnilo je dvokomponentno v tekočem stanju, prek posebne črpalke pa ga vbrizgajo v gume, kjer se po 48 urah povsem strdi). Guma ima enake lastnosti in trdoto, kot če je napolnjena z zrakom, življenjska doba gume pa je bistveno daljša (take gume so primerne za gradbeno mehanizacijo, snežne tepalnike, kmetijsko mehanizacijo, vojaško mehanizacijo,... — taka guma se namreč ne more predreti).«

S. S.

AVTO CENTER ob glavni cesti — blizu bencinske črpalke — in s številnimi parkirnimi prostori

silne poravnave, ki je bil izpeljan v letu 1994, je Avtohiša prevzela večino terjatev, ki so jih imeli upniki do Avto centra in tako dobila tudi upravljalstvo pravico (to je bilo končano v decembru 1994). Takoj potem je bila sprejeta odločitev, da bo tudi ACV opravljal servisiranje, prodajo novih vozil in rezervnih delov iz programa RE-NAULT. V skladu z odločitvijo so bili že v januarju 1995 pripravljene načrti za adaptacijo objekta,

1995, ob 12. uri, ko je vrhniška pihalna godba pred prenovljenim »AVTO CENTROM« pripravila kratek koncert. V notranjosti prodajnega salona pa so nadaljevali s slavnostnimi in otvoritvenimi govori. Prisotne je najprej pozdravil sedanji direktor AVTO CENTRA Borut Drašler, nato pa še vrhniški župan Vinko Tomšič, ki se je spomnil na prave zametke takratne mehanične delavnice, ki je imela en ključ, pa še tistega so si spo-

Notranost prodajnega salona ob odprtju s številnimi gosti

KDAJ DELA ZDRAVNIK MEDICINE DELA, PROMETA IN ŠPORTA

Zasebni zdravnik dr. MITJA MIKLIČ, specialist medicine dela, prometa in športa, ki imam ordinacijo v prostorih Zdravstvenega doma Vrhnika, obveščam občane o delovnem času in telefonski številki. Delovni čas ordinacije medicine dela, prometa in športa je vsak dan od ponedeljka do petka dopoldne, ob ponedeljkah pa tudi popoldne. Telefonska številka ordinacije medicine dela, prometa in športa je 751-269.

dr. Mitja Miklič

DRAGOMER, DRAGOMERŠKA C. 38
61351 BREZOVICA

TEL./FAX: 061/653-824
TEL. 061/654-598

DELOVNI ČAS:
PON. — PETEK 14. DO 19. URE
SOBOTA 8. DO 12. URE.

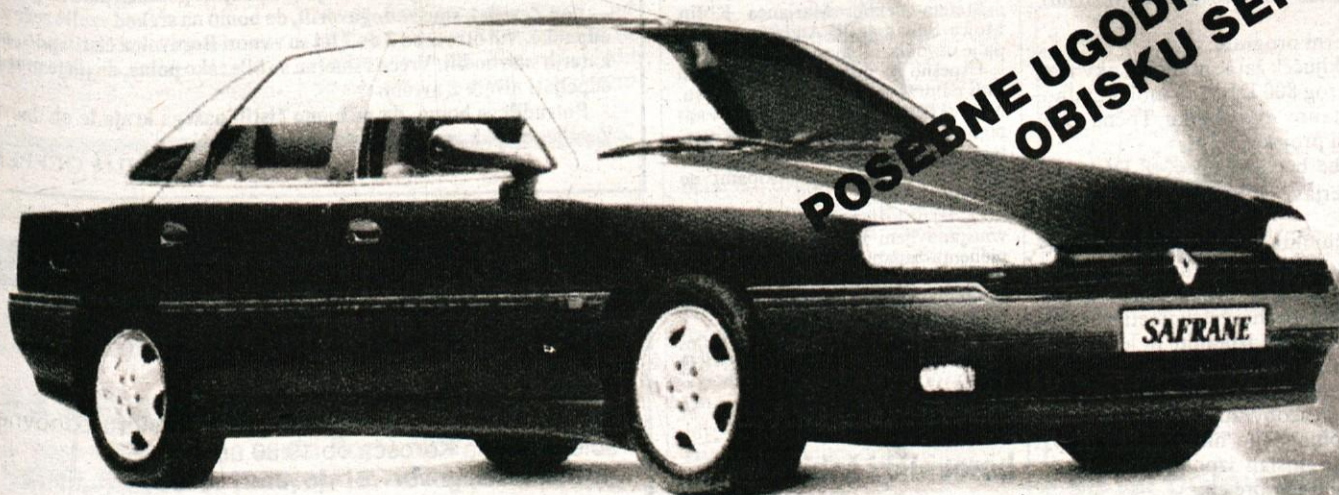
PO UGODNIH CENAH VAM NUDIMO VAILLANT PLINSKE PEČI IN BOJLERJE, LITOŽELEZNE PEČI ZA CENTRALNO OGREVANJE, RADIATORJE, ČRPALKE, MEŠALNE VENTILE, TERMOSTATE, ČRNE IN POCINKANE CEVI, ODOČNE CEVI, MEŠALNE BATERIJE IN VSE ZA VODOVOD IN CENTRALNO OGREVANJE. NA ZALOGI IMAMO RAZNE OLJNE GORILNIKE, ZA KATERE VAM NUDIMO TUDI MONTAŽO.

SE PRIPOROČAMO!

SERVIS

AVTOSALON

REZERVNI DELI

STARO ZA NOVO

LEASING

KREDITI

DELOVNI ČAS:

SERVIS pon. - pet. od 7.00 - 15.00

AVTO SALON pon. - pet. od 7.30 - 16.00

RENAULT

AVTO

ŽIVLJENJA

ODSLEJ

TUDI NA

VRHNIKI

AVTO CENTER d.d.

Jelovškova 6

VRHNIKA

tel.: 755.145; 755.357; 755.720

RAZDELJEVANJE DENARJA IZ PRORAČUNA

Želje večje od blagajne

Borovniški občinski svet bo sicer občinsko proračunsko pogačo predvidoma določil na seji 15. maja, vendar se je v tem mesecu zgodilo veliko stvari, ki bodo vplivale na končno odločanje o številkah. Vsekakor so bili zelo koristni pogovori z največjimi porabniki proračunskih sredstev, se pravi s šolo in predstavniki različnih društev, ki zdaj delujejo v borovniški občini.

čebelarje 100.000, za radioklub 100.000, za druge organizacije 200.000, za sponzoriranje različnih prireditvev (letos je nekaj okroglih obletnic) 500.000. Tako čebelarji praznujejo 90 letnico delovanja, borovniški gasilci 110. obletnico in knjižnica (kot naslednica bralnega društva) 125. obletnico.

Ugotovljeno je bilo, da so vsa društva in organizacije predložile

sicer pa naj bi delovali v okviru Gasilske zveze Vrhnika.

Sestanki z občani po različnih krajih borovniške občine so potekali v tednu po veliki noči, vendar ob skromni udeležbi. Vprašanje je, ali je bila to res posledica tega, da smo tudi v Našem časopisu objavili stisnili med prispevek o seji občinskega sveta in ga marsikdo ni utegnil prebrati, za kar uredništvo jemlje nase vso krivdo. Vendar je po drugi strani resnica, da so najbolj zainteresirani ljudje povsod prišli in so povedali, kaj jih muči.

Tako na Bregu tisti zoženi del ceste pred Fenolitom, ki kot velika črna točka pomeni stalno prometno nevarnost. Na Lazah so med drugim menili, da bi bilo končno treba urediti vprašanje vodovoda, na sestanku v gasilskem domu v Brezovici pa so načeli vprašanje vzdrževanja gozdnih cest. Povsod pa so menili, da bi morali, če se že v Borovnici kaj zastavi, rešiti vprašanje neprimeren prostorov knjižnice in jo preseliti na primernejšo lokacijo. Proti niso bili niti tisti, ki malo ali nič ne berejo. Na zborih občanov se je bilo treba odločiti o porabi 18 milijonov tolarjev.

Občinsko vodstvo se zaveda, da se bo letos pokazalo, kakšne so resnične finančne potrebe v občini, zato sodi, da bi bilo za prihodnje leto koristno, če bi društva že v januarju pregledala svoje poslovanje, kajti le tako bo mogoče pametno sestavljati občinski proračun, ko se bo vedelo, kaj ima prednost in kaj lahko še počaka.

T. J.

Vsi borovniški vrtci: Drašlerjeva hiša, nekdanja Kolodvorska restavracija

Stara občina, danes deluje v njej knjižnica, MK Slap, karitas pa tudi Žitova trgovina.

Najnovejši vrtec: pogled od spodaj.

Uspešna atletska sezona

Začela so se tekmovanja v atletiki, ki potekajo na zunanjih igriščih. Atleti OŠ dr. Ivana Korošča iz Borovnice smo se jih udeležili in dosegli večje ali manjše uspehe.

16. aprila so se udeležili otvoritvenega mitinga, ki ga je organizirala IBL Olimpija na stadionu v Šiški. Dosegli so naslednje rezultate:

Blaz Zupančič je pri skoku v daljino pri pionirjih zasedel 3. mesto, prav tako Marjanca Košir pri skoku v višino, Matevž Petelin pa je bil 4. pri teku na 1000 m.

18. aprila je bilo v Trzinu 2. odprto prvenstvo Slovenije v štafetnem teku po ulicah Trzina. Štafeta dečkov v sestavi: Matevž Petelin, Andrej Perdih, Blaz Zupančič je osvojila 1. mesto.

Štafeta deklic: Marjanca Košir, Mojca Suhadolc in Andreja Drašler pa je osvojila 14. mesto.

Uspešno so mladi atleti tekmovali tudi na državnem prvenstvu v krosu. Matevž Petelin je osvojil 2. mesto v kategoriji dečkov 8. razredov. Tudi ostali mladi atleti so uspešno zastopali šolo. Med 48 šolskimi ekipami so osvojili 14. mesto.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili novoustanovljeni občini Borovnica in njenemu županu za finančno pomoč. Prav tako tudi vsem staršem, ki otroke spodbujajo na njihovi tekmovalni poti in jih spremljajo na tekmovanja.

za atletsko sekcijo:
MARJANCA BRENCIČ JENKO

Uspešni borovniški šahisti

V soboto, 26. 2. 1995, je potekalo ekipno regijsko tekmovanje šahistov in šahistov do 12 let na Vrhniki. V ostri tekmi dveh ekip za deklice in petih ekip za dečke je pri obojih zmagala ekipa Borovnice, ki je tako pokazala velik napredek v šahovski igri. Za Borovnico so igrali za deklice: Saša Kržič, Mateja Gerdina in Nina Ferkolj, za dečke pa Andrej in Matej Cerk, Jernej in Klemen Šivic in Aleš Kržič.

Njihova uvrstitev na prvo mesto jih je skupaj z drugo uvrščeno ekipo Vrhnike vodila na državno tekmovanje šahistov in šahistov do 12 let, ki je letos potekalo 9. 4. 1995 v Leskovcu pri Krškem.

Tudi tam so fantje med 22 ekipami zasedli več kot solidno 7. mesto, deklice pa so se uvrstile slabše, na 15. mesto. Borovniški ekipi sta igrali v enaki zasedbi kot na Vrhniki, le da se je deklicam pridružila Urška Šivic.

O tem lahko zapišemo, da so letos borovniški šahisti zelo napredovali.

K. Š.

USTANOVA ZA NAJMLAJŠE

40 let vrtca v Borovnici

Prvi vrtec v Borovnici je dobil prostore v Drašlerjevi hiši na Stari postaji, kjer je bila včasih restavracija. Prostora je bilo za 23 otrok v starosti od 3 do 7 let. Ker so bili prostori v slabem stanju, so obnovili tla, garderoba je bila na hodniku, za stranišče jim je služilo eno suho stranišče, ki so ga uporabljali tudi hišni lastniki. Umivalnice ni bilo, zato so se umivali kar v umivalnikih. Leta 1956 so odprli še drugi oddelek, tako je vrtec obiskovalo približno 50 otrok.

Z ukinitvijo občine v Borovnici se je vrtec preselil v njene prostore. Finančne in materialne razmere so se slabšale, v vrtcu je bilo manj otrok.

Leta 1970 je vrtec obiskala svetovalka za predšolsko vzgojo z Zavoda za šolstvo. Razmere so bile tako neurejene in slabe, da bi morali vrtec zapreti. Predlog, naj bi vrtec priključili šoli in ga primerno preuredili, je bil sprejet. Šola je prevzela skrb za prehrano tudi za predšolske otroke. Tako je bilo v vrtcu vedno več otrok, saj so leta 1973 odprli že drugi oddelek.

Delo in razmere v vrtcu so postale težko rešljive ob šolskem statutu. Velikokrat niso vedeli, kako ukrepati vnaprej, zato je bil na eni izmed šolskih konferenc izražen predlog, da bi se vrtec odcepil od šole in se priključil VVZ Vrhnika.

Tako se je vrtec leta 1977 priključil Vrhniki. Tedaj so v njem uredili centralno ogrevanje in odprli tretji oddelek. Število otrok je raslo, kakovost dela se je izboljševala. V posameznih obdobjih je bilo treba veliko otrok odkloniti. Čedalje bolj se je kazala potreba po sprejemu dojenčkov. S l. 1.

1982 je začela delati varstvena družina; sprejela je 6 dojenčkov ob dopolnitvi 3 let so se vključili redne oddelke vrtca.

V starem vrtcu so bile razmere iz leta v leto slabše, zato so se začele pobude za gradnjo novega vrtca. Na tem področju so bile aktivne vzgojiteljice, ki so predstavile probleme v starem vrtcu KS, ki je pričela z iskanjem dokumentacije in finančnih sredstev. Skupnost otroškega varstva, IS Skupščina občine Vrhnika.

Tako so v Borovnici 26. 5. 1982 gradbeni stroji začeli s pripravljalnimi deli za nov vrtec. Naj srečnejši dan za mladež je bil 9. 3. 1991, ko je bil odprt nov vrtec.

PRIDITE IN SI GA OGLEDajte! SKUPAJ Z NAMI SE ZABAVAJTE PRED VRTCEM OD 29. 5. DO 4. 6. 1995! V PRIMERU SLABEGA VREMENA BO PROGRAM POTEKAL V TVD PARTIZAN.

PROGRAM OB PRAZNOVANJU 40-LETNICE VRTCA

29. 5. 95 ob 9. uri izlet na Pokojišče (starši, otroci iz Borovnice in z Brega)
30. 5. 95 ob 9. uri CALIMERO, zabavni program
31. 5. 95 ob 9. uri MALE COKLARKE IGRE
1. 6. 95 ob 17. uri ORIENTACIJSKI POHOD (vabljeni vsi krajanj)

2. 6. 95 ob 9. uri VRTEC IMA ROJSTNI DAN
3. 6. 95 ob 18. uri PROGRAM V OŠ BOROVNICA — RAZSTAVA V VRTCU

4. 6. 95 od 10. do 18. ure RAZSTAVA V VRTCU ob 15. uri LIKOVNA DELAVNICA na Bregu v Gasilskem domu

Na prireditve so vabljeni vsi otroci, starši, babice, dedki iz vse občine Borovnica.

Zapisala
MIJA OCEPEK

Turistično društvo Borovnica

odda v najem prostore v mlinu v Peklu za prodajo spominkov, razglednic in osvežilnih napitkov.
Prijava pošljite do 25. maja na Turistično društvo Borovnica, Paplerjeva 22.
Informacije na tel. 746126.

V vrtcu smo se resno lotili očiščevalne akcije

Naše otroke vsak dan popeljemo ven, če le dopuščajo vremenske razmere.

Otroci so nenehno v stiku z naravo, zato jim skušam privzgojiti pravi odnos do nje. Sami opazajo smeti na vsakem koraku. V gozdu so prava odlagališča starih avtomobilov; že nekaj mesecev opazujemo to nesnago, pa nihče ne stori ničesar.

V tednu, ko namenimo okolju in Zemlji še poseben pomen (22. 4. — dan Zemlje), smo se dogovorili, da bomo na sreho vzeli vreče za odpadke. Vsi otroci od 3 do 7 let so v enoti Borovnica čistili poti, po katerih smo hodili. Vreče s smetmi so bile tako polne, da jih je moral odpeljati hišnik z avtom.

Potrudili se bomo, da ne bomo čistili našega kraja le ob dnevu Zemlje, ampak vse leto.

MIJA OCEPEK

ANKETA O TEM, ALI BI RADI ŠIRŠI POGLED NA EKRAN

Borovničani, želite kabelsko televizijo?

Z novo občino Borovnica smo se v podjetju P&ROM d.n.o. odločili za izgradnjo kabelske TV v Borovnici. Krajanje Borovnice si že dalj časa prizadevajo za ureditev TV sprejema. Kot sami veste je kvaliteten sprejem predvsem naših TV programov (A kanal in MMTV) v Borovnici skoraj nemogoč. Borovnica potrebuje kabelsko TV, predvsem zaradi njene specifične lege in zaradi slabega sprejema »domačih« TV programov. Z uvedbo kabelske TV bi ta problem rešili, pridobili pa bi še množico satelitskih programov. Poleg tega ima kabelska TV še več drugih prednosti kot so:

- lepši videz naselja (ne potrebujemo lastnih klasičnih in satelitskih anten),
- možnost priključitve dveh TV sprejemnikov,
- možnost uvedbe lastnega (borovniški) TV programa,
- skrb za vzdrževanje prepustite kabelskemu operaterju,
- sprejem satelitskih programov z večih satelitov.

V prvi fazi predvidevamo izgradnjo glavne postaje s približno 20 TV programi, sistem pa bo projektiran za skupno 35 TV programov. Na ta način bo v prihodnosti sistem mogoče enostavno širiti. Kabelski razvod bo zgrajen delno zemeljsko, delno pa zračno. V prvi fazi predvidevamo priključitev stanovanjskih blokov na Gradišnikovi, nato pa postopno celotno Borovnico.

Seznam predvidenih TV programov v CATV Borovnica

1. Domači TV programi
- SLO 1
- SLO 2

- HTV 1
- A kanal
- MMTV
- TV KOPER - Capodistria

2. 13 satelitskih TV programov iz različnih jezikovnih področij (angleški, nemški, italijanski, francoski, srbski jezik) po izbiri krajanov.

3. Borovniški interni program.

Točna cena za priključek žal še ni znana, okvirno pa naj bi znašala okrog 800 DEM za individualno hišo in pol manj za stanovanje v bloku. Točna cena bo znana po izdelavi projekta.

Mesečna naročnina bo okvirno 6 - 8 DEM na mesec, kar je v primerjavi z RTV naročnino še vedno malo.

Vemo, da je splošni interes občanov Borovnice za izgradnjo kabelske TV velik, s priloženo anketo, pa želimo zvedeti še več informacij. Prosimo vse, ki bi v Borovnici ali njeni okolici želeli imeti priključek kabelske TV, da anketo izpolnite in jo oddate na Občini Borovnica, ali jo pošljete na naslov P&ROM d.n.o., Stranska cesta 2 Verd, 61360 VRHNIKA. Anketa je neobvezujoča, vaše aktivno sodelovanje pa bo omogočilo hitrejšo graditev. Izmed vseh, ki boste poslali izpolnjeno anketo, bomo izžrebali tri, ki bodo prejeli:

1. 50% popusta za priključek CATV
2. 20% popusta za priključek CATV
3. enoletna naročnina na CATV

V upanju, da bo Borovnica z okolico naposled dobila kabelski sistem, s katerim bi občanom omogočili kvaliteten sprejem naših in tujih TV programov, vas lepo pozdravljamo.

ANKETA - CATV Borovnica

Želim postati naročnik CATV Borovnica. Moja prijava je informativna in me ne obvezuje za kasnejši podpis pogodbe.

Priimek in ime

Naslov

Datum

Florjanova nedelja zelo slovesna

Borovniška dolina je letos zelo slovesno proslavila nedeljo gasilskega patrona svetega Florjana. Dopoldne je bila v župnijski cerkvi maša, ki so se je v sprejodu, tako kot že nekaj let doslej, udeležili številni gasilci in njihovi prijatelji, opravil pa jo je domači župnik g. Janez Šilar.

Popoldne so pred gasilskim domom v Brezovici pri Borovnici razvili prapor gasilskega društva. Prapor, ki so zanj prispevali številni dobrotniki iz tamkajšnjih vasi in od drugod, glavni pokrovitelj pa je borovniška občina, je razvil in ga društvu v hrambo izročil borovniški župan Andrej Ocepek,

nato ga je blagoslovil borovniški župan Janez Šilar. Potem je blagoslovil tudi kip svetega Florjana, ki so ga postavili v nišo na pročelju gasilskega doma. Na praporu je podoba Janeza Krstnika, zavetnika zaščitenosti. Ta je tudi upodobljena na praporu.

Po slavlju so se domačini in številni gostje, med njimi predstavniki Gasilske zveze Vrhnika, še dolgo v večer veselili ob pijači, jedachi in sproščenem pomenku. Bil je lep dan in sonce je pripekalo kot za stavo.

RAZSTAVA OB DEVETDESETLETNICI BOROVNIŠKIH ČEBELARJEV

Prva letina 1905 je bila skromna

Slovenski čebelar iz aprila 1905 je prinesel na prvi strani tudi za Borovnico pomembno novico: v Borovnici, Kranju, Žireh in Logatcu so se ustanovile krepke čebelarke podružnice.

Res je bila borovniška podružnica ustanovljena 12. marca v borovniški tedaj kolodvorski restavraciji Antona Drašlerja pri Stari postaji. Hiša, ki jo omenjamo in danes kaže seveda popolnoma drugačno podobo od tedanje, je bila pomembna tudi za nekatere druge borovniške zgodovinske trenutke. Ne nazadnje o njej pišemo prav na tej strani tudi kot o prvem otroškem vrtcu v Borovnici.

Kolikor so bili borovniški čebelarji leta 1905 plodni na društvenem področju, pa dopis iz kraja, ki ga je mož pod imenom Coklar poslal za julijsko številko na uredništvo Slovenskega čebelarja, toži o tem, kako slabo letino imajo. »Šele v mesecu juniju smo dobili semtertja kak roj, a več nego polovico panjev pa niti rojilo ni. Sedaj se je obrnilo na bolje. Pred štirinajstimi dnevi jela je mediti hoja (jelka), kjer imajo čebele izborna paša, tako da na rojenje niti misliti ne utegnejo, dasi so sila obljubene.«

Novembrska številka Slovenskega čebelarja tisto leto med dopisi poročila iz Borovnice nasled-

nje: »O čebelni letini vam letos iz naše doline še nihče ni poročal, in tudi jaz ne pišem teh vrstic prav veselega srca. Ni sicer še tako slabo, da bi morali čebelarstvo »na kol obesiti«, ravno hvaliti se pa tudi ne moremo. Pomladansko neugodno vreme zadrževalo je rojenje, zato smo imeli le malo poznih rojičev, ki so se kaj slabo razvijali in so svoje panje le deloma izdelali, ali pa jih z delom še zaprli niso in se sploh niso držali nobenih čebelnih pravil...Bodi omenjeno, da so letos pri nas dobile čebele precej v gozdu in tudi ob ajdovem cvetju so pridno in uspešno brale. Zgodnji roji, jalovci in tudi izrojenci nabrali so prav povoljno množino medu. Večina panjev pa je bila slabo obljubljena in komur je določeno siromaštvo, ostane revež ves čas svojega življenja. In tako je bilo tudi pri nas slabiči.«

Februarja 1906 poroča Slovenski čebelar o obisku tajnika čebelarkega društva, »ljubeznivega in zabavnega« g. Bukovica, ki je bil v Borovnici 28. januarja. Čebelarjem je predaval o umnem čebelarjenju. »Zaradi mnogih zaprek je bila udeležba tega čebelarkega shoda bolj srednja, vendar povoljna za našo podružnico in tukajšnje razmere. Služatelji sledili so s posebno pozornostjo zanimi-

vemu predavanju, posebno so se pa čudili in skoraj neverjetno se jim je zdelo, ko so čuli o imenitnem čebelarstvu v Švici, ki se je v teku kakih petdeset let povzdignilo na tako visoko stopnjo.

Ker letos tukajšnja podružnica še ne more pričeti s skupno trgovino čebel, kajti vsak čebelar si je pridržal le zase potrebne plem-

Štev. 4. V Ljubljani, aprila 1905. Letnik VIII.

Glasilo „Slovenskega čebelarkega društva“ za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani

V Borovnici, Kranju, Žireh in Logatcu so se ustanovile krepke čebelarke podružnice. — Te dni se razpošlje podružnicam na Kranjskem imenik članov. Pregleda se naj natančno, slučajne pomote pa takoj naznani društvu.

Tajništvo.

njake, se je sklenilo, da se s tem poizkusi s prihodnjim letom,« piše v poročilu iz Borovnice.

Borovniška čebelarkega podružnica je posledica tretjega poskusa, da bi ob koncu prejšnjega stoletja in v začetku našega ustanovili čebelarkega organizacijo, ki je imela potem resnično velik pomen za razvoj slovenskega čebelarstva. Najprej enotno Slovensko čebelarkega društvo za Kranjsko, Štajersko, Koroško in Primorsko s sedežem v Ljubljani, ki je bilo ustanovljeno s pomočjo kranjske kmetijske družbe, je začelo izdajati skupno glasilo Slovenski čebelar, kjer je bilo veliko poučnih stvari in kronika društvenega delovanja. Podružnica v Borovnici je nastala kmalu po spremembi društvenih pravil leta 1904, ko so predvideli podružnice in zveze podružnic, saj je s tem organizacija zelo živahno napredovala. Mnogo članov je pristopilo, ker so bili deležni znanja na čebelarskih težavah, poučevali so jih potovalni učitelji, prešli pa so lahko tudi drugo ustrezno literaturo. Število članstva je naraščalo tudi zato, ker je društvo članom preskrbovalo sladkor za pitanje čebel.

Vsekakor bo vsakdo, ki se bo na odprti dan borovniške šole udeležil tudi čebelarke razstave, deležen tega znanja in skupnega dela čebelarkega društva v borovniški dolini, kot bi rekel stari kronist. Morda je tudi v teh »muhi« skrita duša ljudi, ki prebivajo v tem kraju.

N. Č.

VERA HUTAR: MOST

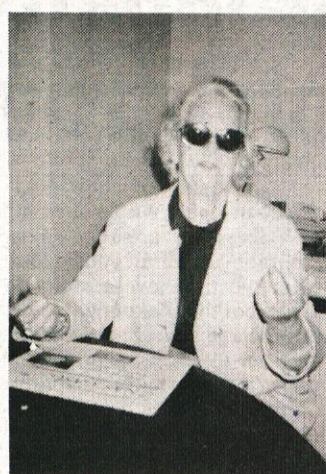
Knjiga o preserskem procesu

Te dni je pri založbi Enotnost izšla knjiga, ki jo je avtorica pravzaprav pisala, če lahko tako rečemo, kar 53 let. Od tistega časa, ko so v začetku marca v gramozni jami ustrelili 16 rodoljubov iz borovniške kotline, ki so bili obsojeni na tako imenovanem preserskem procesu. Knjiga Vere Hutar ima naslov »Most«, opisuje pa dogodke, ki so se zgodili ob napadu na most, ob aretacijah, vloge različnih ljudi, ki so pripeljale do tako drastičnih kazni in ne nazadnje »usode ustrelenih in drugih, ki so doživljali vsak svojo kalvarijo po italijanskih taboriščih in ječah do kapitulacije Italije.

Kdor se bo hotel podrobneje seznaniti z vsebino in tudi pristnimi dokumenti iz tistega časa, bo pač segel po knjigi. Slovesna predstavitev bo v petek, 19. maja ob 20. uri zvečer, ko bo avtorica v večnamenskem prostoru osnovne šole povedala kaj več o nastajanju tega dela. Tedaj bo borovniška občina tudi uradno proslavila dan zmage nad fašizmom in nacizmom in petdesetletnico konca vojne, ki je tolikim ljudem tudi v tem kraju prinesla toliko gorja.

Z avtorico knjige Most Vero Hutar smo se pogovarjali, ko je bila na obisku v Borovnici tik pred tem, ko so prvi izvod njene knjige prišli iz tiskarne. Komu je knjiga namenjena. Avtorica pravi, da Borovničanom oziroma vsem tistim svojcem žrtv sodnega umora, ki naj zvedo resnico o takratnih dogodkih, ko so Italijani kar od kraja pobirali ljudi in jih vozili v zapor.

»Leta 1941 sem delala kot urednica pri odvetniku dr. Miro- nu Bleiweisu Trsteniškem, ki je branil partizane in aktiviste po liniji Osvobodilne fronte. Že de-

cembra je bil velik proces, ki so ga imenovali loški, po napadu na Lož. Ker je bila huda zima, so prišli v Ljubljano, kjer so jih prijeli, med njimi Iztoka Žagarja, sina gorenjskega heroja, potem Rada Kogoja, Ljuba Serčerja in še nekatere. Iztok Žagar je bil pod drugim imenom, kot Jože Koželj, in niso vedeli, da je on. Toda ko so aprila 1942 zaprli njegovo mater, so našli pisma in takrat so ga postavili pred sodišče. Tedaj pozimi 1941 pa sta materi, Pepca Žagar in Marija Kogoj sta prišli v pisarno in sta prosili za zastopstvo. Vzela sem podatke, potem sta pa rekli: Veste kaj, ampak nimamo nič denarja. Pa sem rekla: Mi za take stvari ne pošiljamo računov. Se pravi, že 41 leta smo jih brezplačno branili. No, uredilo se je tako, da smo obtožencem poslali pooblastilo, da so ga podpisali, potem pa sem šla s trem pooblastilom na vojaško sodišče in sem prepisovala akte, najprej ročno, potem pa sem tja vlačila pisalni stroj. Tiste grde italijanske pisave. Dr. Bleiweis je vse to preučil in šel k zaporniku, da sta se dogovorila o obrambi.

Takrat smo bili mladi, bili smo zavedni, treba je bilo pomagati, treba je domovino reševati, mi smo se šli NOB, nismo se šli nobenih komunistov.«

Vse drugo ob procesu je dovolj znano, in tudi v knjigi je to opisano. Kakšna pa je bila usoda teh dokumentov kasneje.

ASFALT — Rimska cesta na koncu Borovnice, njen prašni del, je od mostu pri Dražnici proti Borovnici te dni dobila asfaltno prevleko, vendar ne v vsej dolžini. Nekaj denarja je šlo iz krajevnega, nekaj iz sklada stavbnih zemljišč, svoj delež pa so prispevali tudi lastniki hiš ob cesti, ki se jim je močno prašilo. Zdaj ima cesta še vedno makadamski del - toda tisti prah požirajo njive. Asfaltiranje je potekalo v slogu bliskovite vojne: dolgo premišljevanje, potem pa bliskovita akcija.

»Mene so zaprli dva meseca po preserskem procesu. Po vojni je od vsega tega, kar smo delali med vojno, ostalo veliko papirja, marsikaj tudi ilegalnega gradiva sem že prej potaknila po spisih, saj sem menila, da tega ne bo nihče iskal. Po vojni pa so nas izgnali iz pisarne, dr. Bleiweisu so prišepnili, naj preneha z advokaturjo. Vse je odnesel v neko skladišče, tja, kjer je danes Metalka. Ko so tisto hišo podirali, je šlo veliko stvari v Vevče, kar bi bilo lahko dragoceno gradivo za razjasnitev medvojnih časov. Nekaj spisov se je odvetniku le zdelo škoda in mi jih je izročil, med njimi je bil tudi spis o preserskem procesu, ki je zdaj objavljen v knjigi.«

Pisanja ste se lotili precej kasneje. Kako ste prišli na misel, da bi bilo to le koristno objaviti?

»Po vojni sem bila več v bolniš- škki postelji kot na nogah. Potem pa sem navezakla stik z Matijo Maležičem na radiu in sva se odločila, da bova o tem pripravila oddajo za Še pomnite, tovariši! Po tisti oddaji sva šla v Borovnico in sva se oglasila pri Dragici Turšič, ta pa naju je seznanila z Rudijem Gantarjem, ki nama je povedal še precej stvari, pa k Francu Merlaku. Kasneje sem, leta 1980, objavila tudi prispevek v Borcu. Šele potem sem začela raziskovati tudi po spisih, ne le o preserskem procesu, temveč tudi o vlogi Lichtenbergovih, srečala sem se z imenom inž. Vladislava Repšeta, ki je bil kot jugoslovanski oficir specialista za miniranje in je vodil akcijo pri preserskem mostu. On je že tedaj, ko so zbirali razstrelivo, rekel, da akcija ne bo uspela, zaradi tega je šel tudi k dr. Beblerju, ta pa ga je prisilil v to akcijo. Inž. Repše je končal zelo žalostno: Italijani so ga ustrelili, ko jim je skoraj pobegnil. V njegovem spisu sem našla tudi ovadbo, označeno kot zaupna informacija, po kateri so Italijani vedeli, kako Jože Mravlje zbira razstrelivo. Neki Breznik, ki je dezertiral iz partizanov, pa je vse povedal, kaj je počenjal Rakovec. Vse to je v knjigi opisano. Prav tako kot tudi številna imena obsojencev in to, kako so jih ustrelili ali odpeljali drugam. Zanimivo so tudi pesmi, ki jih je pisal Filip Rihar, nekaj jih je v knjigi, sicer pa bi bilo lepo, če bi jih kdaj izdali posebej.«

Vera Hutar je pisala tudi o odvetnikih v okupirani Ljubljani, prav posebej pa jo je prevzela usoda Leopoldine Mekinove, o kateri sodi, da ji aktualna odprnitiška zgodovina še danes dela veliko krivico. Podobno kot Slovenskemu Rdečemu križu, ki je med vojno naredil veliko dobrega, politizacija te organizacije pri nas pa je najvidnejše aktiviste že med vojno pahnila v Dachau in s tem v pogubo.

T. J.

OBČINSKI SVET OBČINE BOROVNICA

Na podlagi določil Statuta občine Borovnica, sprejete- ga na seji občinskega sveta 23. 3. 1995 in Začasnega poslovnika o delu občinskega sveta z dne 15. 12. 1994,

SKLICUJEM

5. sejo občinskega sveta Borovnica, ki bo v PO- NEDELJEK, 15. 5. 1995, ob 18. uri v sejni sobi Kra- jevne skupnosti Borovnica.

Za sejo predlagam naslednji DNEVNI RED:

1. Ugotovitev sklepčnosti
2. Pregled zapisnika 4. seje
3. Problematika pokopališča
4. Osnutek poslovnika o delu občinskega sveta
5. Predlog odloka o proračunu občine Borovnica za le- to 1995
6. Kadrovske zadeve
7. Pobude in vprašanja svetnikov

PREDSEDNIK OBČINSKEGA SVETA ANTON KRŽIČ

Gradivo pod točko 4 in 5 ste že sprejeli, ker ni bilo pri- bomb na tekstualni del odloka o proračunu, ga nismo ponovno pošiljali. K točki 3 in 6 bo obrazložitev podal župan.

90 let borovniških čebelarjev

Čebelarkega društvo Borov- nica vabi vse občane, ljubite- lje živih bitij in žive narave ob 90-letnici društva in 13-letni- ci čebelarkega krožka ob odprtem dnevu šole na slav- nostno sejo in razstavo.

Slavnostna seja bo 20. 5. 1995 ob 17. uri v osnovni šoli Borovnica. Razstava bo na ogled 20. 5. 1995 in 21. 5. 1995 v osnovni šoli Borovnica.

Na proročitvi bo sodeloval Aktiv kmečkih žena, Čebe- larstvo Polhov Gradec. Posladkali se bomo! Pridite, ne bo Vam žal!

NOVO - NOVO - NOVO

Knjigo Most lahko naročite na naslovu ČZP Enot- nost, Dalmatinova 4, Ljubljana ali po telefonu 13 35 255, 321 255 ali po faksu 311965. Cena 1500 SIT. 5% pro- metni davek ni vračunan v ceno.

Naročilnica

Pri ČZP Enotnost, Ljubljana, Dalmatinova 4, NEPREKLICNO

naročam(o) izvod(ov)

knjige Vere Hutar »Most«.

Naročeno pošljite na naslov:

ulica, poštna št., kraj

ime in priimek podpisnika

Naročeno dne

žig podpis naročnika

1. Račun bomo plačali v zakonitem roku
2. Kot ind. naročniku mi pošljite po povzetju.

OBRATOVALNICA EKO-TEH PAVLA JANKOVCA JE EDINO
EKOLOŠKO PODJETJE V SLOVENIJI

Liter nafte lahko onesnaži kar milijon litrov vode

Ste pri vkopavanju cisterne pomislili na dobro protikoroziivno zaščito, pravilno zgradili polnilni in kontrolni jašek ali sploh pravilno vgradili samo cisterno? Ste pomislili na ustrezno strojno tehnološko opremo pri dvoplačnih rezervoarjih, pravilno vgradili in odzračevali podzemne cisterne v lovilnih skledah ali pravilno zgradili tehnološko inštalacijo pri skladiščenju in transportu okolju škodljivih snovi?

EKO-TEH Pavla Jankovca iz Polhovega Gradca je za zdaj edino podjetje v Sloveniji, ki opravlja preventivne tlačne preskuse na rezervoarjih in cevovodih, pomaga pri njihovih vzdrževalnih delih in svetuje pri gradnji naprav za nafte derivate.

Kolektiv, v katerem je osem zaposlenih, navadno pokličejo šele, ko pristojne inšpekcijske službe izdajo uporabniku odločbo o nepravilnem ravnanju s temi napravami. Tedaj pa je včasih že prepozno. Cisterne ali rezervoarje načne korozija in nafta ali njeni derivati se prosto izlivajo na prosto ter onesnažujejo talnico. V EKO-TEH-u hranijo izčrpano fotodokumentacijo o pomanjkljivosti, ki so jih odkrili na terenu in nad čemer bi se morali resno zamisliti tudi sami porabniki.

»Inšpekcijske službe ne bodo mogle v celoti nadzirati razmer v okolju, ampak bodo morali to skrb prevzeti tudi porabniki sami, seveda ob pravilni državni zakonodaji in regulativi. To pa bo mogoče doseči šele, ko se bodo morali porabniki izkazati s potrditelno primernosti njihovega rezervoarja za uporabo. Zakonodaja s tega področja je stara že več kot petnajst let in je mnogi projektanti pri načrtovanju takšnih naprav ne upoštevajo, kot je ne upoštevajo tudi upravni organi. Na tem pod-

slovniki o pravilnem ravnanju z nafto in njenimi derivati, ki bi ga po njegovem morali upoštevati vsi, ki so odgovorni za skrb nad napravami za skladiščenje okolju škodljivih snovi. Po mnenju Ministrstva za okolje in prostor je to zelo dobro in strokovno pripravljeno delovno navodilo.

Obratovalnica EKO-TEH je po-

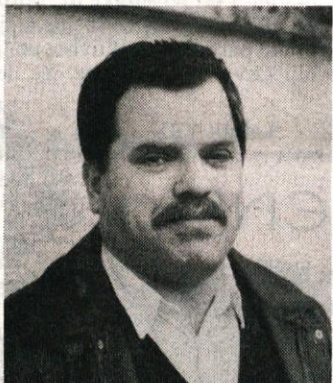

Vgraditev dodatnega plašča v rezervoar za kurilno olje.

ročju smo trideset let za Evropo! Nasploh, državljani se ne bi smeli zavedati, da imamo le take cisterne, ki so vkopane na bencinskih servisih in ki so vsem na oči,» opozarja Pavel Jankovec.

Pavel Jankovec je sestavil po-

leg tega pripravila tudi že več inovacij na tem področju, ki jih lahko uvrstimo v pionirska dela pri va-

Pavel Jankovec

rovanju okolja pred škodljivimi snovmi pri nas.

BRANKO VRHOVEC

Izkop peska v Ilovem grabnu ogroža preskrbo z vodo

Krajevni odbor Polhovega Gradca je na svoji 15. seji sprejel sklep o ustavitvi izkopa peska v Ilovem grabnu pod Sv. Lovrencem. Nekontroliran odvoz peska iz tega peskokopa je namreč resno ogrozil nadaljnjo preskrbo s pitno vodo v kraju, saj je izkop dosegel že sam vodni vir. Peskokop Ilov graben je na območju I. varstvene cone. Pesek so odvažali najrazličnejši porabniki, zato nad izkopom tudi ni moglo biti pravega nadzora. (B. V.)

Boljša preskrba z vodo v Gaberju

Na Dobrovi bodo letos dokončali vodovod, položili ga bodo še 1.700 metrov od Sela do Gaberja. Tako bo osrednji del Gaberja dokončno preskrbljen s pitno in požarno vodo. Do zdaj so se Gaberčani znašli, kakor se je kdo vedel in znal, vendar pa jim je ob sušah vode vselej zmanjkalo, pa tudi sicer je bila njihova voda nenadzorovane kakovosti. Brez (osrednjega) vodovoda bodo zdaj le še najvišje ležeče hiše v Gaberju, ki bodo morale počakati, da se bo našel denar tudi zanje. Sredstva za gradnjo vodovoda v Gaberju je prispeval Vodovod Dobrova, nekaj pa tudi sami krajanje.

B. V.

PREDSTAVITEV KULTURNE DEDIŠČINE
DOMAČEGA KRAJA V HORJULU

Kot v starih dobrih časih

Dvorana prosvetnega doma v Horjulu že dolgo ni bila tako nabito polna kot večer pred cvetno nedeljo. V gosteh ni bila nobena pop skupina, pač pa so učenci OŠ Horjul, skupaj s člani tukajšnjega prosvetnega društva in ljudskimi godci predstavili nekdanje tukajšnje ljudske običaje v vsej njihovi elementarnosti in etnografski raznolikosti. Vse skupaj je bila pravzaprav nekakšna kulturna popes-tritev raziskovalnega projekta Kulturna dediščina domačega kraja, ki so ga pripravili učenci na tukajšnji osnovni šoli in ki so ga želeli predstaviti tudi domačemu občinstvu.

V predverju kulturne dvorane doma pa tudi v sami dvorani so si obiskovalci lahko ogledali marsikaj. Razstavljene so bile domače potrebščine, ki so jih nekdanj uporabljali v teh krajih: likalnik na žerjavico, model za maslo, petrolejki, laterna, obličji za vrata, lonci, podkev in še kaj. Na razstavi mizi zraven pa so bile najrazličnejše domače poslastice: potice, krofi, ocvirkalice, pogače, »zaroštan« fižol, ušnad zelje, Tomincov kruh in kajpak nepogrešljivi vahči, kruhki, ki so jih nekoč pekli pred vahti. Na ogled so bile tudi čipke in druge zanimivosti kraja, vključno s fotografijami znanih domačinov.

Osrednji del prireditve pa je vendarle potekal na odru, kjer so »v živo« prikazali, kako so nekoč phali proso, pletli »škukndre«, majili »štile«, zavrteli so se v pastirskih plesih (Folklorna skupina OŠ Horjul) in plesih »v vzajemni pomoči« (Folklorna skupina Klas PD Horjul). Dekleta pa so pletla, klekljala, predla na kolovratu, zraven pa, tako kot včasih, kajpak tudi katero zapela.

Zapeli so tudi fantje dekletom pod oknom, razdeljeni na »zaljubljeni« in »nezaljubljeni«, godci, stari, mladi in še predšolski, pa so igrali; mladi Robi z Vrzdence kar na burkle. Prireditve je tekoče povezoval Matko Zdešar.

BRANKO VRHOVEC

Pomanjkljiva telefonija hromi podjetništvo

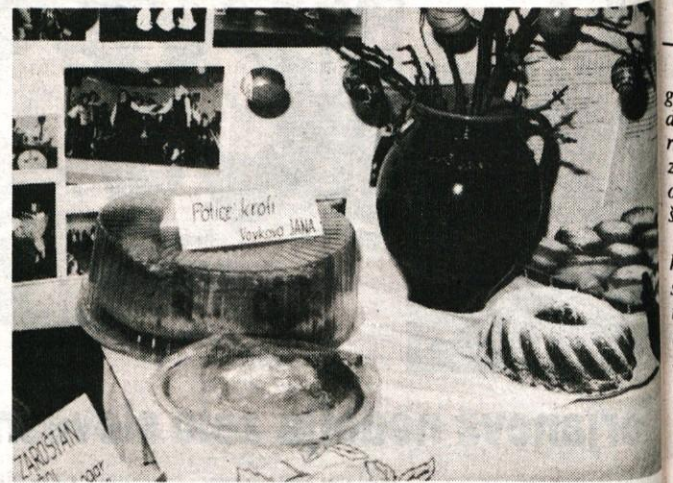
Polhograjski podjetniki so ogorčeni zaradi počasnega reševanja telefonije v kraju. Dobrova, Polhov Gradec in Črni Vrh imajo skupaj le deset izhodnih linij za v Ljubljano, kar je odločno premalo.

»Telefonija dobesedno hromi razvoj podjetništva na našem območju, saj ob zdajšnjem stanju ne zagotavlja niti minimuma potreb. Podjetniki z območja KŠ Polhov Gradec, Dobrova in Črni Vrh prav zato izgubljajo stik s poslovnim svetom. Zato bomo podjetniki in D.O. pred novozgrajenim objektom, kjer je predvidena nova telefonska centrala, maja pripravili protestno zborovanje. Le kako dolgo bodo morali krajanje čakati, da bo centrala, ki so jo izključno sami financirali, izročena svojemu namenu? Na tehnični pregled namreč čaka že vse od februarja. Za to bi morala poskrbeti upravna enota Vič,« je ogorčen predsednik krajevnega odbora Polhovega Gradca in tudi sam podjetnik Pavel Jankovec.

Naš sobesednik ne skriva tudi razočaranja nad razvojem lokalne samouprave.

»Stvari stojijo, čeprav imamo že pol leta lokalno samoupravo. Za Polhov Gradec bo treba vsekakor najprej zagotoviti način financiranja komunalne infrastrukture, ki je nujno potrebna za vsakdanje življenje v kraju.«

BRANKO VRHOVEC

Domače poslastice — tokrat le na razstavi.

Del etnografske razstave učencev OŠ Horjul.

Proso bo ometo, košara speletna.

Palice niso samo za sprehod...

Sprehajalne palice navadno služijo za sprehode, lahko pa so tudi imenitna zbirka, če so le različno oblikovane, z različno izrezljani-

mi ali oblikovanimi držaji.

Pavlu Bizjanu iz Horjula so takšne palice posebna strast. V svoji zbirki jih ima že vsaj nekaj deset, izdelanih povečini iz lesko-vega, drenovega in jesenovega le-sa. Zbirka je nastajala povsem spontano, začelo pa se je, kot tolikokrat, po naključju.

»Pred leti mi je pozimi spodrnilo na poledenelih tleh, zato sem si poiskal palico za varnejšo hojo. Našel sem rogovilast primerek, ki je bil kar zanimiv. Letos pozimi sem še zlasti veliko hodil po gmajni in začel opazovati in iskati primerke sprehajalnih palic najrazličnejših oblik. Sem in tja sem kako obdelal, v glavnem pa so ostale takšne, kot jih je ustvarila narava,« je povedal Pavel Bizjan, ki si za vsak sprehod v naravo izbere palico »glede za trenutno razpoloženje«.

B. V.

VRBJI SIAMSKI DVOJČICI — Ob cesti, le malo pred Polhovim Gradcem, že kdove kako dolgo rasteta vrbi, ki sta se sčasoma docela razrastli druga v drugo. Vrbi kot takšni oblikujeta nekakšen naravni slavolok, ki je v pravi okras razpelo tik zraven. (B. V.)

NAROB E ZGODBA O USPEHU

Venomer to okolje!

Res, vse kar je prav! Dovolj dolgo smo molčali, ko nas iz dneva v dan z vseh strani obstreljujejo s parolami o čistem okolju in nam grozijo s podnebnimi spremembami in ozonskimi luknjami in ne vem čim še vse...

Verjamem, da ni vse čisto prav, kar počnejo nekateri, toda to presega meje dobrega okusa. Kako, da tistim zemljeljubnikom, ki so že tako vsi malo čez les, ni jasno, da smo vendar ljudje tisti, ki nam je bila narava dana in samo z njenim izkoriščanjem smo se lahko povzpeli tako visoko, kot je zdaj zahodna družba. Po vsej milijonletni evoluciji je zdaj končno prišel čas, da lahko uživamo sadove svojega dela in se ne trudimo le za obstanek.

pri neciviliziranih divjakih. Sploh ne živijo v današnjem času! Zdaj je vse drugače in tega ni mogoče zanikati, pa če bi še tako hoteli. Svet je krut. Če preveč moraliziraš in si občutljiv, izpadeš in konec.

Prvenstvena naloga Slovencev bi morala biti, da si z združenimi močmi prizadevamo, da bi se naša čudovita Slovenija uveljavila v svetu. Ne morem si predstavljati, kako bomo konkurenčni, če bomo morali upoštevati toliko naravovarstvenih pravil. Poslušal sem neke razprave, da bi tudi v Kočevju odprli nekakšen nacionalni park, pa na Barju pa še kje. Slovenija je že tako majhna. Kaj nam koristijo tisti pragozdovi, če v njih ni dovoljeno sekati. Le kakšna zverjad se zaleže notri. To

polnilo, »splaniralo«, pa ne bi bilo več nevarnosti, da bi kdo noter padel.

Najbolj pa me moti, da nam očitajo, da ne skrbimo za prihodnost svojih otrok. Kakšen absurd! Saj prav zaradi njih delamo vse dneve in se trudimo s kariero, da bi prislužili denar za kasetofone, PC-je, TV-je, za obleke, za avtomobile, za šolanje in za sladkarije, za kino, za revije, pralne praške, italijanske, in podobne drobnarije. Vemo, kako srečna je naša mladina, ki ima vsega dovolj. Zato pa: zanje se brigajmo, pa zase, ne pa za tiste orangutane in sinje kite, pa za amazonske džungle. To ni naš problem. Mi skrbimo za svojo zgodbo o uspehu drugi naj pa za svojo. Vem, da se bo našel kdo, ki mi bo oporekal. Vendar sem prepričan, da bo večina

trezno razmišljujočih ljudi pritegnila mojemu razmišljanju. Tako.

Svet pod nami izginja. Dokončajmo ga. (Ali pa naj se zgodi tisto nemogoče, preden bo jutri prepozno, da bomo odprli oči, se iztrgali strupenemu lagodju in poiskali drug način. In to ZDAJ. Pred nami je možnost največje evolucijske zmage. Ali pa propad. Življenje v vseh oblikah nas roti, naj... se ne utopimo v zdrazistem topoumju lasnega egoizma in naj ga še enkrat poskusimo vzljubiti).

PRIMOŽ BIZJAN
za gozdovniško skupino
Rjasta kanja
Horjul

VOZNIK C in E kategorije,
z znanjem avtomehanike,
IV. stopnjo izobrazbe, starost do 30 let, dobi redno zaposlitev. Čepon, Lesno Brdo 24, Vrhnika.

V gostilni pri Pratkjarju v Polhovem Gradcu

Gostilna Pratkjar v Polhovem Gradcu je postala že pojem kraja, kot so pojem Sv. Lovrenc, Grmada, polhogradska graščina in Stari grad. Domačija z značilno nizko, stilno notranjostjo je privabila že

di glavna kuharica, ima zdaj, po smrti moža Antona dela čez glavo, še zlasti ob sončnih vikendih, ko v gostilno pride največ gostov. Mali kolektiv dopolnjujejo še hči Mojca in sin Aleš, natakarica Veronika in kuharica Jožica.

»Zdaj, po moževi smrti, je še več dela, kot ga je bilo prej, še več odgovornosti. K nam ne hodijo toliko planinci, ki se zdaj raje usmerjajo na kmetije odprtih vrat, pač pa drugi gostje. Nekateri prihajajo zgolj na kosila. Seveda večina kosila rezervira že naprej,« nam je povedala Malči Vogrinčič.

Ob gostilni Pratkjar je zdaj že kaka tri leta pokrit vrt, uredili so tudi nova stranišča, julija pa bodo temeljito preuredili še kuhinjo. Tedaj bo gostilna zaprta (zdaj je zaprta le ob ponedeljkih in torkih). Po obnovi kuhinje niso izključeni tudi Tedni specialne kuhinje, s čimer so se v gostilni pred leti že ukvarjali. Sicer pa si gostje pri Pratkjarju poleg kosil lahko privoščijo jedi, po katerih gostilna že lep čas slovi: po postevah, kalamarih, zrezkih, piščancih, obarah in vampih.

BRANKO VRHOVEC

Malči in Mojca Vogrinčič pred domačo gostilno

na ducate znanih Slovencev. Odkar pa so v prenovljeni polhogradske graščine slikarski ateljeji, tjakaj zahajajo tudi slikarji. Lastnica Malči Vogrinčič, ki je obenem tu-

Sneguljčica v Šentjoštu

Člani dramske skupine, ki deluje v okviru našega društva, so v soboto in v nedeljo, 22. ter 23. aprila 1995, premierno uprizorili celovečerno predstavo Sneguljčica. Besedilo zanjo je po Grimmo-vi predlogi dramaturško obdelal Janez Demšar, ki je tudi režiser predstave. Lahko rečemo, da je to klasična pravljica o Sneguljčici in sedmih škrtatih, takšna, kakršno se odrasli spominjamo še iz otroških let oz. jo poznajo otroci. Poleg Sneguljčice, škrtatov, hudobene kraljice, lovca in princa nastopa v njej le nekaj svojstvenih oseb, ki popestrijo dogajanje na odru.

Sam naslov morda res privablja k ogledu predvsem otroke, vendar upamo, da tudi odrasli, ki so si ogledali približno uro in pol trajajočo predstavo, niso z dolgočasni zapustili dvorane. Celoten

ansambel si je prizadeval pripraviti čim boljše predstavo. Zapisati je treba, da je polovica sodelujočih igralcev prvič stopila na odrske deske.

Predstavi dajo čar tudi različni poudarki: svetlobni, glasbeni, dimni, pa tudi že kar pravi čarovniški triki. Da pa se lažje živimo v pravljичni svet, poskrbijo tudi simpatične kulise ter kostumi.

Za konec lahko rečemo: Iskrena hvala vsem, ki so pri tej predstavi sodelovali. Ob priložnosti pa ste k ogledu povabljeni tudi vi.

P.S. Za sklep sezone, v drugi polovici maja, napovedujemo še eno premiero. To bo komedija Zares čuden par.

Do takrat pa vas lepo pozdravlja
Kulturno prosvetno društvo
Ivan Cankar Šentjošt

UČENCI OŠ DOBROVA

Spoznali so Kitajsko

Delček Kitajske — tokrat v šolskih prostorih

Potem ko so lani predstavili svoje izdelke o srednjeveškem popotniku Marku Polu, ki je več let preživel na Kitajskem, so se učenci OŠ Dobrova zdaj lotili še raziskovanja same Kitajske. V svoji raziskovalni nalogi, ki so ji dali naslov Je Kitajska dežela stotih cvetov?, vodili pa sta jo mentorici Zdenka Sušec in Katarina Štrukelj, so zbrali veliko poučnega gradiva o kitajski zgodovini, jeziku, književnosti, filozofiji, umet-

občinstvu.

Predstavitev, ki so jo popestrili še s kitajsko pravljico, je bila tudi kostumografsko in scensko kar najbolj prepričljiva. Učenci in učenke so bili oblečeni v starodavne kitajske kimone, po kitajsko so se tudi klanjali, sceno pa sta dopolnjevala še umirjena kitajska glasba in akvareli kitajske slikarke Huiqin Wang, ki je bila skupaj s sinologom, dr. Mitjem Sajetom, tudi gostja večera.

Večji del raziskovalne naloge je pripravil učenec 7. b razreda Marko Marinko, ki se je zakopal v obsežno zgodovinsko gradivo.

»Najbolj všeč so mi bili začetki dinastije Zhou, predvsem zaradi začetkov filozofije, pa tudi zato, ker so bili predvsem zaradi začetkov filozofije, pa tudi zato, ker so bili pripadniki te dinastije tibetanskega porekla. S takšno raziskovalno nalogo si človek širi obzorje, spoznavša kulturo, ki ni prav nič podobna naši,« je neposredno pred predstavitvijo naloge povedal Marko Marinko.

Naloge je računalniško obdelal učenec 7. b razreda Janez Dolinar. Na predstavitvi je predstavil zapleteno kitajsko pisavo in razvoju kitajskega jezika nasploh, in sicer od prvih pismenk naprej.

»Po lanskeoletni nalogi, Po poteh Marka Pola, smo si želeli da bi kulturo, ki smo se je lotili, raziskovali naprej. Osebnost me še najbolj zanimala kitajski jezik in pisava in tega sem se v svoji nalogi tudi lotil.«

B. V.

Dobrišen del raziskovalne naloge je pripravil Marko Marinko

nosti in običajih, odkrivali so vzporednice med kitajsko in evropsko zgodovino. Svoje izsledke pa so naposled, na zaključni prireditvi, predstavili tudi širšemu

GASILCI NA CESTI — Horjulski gasilci so se tudi letos, tako kot že vsako leto doslej, pred velikonočnimi prazniki odpravili na vaške ceste in jih temeljito oprali. Najmlajši člani društva pa so se v samem centru vasi lotili pometanja okrog Zadrage. (F. D.)

DELA NA CESTI HORJUL — KORENA ZASTALA — Na cesti Horjul — Korena so že v začetku zime brneli stroji ter razširili staro ozko makadamsko cesto in opravili glavna zemeljska dela do odcepa ceste za Samotorico. Delavci cestnega podjetja Ljubljana so stroje odpeljali, ker novonastala občina najbrž nima denarja. Korena pa se je z asfaltom približala za kakih 1600 m, kolikor so ga položili z vrha Korena proti Horjulu. (Besedilo in foto France Brus)

Vozniki se jezijo na rondo pred Dobrovo

Še preden je bil zgrajen novi rondo na razpotju cest pred Dobrovo, se je nanj zgrnil plaz kritik. Vozniki, ki pripeljejo iz horjulske in polhogradske smeri, tožijo, da je zdaj v križišču še manj prostora, kot ga je bilo prej, da od zdaj nastajajo prometni zamaški, nasploh, da se bo črna točka z mostu v Razorjih zdaj preselila k rondoju.

»Glede na način izgradnje rondoja želimo, da nam pristojne službe javno pojasnijo način iz-

vedbe tega projekta,« odkrito dvomi v učinkovitost novosti predsednik krajevnega odbora Polhovega Gradca Pavel Jankovec.

Predsednik sveta KS Dobrova Jernej Rihar opravičuje izgradnjo rondoja z evropskimi izkušnjami, kjer da so takšni zaviralci hitrosti že nekaj vsakdanjega.

»Cilj rondoja je, da vozniki zmanjšajo hitrost skozi naselje. Ko smo v Razorjih uredili most in razširili cesto, se je hitrost mimo vozečih vozil znatno povečala; nekateri so drveli tudi s sto kilometri na uro. Rondo je projektiran tako, da vsakdo lahko pride skozenj, le seveda nekoliko težje kot prej.«

B. VRHOVEC

KAJ SE DOGAJA S FENOLITOM

Čas za investicijski zagon

Direktor Slavko Žibret pred zadnjo laguno.

Ljudi v borovniški občini zelo zanima, kaj se zdaj dogaja s Fenolitom na Bregu. Krožijo govorice, kaj več pa se o dogajanju za tovarniškimi ograjami ne ve. Zato smo se kar sami odpravili v tovarno in tam nas je sprejel direktor, dipl. inž. Slavko Žibret, ki v tovarni direktorije dve leti. Pojasnil nam je nekaj stvari v zvezi s poslovanjem tovarne prej in zdaj in tudi v zvezi z govoricami.

Trdijo, da ste vpeljali veliko ostrejšo ukrepe varovanja okolja in varovanja pri delu, kar nekateri verjetno nepoznavalci delovnega procesa razlagajo tudi tako, da predelujete več strupa kot ste ga včasih, namreč dosledno vpeljavo zaščitnih sredstev?

»Zanima me samo poslovni rezultat podjetja, in če bo ta ugoden, bo tudi kraj, v katerem, tovarna stoji, imel kaj od tega. O tem, da smo se bolj zaprli pred okolico, pa bi rekel naslednje: to je bil vselej kraj, ki je bil nekam zase. Konkretno v Fenolitu: vedno jim je dobro šlo, vendar predvsem zato, ker so dvigovali cene svojega proizvoda, v tovarno pa niso vlagali. Zato je tovarna leta 1992 tudi prišla v položaj, v katerem se je znašla po razpadu Jugoslavije. Prejšnjega trga enostavno ni bilo več. Lahko bi ravnali podobno kot nekatere druge tovarne v podobnem položaju, ki so danes na taki točki, kjer je bil Fenolit leta 1992, se pravi zelo pri dnu. Mi smo vzeli nekaj trga konkurenci in naša prodaja in proizvodnja je trikrat večja kot je bila leta 1992, ko je bila najnižja. Fenolit je spet nevarno podjetje, vendar za konkurenčna podjetja, ni pa nevarno podjetje za okolico, kajti tehnologija danes poteka že precej v zaprtem krogu in v zadnji laguni, odkoder naša tehnološka voda odteka v Borovniščico, so že žabe, kar pomeni, da je voda čista.«

Razumeti morate, da je bil pretok informacij v tovarno in zunaj nje včasih precej živahnejši, kot je danes. Zato Fenolit danes bolj kot včasih obdaja tančica skrivnosti. Res pa je tudi, da o tovarni zadnja leta po tisti znameniti eksploziji v oddelku smol ni bilo kaj prida slišati?

»Fenolit mora kar precej plačevati za grehe proti okolju, ki so jih naredili v prejšnjih obdobjih delovanja tovarne, kar se pozna tudi na poslovnem rezultatu. Tudi za tisti pomor rib pred leti. Eksplozija v oddelku pa je bila posledica, kot so rekli, človeškega faktorja. Danes je popolnoma drugače. Izdelujemo industrijska veziva, ki jih potrebujejo v industriji brusov, zavor, v lesni industriji, pri termoizolacijah itd. Bistvo je, da naš izdelek ne vsebuje takih prostih komponent, ki bi bile škodljive za okolje, zato ga je zato po svetovnih standardih tudi mogoče izvažati. Nemci na primer izdelke s takimi vezivi, kot jih izdelujemo mi, že štejejo za biorazgradljive snovi. Razvoj in modernizacijo bomo vodili v tako smer, da praktično ne bomo onesnaževali okolja, kajti ves postopek bo potekal v zaprtim sistemu.«

Delovni proces verjetno zdaj ne zahteva toliko delovne sile, kot jo je včasih. Veliko domačinov, ki so si pokojnino zaslužili v vaši tovarni, je danes v pokoju. Ali lahko poveste, koliko ljudi dela pri vas in kakšne so vaše potrebe glede zahtevane strokovne izobrazbe ljudi. Bržčas se je ta zahtevnost zaradi narave tehnološkega procesa danes povečala?

»Takole je s tem. Pri nas še delajo ljudje, ki nikoli

niso imeli slabih plač, le v letih krize po zlomu tedanjega trga pač ni bilo mogoče izplačevati toliko, kot so bili vajeni prej, ne da bi jih kdo vprašal, koliko so naredili. In ker ni bilo proizvodnje, je bil marsikdo na čakanju. Danes pa zaslužijo plače, ki pomenijo 120 odstotkov glede na kolektivno pogodbo. Seveda pa tega ne dobijo vsi. Okrog 35 ljudi je stalno na bolniški, ti niso deležni tistih dodatkov, ki bi jih bili deležni, če bi delali. To pa zato, ker so osnove nizke, od teh osnov pa grede tudi vsa nadomestila. Pridno pa na delo hodi 110 ljudi, s katerimi tudi računamo. Seveda niso vsi zadovoljni s tem, tudi niso vsi zadovoljni z disciplino, ki jo hočemo vpeljati, vendar je konkurenca v naši panogi močna. Od vpeljevanja delovne discipline do nerazsodnega poseganja nekaterih sindikatov v tovarno ter do napihnjenih težav in govoric pa ni daleč. Tako ne razumejo, da moram pogosto na pot, ker je samo to način, da si zagotovimo stalno oskrbo z materiali, ki jih potrebujemo za predelavo. Vendar so se v teh dveh letih, kar sem direktor, nekatere preskrbne poti že toliko utekle, da sem zdaj lahko več navzoč v tovarni.«

Fenolit je v fazi lastninjenja. Kot je znano, ste se z nekdanjimi lastniki zemljišč znali dogovoriti. Ali so odprta še kakšna druga vprašanja. Tista hiša ob cesti nikakor ne zbujala občutka o tem, da je tovarna notranje trdna? Se bo kaj spremenilo tudi v tem pogledu?

»Revizija, ki smo jo imeli v Fenolitu, je ugotovila, da je bilanca stanja v vseh postavkah resnična in

Hiša, ki že pada na cesto.

pošteno vrednoti finančni položaj, revizijsko poročilo je že šlo na agencijo za privatizacijo in tako naj bi se stvari uredili v tem letu. Papirje so ljudje v podjetje vložili, se pravi, da bodo lastniki delnic. Zdaj smo pač v času, ko se ljudje še ne zavedajo, koliko bo pomenil dobiček tovarne za nov investicijski zagon in s tem za njihova delovna mesta. Marsikaj moramo modernizirati, stroji v obratih so stari. Z nekdanjimi lastniki smo se, vsaj tako mislim, pošteno dogovorili, da ni bila oškodovana ne tovarna in ne lastnik. O tisti hiši tam ob cesti: odkupili jo bomo in potem podrli, da dobimo prostor spredaj.«

Kaj bi torej lahko še sporočili sosedom?

»Da tovarna res dela trikrat več kot včasih, toda bolj varno. Pač pa z različnimi ukrepi, tudi dragimi, v Fenolitu skrbimo za to, da bo z modernizacijo vse še bolj varno in sodobno. Zavedamo se, da je minilo obdobje, ko so tudi ti, ki so delali tukaj, vse kar so ustvarili - kolikor pač so ustvarili - porabili samo zase. Saj nas bodo naši otroci upravičeno nagajali, če jim bomo na njihov račun vzeli čisto okolje, če smo že od prehodnikov dobili to, kar imamo danes in za kar plačujemo.«

Na koncu smo si res ogledali laguno in v njej videli žabe, kar je v maju običajen pojav, vendar pod Fenolitom teh včasih ni bilo. Morda bodo sčasoma pospravili tudi vse tiste parkirane avtomobile ob cesti, ki ovirajo promet. Seveda pa je danes z vsemi poslovnimi sistemi tako: noben svojih rezultatov ne obeša na veliki zvon kot v časih združenega dela, ko smo vsi o tem vedeli vse, kaj pa je bilo v resnici pa tako ali tako nismo nikoli vedeli. Lahko bi rekli: tipično stanje za tovarno v prehodnem obdobju. T.J.

SPOMLADANSKA INVENTURA OB VODI

Ribiči čistili bregove rek

Zadnjo soboto v marcu smo se ribiči Ribiške družine Vrhnika zbrali pri ribiškem domu v Sinji Gorici, da bomo čistili bregove reke Ljubljanice in bregove ribnikov. Hitro smo ugotovili, da je gladina Ljubljanice še vedno zelo visoka in da je tok reke močno deroč. V takih razmerah bi bilo čiščenje s čolni preveč nevarno in tvegano. Tako smo temeljito očistili le okolico ribiškega doma ter opuščene glinokope - ribnike na obeh straneh Ljubljanice. Po treh urah je bila akcija končana, bregovi ribnikov pa so kazali lep spomladanski videz, saj so bili rešeni navlake, ki se je pozimi nabrala ob njih. Preden smo se razšli, smo se domenili, da bomo naše reke in potoke očistili v aprilu, in to takoj, ko bodo upadle gladine rek in potokov.

Zasnovali smo večjo akcijo čiščenja in se lepega sončnega jutra v soboto, 8. aprila, zbrali pri ribiškem domu se razdelili v tri delovne skupine. Prva skupina je odhitela čistiti bregove in strugo Podpeškega grabna, druga skupina je čistila Borovniščico in Šumnik od železniškega nasipa na Dražici pa vse do Rota na Bregu. Tretja skupina pa je čistila bregove Ljubljanice od verdskega mostu pa vse do ribiškega doma.

Ribiči so odstranjevali nesnago ob bregovih. Na Ljubljanici pa je bilo šest čolnov z ribiči, ki so pridno odstranjevali polovinilaste vrečke, krpe in drugo navlako, ki je bila obešena na vejah dreves in grmovju. Trije ribiči so z lastnimi vozili in prikolicami vozili nabrano šaro na vrhiško deponijo ali pa na za to že vnaprej določen prostor. Ko smo čistili ob vrtičkih ob Ljubljanici, smo pričakovali, da se nam bodo pridružili vrtičkarji, ki so bili na svojih gredicah, vendar smo se krepko zmotili. Sklonjenih glav in z v tla uprtim pogledom so se umikali pred nami. Enako se je dogajalo tudi za stanovanjskimi bloki v Borovnici. Toda tudi brezbržen in omalovažujoč odnos ljudi do reda in lepote v naravi nas ni zmotil. Veselo smo nadaljevali z delom, kupi nesnage pa so se večali in večali. Na bregovih potokov in reke smo pobrali kupe polovinilastih vrečk, dele koles, pločevinke, razno embalažo, otroške pleničke, poginule mačke, neuporabne akumulatorje, polne vrečke uporabljenih damskih vložkov in druge šare. Še in še bi lahko naštevali, pa naj bo dovolj.

Ob 12. uri so se pričeli zbirati zlovesči črni oblaki. Kar naenkrat je prek Barja zapihal močan severnik in že nas je oblila močna snežna ledena ploha, pomešana z dežjem. Razbežali smo se na vse strani in iskali kritje pred močo. Čolnarji so brzel po Ljubljanici in iskali kritje ter varna zavetja, toda vse zaman. Premočeni smo bili do kože. Narava je sama poskrbela, da smo ribiči predčasno

končali z očiščevalno akcijo, saj ji ni bilo vseeno, da smo bili v akciji osamljeni. Zjokala se je, kako so ljudje brezbržni do nje, ki nam daje vir življenja.

Pa še nekaj suhoparnih števil. V obeh akcijah je sodelovalo 65 ribičev, ki je očistilo 25 km bregov rek in potokov in za to porabilo 265 ur. Na vseh treh krajih smo nabrali približno 4500 kg raznih odpadkov.

Ker nam je ponagajalo vreme, je nekaj polnih vreč ostalo ob cestah in njivah. Del bregov, ki smo jih nameravali še očistiti, pa je ostalo neočiščenih in bodo počakali na boljše čase ter osveženost ljudi, ki živijo ob teh vodah.

Na koncu prispevka se moram v ime RD Vrhnika zahvaliti

Komunalnemu podjetju Vrhnika, še posebno pa ge. Maji Gunsteh, katero sem v tej akciji tvorno sodeloval, saj so delavci podjetja dan pred akcijo na dogovorjenem mestu namestili železne kontejnerje in jih polne tudi odpeljali. Pobrali pa so tudi polne vreče, smo jih pustili ob cestah ali na njivah, ko smo se razbežali pred nevno to. Oskrbeli so nas tudi z vrečami in rokavicami za enkratno porabo. Takega sodelovanja z njimi želimo tudi v prihodnje. Ob prihodnji akciji pa upamo, da se nam bodo pridružili tudi krajanji, jim ni vseeno, kakšen je njihov kraj.

za RD Vrhnika
SREČKO MIHEV

Ribiški čuvaj je poblašena oseba, ki ima pravico kontrolirati vsakogar, ki lovi ali se mudi ob vodi s pripravami za ribolov.

Čuvaji skrbijo za varovanje okolja ob rekah in ribnikih, pre-

prečujejo onesnaženje voda in v primeru, če onesnaženje nastane, poskrbijo za hitro obveščanje in učinkovito odpravo posledic. Bodo no spremljajo tudi drst rib in skrbijo za varstvo rib v tem času.

Ob ribniku lovijo ribiči vseh starosti. Mladega ribiča smo ujeli v objektiv, ko je ravno prišla ta »prava« riba.

NI SAMO SMREKA DREVO

V gozdu raste tudi bukev

V letošnji pomladi je bilo na območju Zavoda za gozdove Slovenije, Krajevna enota Vrhnika, pogozdenih 11,3 ha zasebnih gozdov. Od tega je bilo v občini Borovnica pogozdenih 5,2 ha, v občini Vrhnika pa 6,1 ha zasebnih gozdov.

Skupaj je bilo posajenih 39.640 sadik. Največ je bilo smrekovih sadik, in sicer 24.900, bukovih sadik je bilo 10.900, sadik gorskega javorja 1.800, velikega jesena 1.050, lipe 500, hrasta 400 in še 90 orehovih sadik.

Sadiko so bile nabavljene iz sredstev državnega proračuna. Država namreč sofinancira vlaganje v zasebne gozdove med drugim tudi tako, da plača sadike, lastniki pa jih sami posadijo v svoj gozd. Tudi tokrat se je izkazalo, da je država bolj mačeha kot mati. Gozdarji smo namreč zahtevali za spomladansko sajenje 66.900 sadik. Žal pa je proračun močno

oklestil naše zahteve. Dejansko je prispelo le 60% zahtevanih sadik. Upam, da bodo ob tolikem izpadu Marko Furlan in še nekateri razumeli, da res niso mogli dobiti vsi sadik.

Letos smo prvič nabavili tudi večje količine sadik listavcev. To pa je pri nekaterih lastnikih, navedenih samo smreke, vzbudilo nekaj negotovnosti: »Kaj, mislite da bom bukev flancal v svoj gozd?« Takšnim želimo ponovno pojasniti, da želimo tudi prek nabave sadik postopno doseči, da bo sestava drevesnih vrst v naših gozdovih postopno postala bolj naravna. Gozdarji namreč že dolgo ugotavljamo, da je v naših gozdovih velik preveč smreke. Le-ta je namreč drevesna vrsta, ki po svojih ekoloških lastnostih sodi v visokogorje, vendar so jo v preteklosti zaradi vsesplošne uporabnosti zelo pospeševali. Sadili so jo povsod, tudi na takih rastiščih in v

takih podnebnih razmerah, kamor sploh ne sodi. Na takih rastiščih je smreka veliko bolj občutljiva za vplive raznih naravnih nevarnosti in škodljivcev. Prenekateri skrbno osnovani in negovani smrekovi nasad je bil v preteklosti uničen pod težo južnega snega, žledu, udarcev vetra ali pa ga je uničil lubadar.

Revirni gozdarji bodo tudi v prihodnje veliko bolj kritično presojali ne samo kdaj in kateri gozd bo treba umetno obnoviti, ampak tudi katere drevesne vrste so v danem primeru ekološko najprimernejše.

Zavod za gozdove
Vodja krajevne enote
Janko Vidmar, dipl. inž. gozd.

VRHNIŠKI LOVCI V POMLADANSKEM ČASU

Zarod je potreben varstva

Vrhniki lovci organizirano delujemo že 50. leto. V sedanji organiziranosti Lovske družine Vrhnika je 72 članov.

Na redni letni skupščini je bil izvoljen nov, pomlajen izvršni odbor, ki ga vodi predsednik Vinko Žibert.

Imamo svoj program, ki temelji na varovanju in zaščiti divjadi, ki živi na našem območju. V to je vključen tudi odstrel v okviru enotnih gojitvenih smernic, ki jih predpisuje Lovska zveza Slovenije, ter dogovor z občinskimi organi, gozdarji in kmetijci.

Pričenja se pomladansko obdobje, ki je najbolj občutljivo za razvoj divjadi, saj ima v tem času večina divjadi nov zarod, ki je potreben še posebnega varstva. Opažamo, da se lastniki psov zelo ne-

odgovorno obnašajo, saj so na našem območju določeni »poligoni«, kjer vodniki vsak dan spuščajo pse brez kontrole. Večina psov ni vzgojenih na odpoklic in prosto »šarijo« po naravi. Tako povzročajo tudi škodo na divjadi. Poleg tega za pse (in mačke), ki se nekontrolirano gibljejo v naravnem okolju, obstaja velika nevarnost okužbe s steklinjo. V naravi veliko nemira povzročajo divjadi tudi rekreativci, izletniki, nabiralci gob in zelišč. Divjad je že tako ogrožena zaradi prometnic, gostih naselij ter raznih dejavnosti v gozdu in na polju. V kmetijstvu je zaradi večjega izkoristka in boljše kakovosti krme priporočena zgodnja košnja, ki pa povzroča veliko nevarnost za mladiče srnjadi, zajcev, fazanov in jerebic.

Zato smo lovci zelo zaskrbljeni in naša dolžnost je, da na to opozarjamo.

Zato pozivamo vse uporabnike našega skupnega prostora, naj poskušajo vsak na svoj način pomagati pri zavarovanju legele prostoživečih živali. Lovci bomo tudi v prihodnje vključeni v dejavnost občine, ki nam je dala ta naravni prostor v souporabo. Še naprej bomo delali v skladu z navodili in smernicami Lovske zveze Slovenije. Naše aktivnosti pa bodo vključene tudi v program Sveta Evrope, ki je leto 1995 razglasil za Evropsko leto varstva narave.

Vsem občanom želimo veliko lepih doživetij v naravi!

za Lovsko družino Vrhnika
J. JEREBIC

Prva Cankarjeva ljubezen

Zares nenadejano, povsem naključno, sva se z Jožetom Javornikom, diplomiranim inž. kmetijstva, ki v Ljubljani skrbi za tržišče, preskrbo in kmetijstvo našega glavnega mesta, začela pogovarjati o Francki Opeki z Vrhnik, Cankarjevi prvi ljubezni iz leta 1894, ki je iz neznanega vzroka kaj kmalu usahnila.

Razpravljala sva o praviloma dokaj skromnem besedju in sem ter tja nedoslednem strokovnem izrazu kmetijskih strokovnjakov, o razliki med gnojvko in gnojnico in Jože je vsako svojo trditev nemudo-

Dokaz je bila pisava

»Se spominjaš prof. Pavla Karlina, diplomiral je na Sorboni?« je vprašal. Ko je nekoč predaval o Cankarju in njegovih ljubeznih, je omenil le dve, jaz pa, kratkohladeček, sem ga samozavestno opozoril, da so bile vsaj tri, prva vsekakor Francka Opeka, moja stara mama. Profesorju se je zadeva zdela bogokletna in pretila je velika polomija. Dokazov za svojo trditev kajpada nisem imel pri sebi zato sem se še isti dan vsedel na kolo in se odpeljal domov v 37 km oddaljeno

Jože Javornik, vnuk Francke Opeke

ma podprl s Slovarjem slovenskega knjižnega jezika, ki ga ima v svoji pisarni zmeraj pri roki. Z dolensko zvitostjo, tudi v polemičnem razgovoru, v katerem po njegovem ni ničesar prepirljivega, zna vljudno prepričati slehernega sogovornika. Med nama kajpada ni spora, in med obujanjem spominov na nekdanjo VII. državno gimnazijo, v njenih prostorih danes domuje Slovenski šolski muzej, kjer sva skoraj pred pol stoletja opravila malo maturo, ga pobaram, od kod njegova zavzeta skrb za materinščino.

Krko. Drugi dan sem se utrujen od dolge poti zmagoslavno vrnil v šolo s pesmimi in pismi, ki jih je pisatelj pisal moji stari mami in jih pokazal profesorju Karlinu. Ko je profesor zagledal znano pisavo, se je spoštljivo priklonil in po dolgem premišljevanju — bil je zares imeniten pedagog — izrazil naklonjenost moji mladostni predrznosti.

Preden nadaljujemo pogovor z Jožetom Javornikom, spoštovalcem slovenske govorene in pisane besede, pogledimo, kaj so o Francki Opeki zapisali literarni zgodovinarji.

Francka Opeka, potlej Franja, se je rodila 27. II. 1878 očetu Mihaelu, kmetu, in materi Frančiški »pri Šarovcu« na Vrhnik. Bila je sestra pesnika in cerkvenega govornika kanonika dr. Mihe Opeke in Ivana, poznejšega župnika v Šmartnem v Tuhinjski dolini. Po osnovni šoli na Vrhnik je kot odlična učenka nadaljevala šolanje na osemrazredni šoli pri uršulinkah v Ljubljani. V šolskem letu 1894/95 je obiskovala tečaj za otroške vrtnarice, se potlej vpisala na učiteljsko, končala dva letnika, in se 7. IV. 1897 poročila z učiteljem Jožetom Svetličem iz Škofje Loke. Po moževi smrti leta 1909 se je s hčerko Ano, roj. leta 1904, ki je edina ostala živa od štirih otrok, najprej preselila k bratu Mihaelu Opeki, potlej pa k drugemu bratu Ivanu, takratnemu župniku v Komendi na Gorenjskem. Z njim in hčerko se je leta 1916 preselila v Šmartno v Tuhinjski dolini, kjer je živela do 6. VII. 1941, ko so jo Nemci hkrati z bratom župnikom preselili v Slavonsko Požego. Po enem mesecu se jima je s posredovanjem mednarodnega RK uspelo vrniti v Slovenijo. Nato je ves čas okupacije preživela pri svoji hčeki Ani, por. Javornik, na Krki pri Stični. Konec julija leta 1945 se je z bratom Ivanom vrnila v Šmartno, kjer mu je gospodinjala do svoje smrti 26. II. 1950. Sprva je bila pokopana na šmartenskem pokopališču, leta 1952 pa je bila skupaj z bratovimi posmrtnimi ostanki prepeljana na vrhniško pokopališče.

Pisma z vinjeta

S Cankarjem sta se poznala od vrhniške osnovne šole, na kateri sta kot najboljša učenca leta 1888 nastopila na javni slovesnosti ob 40-letnici vladanja Franca Jožefa. Kasneje sta se srečevala v Ljubljani, kjer je Franja stanovala pri Heleni Zarnikovi na sedanjem Ambroževem trgu. Kmalu po prvih obiskih je začel Ivan

bledi in visokorasli Franji pisati pisma in pesmi, okrašene z nežno vinjeto, cvetno kito ali lepo inicialko. Svoji ljubezni je kupoval bonbone in ji pomagal, kadar se ji ni ljubilo napisati domače naloge.

Zagotovo sedmošolec Cankar ni bil posebej več ljubi-mec, njegova zunanja podoba je bila večkrat odbijajoča, saj je bil revnejši od cerkvene miši. Nekoč je imel čevlje tako raztrgane, da so se videli palci na nogi in Franji je bilo hudo nerodno. Ko jo je ob drugi priložnosti poljubil, se je bogabojča mladenka nemudoma potožila svojemu spovedniku.

Karkoli se je pisatelj svoji prvi ljubezni kasneje nekoliko posmehoval, je bil globoko prizadet, ko sta se razšla. Po razdoru je obupani mladenič — tako se je po petdesetih letih spominjala Franja Opeka — dolgo taval po tedaj zloglasni Zeleni jami v Ljubljani, in bala sem se, da si ne bi kaj naredil. Ko se je poročila, se je z ženinom peljala mimo hiše, v kateri je stanoval Cankar. Videla je, kako je pisatelj prav malo odgrnil zaveso: »Ta pogled me je spremljal vse življenje in ga ne pozabim do smrti,« je zapisala.

Sledovi na klopi

»Ljubici iz prejšnjih dnij« je Cankar posvetil nekaj pesmi, objavljenih v Erotiki leta 1899, nekatere pa sta prof. A. Ocvrk in prof. F. Bernik prvič objavila šele 1968 v pisateljevih Zbranih delih. Nekaj sta jih mlada ljubimca zapisala kar na klop v Tičnici za sv. Trojico, kjer sta se (ali pa tudi ne) večkrat videvala. Ko ga je Franja nekoč namerno prezrla, ji je očital, ona pa mu je na klop odrezavo napisala:

*Ja, zares je mimo okna šla,
a tebe ni pogledala.
Pogledala pa te ne bo,
če še tako divjaš za njo!!*

Mladi pesnik ji ni ostal dolžan:

*Če me pogleda ali ne,
pa vendar moje je dekle.*

In kako se svoje stare mame spominja njen vnuk Jože Javornik?

Bila je nadvse imenitna ženska, pripoveduje, visoka, vitka in bleda, zelo odločna in urejena; kar je rekla, je neizpod-

FRANCKA OPEKA, prva Cankarjeva ljubezen

bitno držalo. Spominjam se je od tretjega leta naprej, ko sem hodil na počitnice v Smartno in bil kot edini vnuk deležen njene posebne pozornosti.

Leta 1941 sta se z bratom Ivanom vrnila iz pregnanstva in s seboj je prinesla majhno posodico ter majhen sveženj nekakšnega pisanja, ki ga je imela zmeraj pri sebi in ga skrbno varovala. Spomladi leta 1942, imel sem osem let, so se Italijani umikali pred partizani in našo družino pred hišo razvrstili kot talce, da bi se za-varovali pred morebitnim napadom. Pred težko bredo je fašistični oficir mojo sestro Marijo prisilil, da je fašistično pozdravila. Tedaj je nastopila stara mama in v gladki nemščini oficirja ozmerjala zaradi barbarskega ravnanja. Njen mirni obraz in vzvišenost nad takim početjem sta sovražnega oficirja razorožila, nas pa rešila negotovosti, muk in trpljenja.

Spoštovanje do materinščine

Besed ni nikoli govorila v prazno, vzgajala nas je v spoštovanju do slovenstva in materinščine. Še danes se živo spominjam, kako nas je nebogljene in docela nepismene, saj nismo mogli hoditi v šolo, vzgajala in rekel bi, kulturno psveščala, ko nam je brala Milčinskega Pravljice o kralju Matjažu in Trdinove Bajke in povesti o Gorjancih. Zares, bila je vsega spoštovanja vredna ženska.

Sicer pa je slovenstvo zakoreninjeno v naši družini. Ma-

ma je bila prva partizanska učiteljica z odločbo, stari stric Ivan, župnik, neverjetno zaveden Slovenec. Čeprav se je šolal v nemščini, so ga Nemci zasramovali, pretepali in celo slekli do golega in potlej nikoli več ni spregovoril nemške besede. Ko so ga Nemci vedno znova preganjali tudi na novem domu na Dolenjskem, je trmasto vztrajal: Nikamor ne gremo, tu smo mi doma, ne vi!

Tako se spominja svojih vrhniških sorodnikov Jože Javornik: Otroški spomini so neizbrisno zapisani v njegovem srcu, dragocene dokumente o ljubezni med Cankarjem in njegovo staro mamo pa skrbno hrani v družinskem trezorju.

Mitja Kreft

Pojasnilo bralcem

Besedilo o prvi vrhniški ljubezni Ivana Cankarja je tudi zadnje, ki ga je podpisani avtor napisal na Naš časopis in ga ta objavlja na svojih straneh. Kot je omenjeni avtor sporočil, nepreklicno odpoveduje vsako nadaljnje sodelovanje z uredništvom.

Uredništvo Našega časopisa

Prisrčno ljubljena

Včasih premišljam kratko, pa tako lepo zgodovino svoje ljubezni. In ni ga trenutka v vsem tem času, da bi ... govoril ... in ... ljubezni ... zvečanja in brepenenja. Menjali so se dnevi žalostni in srečni, a spremenila se ni ljubezen, kakor se ne spremeni solnce, četudi ga oblaki zakrijejo očem; svetlo ostane in žarki njego, ni ne oslabe, akoravno me poljubujejo zemlje z vso gorkoto ... Tako so ga, krili oblaki žalosti, moje ljubezen,

ljubezni polni pogled! ... Da, res sem najrečnejši človek na svetu, ker ljubim tako blago bitje, kakor si Ti, in še rečnejši sem, ko vem, da me tudi Ti ljubis ... Zato upam, da bom takrat, ko bom vesel na dosegem smotru svojih želja, da bom takrat brez žalosti in ... gledal na pretekla dni! ...

Dovolj!

Takreno Te pozdravljam in Ti poljubljam belo ročico in sosedem

Tvoj
zvesti in udani

Fotokopija Cankarjevega pisma njegovi prvi ljubezni

MEČEK

Lepša krajevna skupnost

V Krajevni skupnosti Drenov Grič — Lesno Brdo smo 8. aprila 1995 organizirali splošno čistilno akcijo. Vsa društva v krajevni skupnosti naj bi skupaj s svojimi člani čistila zelenice v športnem parku, zelenice ob vseh poteh, potoke in pot na Lesno Brdo. V prvi vrsti pa naj bi se čistile akcije udeležila šolska mladina, saj mnogo učencev obiskuje centralno šolo Log-Drager in podružnico na Drenovem Griču. Pričakovali smo veliko zavest vseh domačinov in veliko udeležbo, saj bi tako vsak posameznik dokazal svojo željo po urejenem in čistem okolju, v katerem živi. Predvsem pa bi zelo vzgojno delovali na učence, našo mladino, ki bi se šele ob aktivni vključitvi v čiščenje zavedla, da okolje resnično ogrožata umazanija in onesnaženost nas vseh, ne samo nekaterih.

Nismo mogli verjeti! Ko se je bližala ura, ko bi morali začeti z delom, se razdeliti in določiti vodje skupin. Vnaprej so bile namreč določene lokacije (10 lokacij), kjer naj bi čistili. Komunalno podjetje Vrhnika je opravilo svoje delo in pravočasno postavilo kontejner, pripravljene so bile rokavice in vreče. Ljudji pa je prišlo zelo malo. Najbolj smo pogrešali učence osnovne šole na Drenovem Griču. Bilo ni niti enega, nekaj več jih je bilo z osnovne šole Log-Drager, ki so bili zelo pridni in jih moramo pohvaliti. Pohvaliti velja tudi predstavnike društev, ki

so prišli za vreče in obšli vse poti. Pri zbiranju vreč ob poteh naj posebej pohvalimo Romana Jesenka, ki je skoraj vse smeti zvozil do kontejnerja.

Očistili smo vse, kar smo načrtovali, le gozda ob poti na Lesno Brdo nismo uspeli, ker nas je bilo premalo. Odložili smo se, da bomo to naredili drugič s pomočjo komunalnega podjetja Vrhnika, saj bo treba s strmin potegniti štedilnike, belo tehniko, ki so jo neosveščeni ljudje odvrgli, da bi počistili svoj dom!

Žalostno!
Zakaj čistilna akcija?

Iz dneva v dan poslušamo po radiu in televiziji, kako se za čiščenje okolja organizirajo ribiči, planinci, plavalci in celo kar ves kraj. Vaščani Krajevne skupnosti Drenov Grič — Lesno Brdo z akcijo prav gotovo nismo odkrili Amerike, ampak smo želeli slediti ljudem, ki so bili dovolj osveščeni že prej in so lepo poskrbeli za svoj kraj. Še posebej smo na vabilih za akcijo napisali, da si bomo očistili okolje za lepše velikonočne praznike. Nič od tega!

Če boste slišali od ljudi, ki so čistili našo krajevno skupnost, kaj vse so pobirali, kaj vse so zvečkali na dan iz potoka Zrnica, se boste zgrozili in se nam v prihodnji čistilni akciji prav gotovo pridružili. Sramotno bi bilo, če se ne bi!

Društvo za varstvo naravnih in kulturne dediščine
MEČEK

Vse manj
močvirskih
tulipanov

Že tako redki močvirski tulipan postaja še redkejši zaradi izsuševanja močvirij in logov. V Lipalici, prostrani senožeti pri Horjulu, se je nekoč kar trlo cvetlic z značilnim, šahovnici podobnim vzorcem, zadnja leta pa jih je vse manj. Letos so se tulipani, kot so povedali domačini, pojavili takoj, ko so izginili veliki zvončki (kronce), potem pa v nekaj dneh izginili. Svoje je opravila še pomladanska suša, ki je cvetlicam vzela tudi nekdanjo svežino in barvitost, tako da so dobile kar sivkast nadih.

Nekaj močvirskih tulipanov (rastlina je botanični simbol Horjula) so odkrili na rastiščih, kjer jih pred leti še ni bilo, vendar pa jih bodo agromelioracijska dela prej ali slej pregnala tudi od tam.

BRANKO VRHOVEC

MOJA DEŽELA — LEPA, UREJENA
IN ČISTAV maju ocenjevanje
zasebnih stanovanjskih hiš

Turistično društvo Blagajana Vrhnika se tudi v letu 1995 vključuje v Evropsko leto varstva narave ter vseslovenskega projekta Moja dežela — lepa, urejena in čista. V maju bo namreč potekala akcija ocenjevanja zasebnih zgradb (stanovanjskih hiš) v mestu Vrhnika in bližnjih primestnih naseljih. Kot vemo, so bile v aprilu razne očiščevalne akcije, tistega okolja, kjer preživimo največ svojega časa. Če smo akcijo čiščenja vzeli resno, so rezultati prav gotovo vidni. Zato bo posebna ocenjevalna komisija pri turističnem društvu Vrhnika ocenila posamezne stanovanjske zgradbe oz. hiše ter najlepše urejenim podelila priznanje blagajana, nekatere pa bodo za neurejenost lahko dobile osate. Pri ocenjevanju bo komisija upoštevala tudi mnenja prebivalcev oz. krajanov, zato vas vabimo, da izpolnite priloženo anketo in jo pošljete do 31. maja 1995 na naslov: Turistično društvo Blagajana, Cankarjev trg 4, 61360 Vrhnika.

TRI NAJBOLJ UREJENE ZASEBNE ZGRADBE
NA VRHNIKI (naziv in naslov)

1.
 2.
 3.
- Vrhnika,

Ob tej aktivnosti poteka tudi regijsko ocenjevanje krajev in mest ter javnih zgradb, da bi izboljšali kakovost življenja, urejanje in varovanje okolja, ohranili domačnost in gostoljubje, da bi obogatili turistično ponudbo in da bi se občina Vrhnika uveljavila v široki turistični ponudbi. Že v letu 1994 je Vrhnika osvojila tretje mesto v kategoriji »drugi kraji« in prav tako tudi osnovna šola Ivana Cankarja tretje mesto za urejenost svoje notranjosti in okolice. Zato se potrudimo tudi v letu 1995 za še boljše uspehe in napravimo Vrhniko lepšo za nas same in številne goste.

S. S.

DAN ZEMLJE NA BREZOVICI

Učna pot ima 24 postaj

Brezoviški skavti smo se zopet podali na Barje z novim projektom. Tokrat smo ga namenili Zemlji ob njenem prazniku. Projekt z naslovom Tudi jaz pomagam ohraniti svet! je bil zastavljen v obliki ekološke učne poti v skupni dolžini 20 kilometrov. Na vsaki izmed 24 postaj poti so si obiskovalci iz prve roke ogledali najočitnejše načine, s katerimi uničujemo okolje, pa tudi ukrepe, s katerimi ga ohranjamo.

ogromnih količin svinca ter ogljikovih in žveplovih oksidov, kar več okolico obremenjuje s hrupom in ovirajo živali pri gibanju. Znanstveniki so celo ugotovili, da trpi za nespečnostjo in mnogimi drugimi duševnimi boleznimi, vsak, kdor dalj časa živi ob cesti!

Divje odlagališče

Za avtocesto je prišlo na vrsto divje odlagališče, resnična sramo-

Gozd je postelja mnogim živalim in na žalost tudi mnogim odpadkom.

Učna pot je bila odprta na dan Zemlje, torej v soboto, 22. aprila, in je bila ekološkega znanja željnim ljudem na voljo do 29. aprila. Že ob odprtju jo je po grobi oceni obiskovalo več kot 150 obiskovalcev od blizu in daleč, med katerimi je bilo v začetku največ skavtov.

Slikarje na asfaltu

Tudi sicer je bilo prvi dan najživahnije. Na startu pri brezoviški trgovini, ki je bila obenem tudi cilj, je potekalo mnogo spremljevalnih dejavnosti. Tako so majhni otroci, za katere bi bilo kolesarjenje po poti še prezahtevno, okrasili asfalt z motivi v čast našemu planetu. Zemlji na čast so bile še druge aktivnosti, na primer kiparjenje, modeliranje, izdelava plakatov ter papirnatih cvetov.

Ob slovesnem odprtju smo skavti na nič manj zabaven kot poučen način prikazali na videz majhne in nepomembne razvade, ki pa so v resnici za okolje uničujoče. Med častnimi govorniki je prisotne stvarno nagovoril tudi gospod župan: »Če v našo hišo priteka čista voda, je pomembno, da iz nje ne odteka strup!«

Zelo pomembno je namreč, da za okolje ne predstavljamo bremen, temveč živimo z njim v sožitju. Le tako bosta človeku še dolgo zagotovljena trajen in srečen obstoj ter mirna vest. Z drugimi besedami: v naravi je treba gospodariti in ne gospodovati. Kajti kakor hitro bo konec z življenjem na Zemlji, bomo dokončno prežagali tudi svojo lastno vejo, na kateri tako oblastno sedimo.

Glavni smoter učne poti je bil: ljudem na prijeten, preprost in hkrati sporočilen način prikazati možnosti za popravilo krivic, prizadevanj okolju, in tako zagotoviti našim potomcem preživetje. Kajti zanje to ne bo več nedoločna prihodnost, temveč kruta stvarnost. Kakšno jim bomo pripravili?

Skratka, eko pot je simbolično tudi naša pot do čistejšega jutri. Prva postaja je bila na nadvozu čez avtocesto, kjer smo spoznali, da ceste ne izpuščajo v oraje le

ta vsakega kraja. Ravno ob postavljanju te točke smo morali zgroženi opazovati cisterno komunalnega podjetja iz Grosuplje, ko je praznila vsebino tamkajšnjih grenic pred naša stanovanja. Mar naj žito, iz katerega je že toliko pokolenj mesilo sladki kruh,

Udeležence je najprej nagovoril gospod župan (desno).

raste na fosfati in detergentih? O tem smo se spraševali le nekaj sto metrov naprej, kjer naj bi bila zemlja rodovitna, da bi prehranila nas in naše družine.

Ob naslednji postaji smo se seznanili z različnimi načini melioracij, t.j. izboljševanja zemljišča s sistemi kanalov. Seveda pa se nismo mogli izogniti temnim stranem takih posegov v okolje. Izsuševanje Ljubljanskega barja je tako, recimo, povzročilo izumiranje mnogih endemičnih živalskih in rastlinskih vrst. Čas je že, da se resno vprašamo, koliko časa nam bo še uspelo ohraniti želvo sklednico in močvirskega tulipana, dva značilna predstavnika barjanskega živalstva in rastlinstva.

Zaradi večje učinkovitosti učne poti in enkratnosti, značilne za vse ekosisteme na svetu, smo se ustavili tudi ob lokalnih posebnostih. Ena izmed takih je bil jarek

Cornovec. Že pred več kot 200 leti ga je izkopal takratni upravitelj Zorn, da bi izsušil močvirje in tako spremenil Barje v 'ljubljansko žitnico'. V tistih časih pač še niso poznali neprecenljive vrednosti velikega močvirja, ki je srednjeveško Ljubljano varovalo pred pomladnimi povodnji, saj je kot goba vsrkalo odvečno vodo, ki je pridrla z notranjskih gozdov. In že smo pri 'pljučih našega planeta', kot jih radi imenujemo: gozdovih. Da je treba z gozdom gospodarno ravnati, ne le iz dobičkonosnih, temveč še bolj zaradi dolgoročnih okoljevarstvenih vzgibov, smo ugotovili v Notranjih Goricah.

Zdrava prehrana

Pot je bila vseskozi ustrezno označena, zato je bilo napredovanje pravi užitek. V nadaljevanju nas je čakala pokušina dobrot iz široke, vendar premalo spoštovane palete zdrave prehrane. Nato smo se spopadli še s problemom pitne vode in kanalizacijskih odpadkov.

Vzpom na osamelec Plešivico ni bil zamen, saj je najvišja točka Barja res vredna ogleda. Označuje jo velik lesen križ, postavljen leta 1934 v spomin na Svetovni evharistični kongres v Ljubljani. Nič manj zanimiva ni kapelica sredi Notranjih Goric: postavljena je natančno na sredi Ljubljanskega barja! To so ugotovili na Geodetskem zavodu lani na podlagi natančnih meritev, med drugim tudi iz zraka.

Pri kamnolomu smo izvedeli, da se je na kraju, kjer manjka ogromen kos hriba, nekdanje razteza gozd vse do železniške postaje. Na izdelavo ton materiala so porabili ruski ujetniki, ko so gradili nasip za progo. Količina potrebnega gramoza je bila še toliko večja, ker se je material stalno pogrezal v mehka barska tla.

Plešiviški bajer

Če je močvirje že povsod preganano, nas prijetno preseneti plešiviški bajer, ki je celo umetno na-rejen. Na velikem ograjenem območju je bila nekdanje deponija, zdaj pa se je morala — kakšen vzoren primer! — umakniti živalskemu rezervatu. Ob našem obisku so ravno gradili prijazne mostičke čez umetne otočke, da bo kraj še prijetnejši.

Do konca naše poti nam je preostalo še soočenje s cesto in železnico. Najbrž ni težko ugotoviti, da cesta vsako leto terja mnogo preveč žrtve, pa še zrak zastruplja bolj kot železnica za enako število potnikov ali tovora. Starejši bralci se še spominjate dobrih, niti ne še tako starih časov, ko Barja še ni razkosala avtocesta. Za povezavo je skrbel le romantična parna lokomotiva s tremi vagoni. Preden je lak trilateral na dan pripuhal z Vrhnike v Ljubljano, se je ustavil

Kapelica v Notranjih Goricah stoji natanko v sredini Barja.

na štirih postajah: na Drenovem Griču, Logu, Lukovici in Brezovici.

Sedaj se v Ljubljano vozimo na račun čistega zraka, kajti vlak so zamenjali avtobusi. Toda, nikar ne obupajmo. Ekološka učna pot je dokaz, da si lahko s složnim delom napravimo življenje znosnejše, če le hočemo. Stojimo to!

MIHA ČERNETIČ

Nekaj prispevkov
vrhniških
tretješolcev na
temo Čisto okolje
in Ljubljana

Z razvojem sodobnega sveta nastaja vedno več odpadkov in odpadkov. Primerna odlagališča so velikokrat preveč oddaljena, zato se smeti velikokrat znajdejo na neprimernih krajih.

Obtrniki in tovarne ob izdelovanju izdelkov dobijo tudi stranske proizvode, ki jih ne uporabljajo več. Taki proizvodi so razne smeti, prah, odvečni deli raznih materialov in odplake. Smeti ponavadi odpeljejo na najbližji kraj, odplake pa spustijo v reko, če slučajno teče mimo njih. Na Vrhniki je taka reka Ljubljana. S svojim ravnanjem pa spremenijo lepo naravno okolje v grdo cvetočo smetišče. Zaradi odpadkov v vodi pa ne živijo ribe, rastline in drugi organizmi.

Za nas, ljudi, je dobro, da se industrija in drugo gospodarstvo razvija v skladu s časom, vendar pa je treba odpake odlagati na primernih mestih, namenjenih posebej zanje. Tako bomo zadovoljni vsi, ki imamo radi lepo naravo in čiste reke.

ANJA JEREB, 3. F
OŠ Ivana Cankarja, Vrhnika

Dober dan. Jaz sem ribica Daša. Živim pri prijaznem ribiču, včasih pa sem živela v Ljubljani. Rada bi vam opisala, kako je bilo tam. Upam pa, da se boste iz tega kaj naučili.

Ko sem bila še čisto majhna, je bilo življenje v Ljubljani zelo prijazno. Voda je bila vedno čista, da se je v soncu lepo lesketala. Tam smo imeli tudi ribjo šolo. Najraje sem hodila v šolo, ko smo s tovarišico Mico plavali na izlete. Lepo življenje pa je trajalo samo nekaj časa. Kmalu se je popolnoma spremenilo. V Ljubljano so ljudje začeli metati najrazličnejše odpadke, npr. vrečke, ki so včasih visele tudi na grmovjih, pločevinke, lonce, vilice, gume, cunje, steklo, skratka raznovrstno ropotijo. Kmalu so začele umirati tudi ribe. Nekoč sem po nesreči zašla v najbolj umazan predel Ljubljane: tam je po vodi plavala tudi nafa. Začelo me je dušiti. Takrat me je ujela nežna človeška roka. Bila je ribičeva, pri katerem zdaj živim. V vedru me je odnesel domov in me vrgel v bližnji potok, ki je čist, kot je bila včasih čista Ljubljana. Tu sem zelo srečna. Hudo pa mi je za mojo Ljubljano.

DUŠA MOHAR, 3. F
OŠ Ivana Cankarja, Vrhnika

V vrhniški občini izvira reka Ljubljana, ki nastane iz Male in Velike Ljubljane. Mala izvira v Močilniku na dveh krajih, Velika Ljubljana pa s svojimi izviri izvira v Retovju. Glavna izvira se imenujeta Malo in Veliko Okenke. Ljubljana je kraška reka ponikalnica.

Reko onesnažujejo nekateri ljudje, tovarne, industrijske in komunalne odpake, fosfati, razni strupi in odpake, ki vodi jemljejo kisik. Ljudje mečejo vanjo neuporabne predmete, kot so: štedilniki, školjke, razne vrečke, stare čevlje, konzerve in druge stvari. Potapljači se včasih odločijo, da očistijo strugo reke in bregove ob njej. Poznamo razne ukrepe, kako bi zmanjšali onesnaženost reke. Človek lahko prepreči onesnaženost reke z gradnjo čistilnih naprav, da zmanjša porabo vode, uporabljamo praške brez fosfatov in da tovarne vračajo odpake v proizvodnjo.

Onesnaževanje moramo preprečiti zato, da bi imeli čisto in lepše okolje. Če onesnažimo reko, se lahko zastrupijo in poginejo ribe. S tem pa ne bi bili zadovoljni ribiči in vsi drugi, ki imajo radi čisto in zdravo okolje.

ALEŠ DOLENC, 3. F
OŠ Ivana Cankarja, Vrhnika

Specializirana prodajalna za ljubitelje in strokovnjake

KOD & KAM

LJUBLJANA, TRG FRANCOŠKE REVOLUCIJE 7, tel.: 061/21 35 37
Pred odhodom na počitnice ali potovanje se ogledajte v specializirani prodajalni Geodetskega zavoda KOD & KAM. V njej lahko kupite: atlase, avtokarte, izletniške in planinske karte, karte mest in krajev, šolske karte, vodnike, videokasete s turistično vsebino, stenske karte, globuse, kompase, višinometre, kurvimetre, lupe...
Verjemite, splača se vsaj pokukati v prvo tovrstno prodajalno pri nas!

GEODETSKI ZAVOD SLOVENIJE

Pisan mini svet

V novih občinah poslujemo z omejenimi sredstvi. Seveda pa se ob tem tudi zavedamo, da le teh glede na potrebe in zaostanke iz preteklosti tudi nikoli ne bi bilo dovolj. Tudi zato vztrajno poudarjam in Vas vse vabim k sodelovanju pri oživljanju skupnosti, ki gradijo medsebojno sožitje, izboljšujejo pogoje skupnega bivanja in torej temeljijo na medsebojnih odnosih in ne na denarju.

Le od lepih besed in načrtov pa ni kruha, zato opravljamo tudi občinski organi svoje delo. To pa je večini poznano že od prej, saj smo bili mnogi že pred volitvami »motorji« v raznih skupnostih. Ob svojem delu spoznavamo, da ima vsako področje svoje čare, prav tako, kot tudi vsak košček naše občine, svoje lepote. To postane razumljivo ob sprejetju sodelovanja, torej pomoči pri razrešitvi posameznega problema, kar spominja na odkrivanje marsikdaj zapostavljenih biserov. Pri svojem delu ne iščemo najlažjih ali le novih poti in ne čakamo na navodila od zgoraj, pač pa oživljamo pozabljene navade in upoštevamo naravne zakonitosti, kar se je že v preteklosti marsikje dobro obneslo. Ob tem delu pa odkrivamo vedno nove talente in načine sodelovanja. To pa spet koristi posameznikom in za vse ljudi odprtim skupnostim. Iz dosedanjega dela oblikujemo naš letni načrt dela, ki se veže tudi na letne čase in druge naravne zakonitosti.

Januar je posvečen popisu skupnosti, medsebojnemu informiranju, torej načrtom in pripravam za pomladno in celoletno delo.

Februar je mesec kulturne prenove in sožitja med družinskimi člani, sodelavci, vaščani, krajanji občani ter namenjen urejanju odnosov med skupnostmi. 7. 2. srečanje sodelavcev v prostovoljnih skupnostih in medsebojna izmenjava informacij.

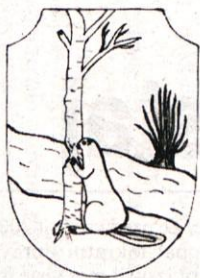
Marec je čas čiščenja: naselja in zelene površine so le pričevalci naše notrane kulture! Zato si tudi datumi sledijo tako: Vse lepe dneve in še posebej Jožefovo 19.3. - izkoristimo za urejevanje zelenih površin in naselij. Na Sosedov dan - 21.3., si pripravimo srečanja v sosesčinah in urejanjamo medsebojne odnose v prvi širši skupnosti - zaselku ali ulici. Sprava med živimi, je osnovni pogoj za novo spočetje, katerega se spominjamo 25.3. Naj se zgodi v urejenih razmerah! Tako, kot se staro listje umakne novemu, za vedno pozabimo na stare zamere in gradimo vedno novo sožitje! Prva polna luna po enakonočju (Velika noč) pa je tudi čas obračuna s samim seboj, predvsem z namenom, da si pridobimo nove spodbude za skupno delo v naprej.

Aprila urejamo skupne površine in naselja. Osrednja tema je reševanje ekološke krize. Šele s spoznavanjem podrobnosti se zavemo strahotne škode, ki zaradi splošne tovrstne pasivnosti le še narašča. Z medsebojnim sodelovanjem in izmenjavo izkušenj na srečanjih, spoznavamo izhod iz krize, ki je v osebnem in skupnem odgovornem odnosu do okolja in bližnjega. Zato poudarjamo reševanje problemov na kraju nastanka in v dogovarjanju z vsemi vpletenimi, kar naj pripomore k ugodnemu reševanju zapletov. Mesec smo končali z mnogimi delovnimi in prazničnimi srečanji. Praznovali so borci. Marsikje pa smo se srečali tudi ob kresu...

Maj pa je posvečen prizadevanjem za zedinjen svet. Tako, kot je naša občina kot Slovenija v malem, bi lahko rekli, da je tudi vsaka družina, sosesčina in kraj svoj samostojen, neponovljiv mini svet. Vsem pa so znani sadovi sožitja različnosti, ki povsod rojevajo čudeže dobre ali nesožitja, ki seje v nekdanji Jugoslaviji fizično smrt, pri nas, med sosedmi pa žal prepogosto duhovni medčloveški razkol! Marijin mesec je tudi mesec mladosti za vse tiste ki se po letih, ali po srcu čutijo mlade, zato vabim k sodelovanju tudi vse v stanovske skupnosti! Le kdo bo naprimer namesto nas, staršev, vzgajal naše otroke? Mar nismo dolžni skrbeti za varno in prijetno počutje naših babic in dedkov? Tudi mnoge opuščene ali osamele hiše motijo lepo podobo vasi in krajev. Morda pa bi se lahko v kateri srečevali ostareli ali mladi...

Ob nakaznem delu rešujemo tekočo problematiko, večje probleme pa evidentiramo in vključujemo v programe postopnega reševanja, seveda v sodelovanju s stroko. Ob vsej opisani pestrosti.

Drago Stanovnik

1. Marko in Anton Alič iz Notranjih Goric sta poslala kar dvanajst predlogov z obrazložitvijo. Našela sta tudi glavne značilnosti: bobra, vrbo, vodo, kapelico, kot center Barja, drevak, železnico in terase v Notranjih Goricah.

2. Umetnik Borut Pečar, naš občan z Jezera, je poslal oznake vseh krajev, razen Rakitne, ki ima svoj grb že določen in ga nam je ob predlogu za občinski dom posla Katarina Toman.

3. Katarina Toman iz Ljubljane ob predlogu za občinski dom tudi poslala.

4. Predlog Petra Bezka:

5. iz Vnanjih Gorci prihaja fižol

6. in z Brezovice grb Županstva občine Brezovica.

Občinski grb in krajevne oznake

Občinski svet je že na svoji drugi seji razpisal natečaj in na krajevno običajen način povabil vse k razmišljanju o značilnostih in pošiljanju predlogov za občinski grb in krajevne oznake, na podlagi katerih bodo grboslovci izbrali najprimernejše predloge za grb in oznake krajev.

Na natečaj so se odzvali mnoge občanke in občani.

Tajnica KS Brezovica je našla stari grb občine Brezovica. Vsem sodelujočim se zahvaljuje, še posebno pa učencem OŠ Preserje, ki so poslali največ predlogov — krajevnih značilno-

sti. Čeprav je natečajni rok že potekel, glede na pomembnost odločitve o občinskem grbu sporočamo, da bomo vse osnutke poslali v nadaljnjo obdelavo konec maja, do takrat pa še zbiramo predloge. Tako lahko sodelujete prav vsi, brez izjeme.

V pomoč in vzpodbudo predstavljamo nekaj osnutkov in predstavitev krajevnih značilnosti.

DRAGO STANOVNIK

OB SPREJETJU STATUTA OBČINE BREZOVICA

Gradimo nov sistem uprave

S sprejetjem zakona o lokalni samoupravi in kasneje zakona o ustanovitvi občin ter volitvah organov v te občine se počasi gradi nov sistem uprave, ki se bistveno razlikuje od dosedanje.

Novi občinski svet se je, kljub nekaterim začetnim težavam, z idealizmom lotil svojih nalog in dolžnosti ob vsestranski podpori občanov. Že sedaj se kaže, da je nova občina precej drugačna od prejšnje, vendar bolj prilagojena potrebam ljudi.

Po prvih začetnih korakih lahko rečemo, da je prišel čas, ko lahko s tvornim sodelovanjem dosežemo, da volja velike večine prebivalcev ne bo prišla od izraza

samo vsakih nekaj let ob volitvah.

Poiskati moramo najustrežnejši način, da se dialog med volivci in izvoljenimi ne bi končal z volitvami, ampak da se bo nadaljeval in razvijal tudi v povolitnem obdobju. Prispeva naj k solidarnosti med različnimi skupinami prebivalcev, med predstavniki gospodarskih in negospodarskih vej ter med predstavniki interesov različnih teritorialnih enot in združb od posameznih naselij preko krajevnih skupnosti navzgor. Uvajati bi bilo potrebno različne oblike dialoga, pri katerem bi prišli problemi na dan na tak način, da bi jih vsaj omilili, če že ne odstranili. To bo tudi bolj ustrezalo pričako-

vanjem ljudi, ki ne želijo enostavno posnemati zahoda ali ohranjanja staro, ampak vnašati nove kvalitete, ki bodo v največji meri ustrezale nam vsem.

Ne smemo pozabiti, da smo v zgodovinskem obdobju, v katerem imamo izjemno priložnost in odgovornost, da potek nadaljnjih dogajanj tudi na območju naše občine usmerjamo tako, da bomo tu radi živeli in tudi, da bomo imeli oči in posluš za tiste, ki zaidejo v težave, kajti nikoli ne vemo, kdaj bomo tudi mi potrebni pomoči.

Z uvedbo povsem novega sistema upravljanja, če bo prav zaživel, se bodo ustvarjalne sile prebivalcev posameznih območij veliko bolj uveljavile.

Nekaj glavnih značilnosti statuta občine Brezovica

Statut občine Brezovica, je bil sprejet na seji 20. aprila 1995.

V splošnih določbah so naštetja območja in deli občine, katere vasi in zaselki spadajo v občino Brezovica.

Občina ohranja še naprej razdelitev na krajevne skupnosti v mejah sedanjih, spremeni pa se pravni status le-teh. Za naloge, ki jih krajevne skupnosti po sklepu občine še naprej opravljajo v imenu in za račun občine, občina s proračunom zagotovi sredstva.

Premoženje krajevnih skupnosti se prenese v last občine, kar pomeni tudi vzdrževanje in ohranjanje le-tega.

Naloge občine so v statutu podrobno opredeljene in razdeljene po področjih.

Organi občine so: občinski svet, župan, nadzorni odbor in občinska volilna komisija.

Najvišji organ v občini je občinski svet, ki odloča o vseh na občino prenesenih pristojnostih iz državne pristojnosti.

Občinski svet ima odbore, ki so delovna telesa za pripravo gradiv, nimajo pa moči odločanja.

Župan predstavlja in zastopa občino navzven. Z zadnjimi dopolnitvami zakona o lokalni samoupravi so bile določene pristojnosti sveta prenešene v pristojnost župana. Predvsem na postaviti občinske uprave, ki je v celoti v njegovi pristojnosti in predlaganje podžupana.

Nadzorni odbor opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine in finančnim poslovanjem ter porabo sredstev.

Oblike odločanja občine so: zbor občanov, referendum in ljudska iniciativa. Referendum za posamezna vprašanja je lahko tudi svetovan, v tem primeru ne zavzuje občinskih organov.

Zbori občanov se lahko skličejo po krajevnih skupnostih za občino ali za posamezno krajevno skupnost.

Ljudska iniciativa, najmanj 5%

volilnih upravičencev na območju občine lahko predlaga občinske-mu svetu v obravnavo določene zahteve.

Občinsko upravo vodi in organizira župan, naloge občinske uprave pa opravlja občinski urad.

Nadzor nad zakonitostjo dela in izdanimi akti uprave in občinskega sveta opravlja vsako ministrstvo na svojem področju.

Javne službe lahko občina organizira ali ustanovi na raznih področjih glede na potrebe.

Premoženje občine sestavljajo vse premične in nepremične stvari v lasti občine, denarna sredstva in pravice. Ob pridobitvi ali odtujitvi odloča občinski svet.

Prihodke pridobiva občina iz lastnih virov, davkov, taks in pristojbin. Prihodki in izdatki za posamezne namene financiranja so zajeti v proračunu občine.

Splošni in posamezni akti občine. Za svoje delovanje občina iz-

daja splošne in posamične akte: statut, poslovnik, odloke, odredbe in navodila.

Varstvo občine v razmerju do države in širših lokalnih skupnosti. V primeru, da se brez soglasja občine posega v njene pravice, ali da se s predpisi države posega v pristojnost občine, lahko občinski svet zahteva presojo ustavnosti.

Povezovanje občine v pokrajino in drugo sodelovanje. Zakon predvideva možnost povezovanja občine v širše lokalne skupnosti; to je pokrajine. Za povezovanje v pokrajino lahko občina razpiše referendum.

S sosednjimi občinami se lahko povezujemo tudi glede določenih skupnih lokalnih interesov.

Statut bo seveda mogoče po potrebi dopolnjevati glede na zakonodajo in čim bolj učinkovito delo občine

Viktor Poličnik

Vplačali deleže in podedovali dolgove

Stanje v kmetijstvu se iz leta v leto polabljuje, enake so razmere tudi v zadružništvu. Slaba prodaja kmetijskih pridelkov, zaostrovanje in pa izboljšava kvalitete po evropskih normativih nas kmete oziroma člane zadruga pritiska vse bolj k tlom. Tako je tudi v podpeški zadrugi, ki obsega celotno novo občino Brezovica.

KZ Podpeč je registrirana od 1. januarja 1995 in šteje 64 članov. Ukvarjamo se predvsem s prirajo mleka in s prirajo mesa. KZ Podpeč je nastala po razdružitvi KMETIJSKO GOZDARSKE ZADRUGE LJUBLJANA, ki se je po novem zakonu o zadrugah reorganizirala tako, da smo novi člani te zadruga morali plačati članske deleže po 300 DEM in s tem postali solastniki zadruga,

kateri jamčimo s trikratnim članskim deležem.

Ob reorganizaciji je bilo nam z strani direktorja KGZ Ljubljana, g. Jožeta Tanka zagotovljeno, da KGZ Ljubljana posluje pozitivno in ima veliko premoženja, kar se je po prvi bilanci izkazalo za veliko laž. KGZ Ljubljana je imela več kot 40 mio sit dolgov, pri HKS in drugih bankah. Veliko neporavnanih računov za dobavljeno blago in tudi že iz preteklosti neporavnane najemnine za trgovino v Vnanjih Goricah. Vsa ta breme smo seveda s tem, ko smo postali solastniki novi člani KGZ Ljubljana, sprejeli hočeš nočeš na svoja ramena.

Upravni odbor KGZ Ljubljana je takoj ukrepal in odstavil direktorja in preveč zaposlene režijske delavce. Vsled tega smo KGZ Ljubljana razdelili na 5 manjših zadrug, tako je KZ Podpeč ena iz med teh petih zadrug, ki se sedaj bori za svoj obstoj. Poravnali smo že nekaj neplačanih računov iz preteklosti, ki so kar deževali na naš naslov. Tržno prilagajanje pa nam ne prinaša tolikšnega dohodka, da bi bili kos še nekaterim računom iz preteklega obdobja. Tako je KZ Podpeč pred veliko dilemo, kajti KS-Vnanje Gorice je iztožila terjatev za najemnino iz preteklega obdobja za trgovino v Vnanjih Goricah. Znesek 1,8 mio sit in še toliko obresti pa za našo KZ Podpeč predstavlja tolikšen zalogaj, da mu nismo kos. To nas lahko privede v stečaj. Za kmete iz brezovške občine, bi to pomenilo blokado pri prodaji mleka in živine. Torej še en velik udarec za že tako kritične razmere v kmetijstvu. Upravni odbor KZ Podpeč upa, da bi se z novo občino Brezovica nekako dogovorili, in rešili zadrugo pred stečajem.

ZA UPRAVNI ODBOR: Jože Repar

Županova zahvala

Spoštovane občanke in občani!

Iz podjetja Snaga so mi sporočili, da je bilo v letošnjem letu na področju naše občine največji odziv ob kosovnem odvzemu odpadnega materiala. Tako smo ohranili sebi in potence spet nov del bivanjskega prostora ter dejansko pomagali ohraniti svet. Ob zahvali pa Vas seveda še naprej vabim k sodelovanju, saj moramo sami paziti na svoje okolje, prav tako, kot nase in svoje bližnje! Odnos do okolja in bližnjega pa je tudi zunanje znamenje naše vesti in notranjega stanja. Urejeno okolje in odnosi prinašajo notranji mir, ta pa pogojuje srečno življenje. Tega pa si vsi želimo, mar ne?

Drago Stanovnik

Slovenska ljudska stranka

Ustanovljena podružnica Brezovica

V GD Vnanje Gorice smo na rednem občnem zboru izvolili in potrdili nov upravni odbor podružnice ter njene organe. Soglasno smo sprejeli tudi novo ime, poročila organov stare podružnice Krim barje in pa tudi program dela v prihodnje; ki prav tako temelji na povezovanju vseh delujočih prostovoljnih skupnosti, sodelovanju z ustanovami in promociji posameznih talentov in skupin. Omembe vredna je tudi strankarska pomoč zdravstveni postaji Podpeč in Vnanje Gorice. Jože Repar, predsednik

ČASTITLJIVA USTANOVA

140 let šole na Brezovici

9. maja je osnovna šola na Brezovici praznovala 140. obletnico. Leta 1854 so namreč tam dozidali šolsko poslopje, stroške zidave pa so nosili farani brezovške župnije, ki je tedaj poleg Notranjih in Vnanjih Goric obsegala tudi Lukovico in Log. Prvi učitelj je bil Leopold Belar iz Idrije.

Šola je postajala premajhna in so jo čez dvajset let dozidali, drugega učitelja pa nastavili šele leta 1882. Od prvotnih nekaj manj kot sto otrok na začetku jih je bilo v šolskem letu 1902/3 že 327, zato so v Notranjih Goricah sezidali in ustanovili novo šolo, kamor je odšlo 100 otrok. Štiri leta kasneje je posebna komisija ugotovila, da imajo otroci iz Loga in dela Plešivice do šole predelež, zato so sklenili, da Log dobi svojo šolo.

Po drugi svetovni vojni so se dolgo dogovarjali, kje naj bo šola, dolga modrovanja je presegal okrajni ljudski odbor - in šola je zdaj tam, kjer je bila otvoritev prvega dela v letu 1957. Ker so leto dni kasneje osnovno šolstvo reformirali in ukiniteli nižje gimnazije, je bila spet stiska s prostom, kajti šole so postale osemletne in obvezne za vse otroke. To je bilo za časa ravnateljstva Nika Barleta, ki se je septembra 1962 umaknil, na razpisu pa je bil izbran sedanji ravnatelj Edvard Velkavrh.

S šolskim letom 1968/69 so imeli triizumenski pouk, ob 7. uri, 11.20 in 13.55. Imenovali so komisijo za dograditev šolske stavbe. Prizidek k šoli je bil slovesno odprt 28. novembra 1973, dan pred tedanjim državnim praznikom. Učenci so še 14 dni prej zmrzovali v razredih, ker so v šoli delali centralno kurjavo. Vseljen pa je bil prizidek šole februarja 1974.

PROGRAM DELA ODBORA ZA KOMUNALNO DEJAVNOST

Prednost ima zdravo življenje

Izvoljeni odbor, ki ga sestavljajo svetniki Jože Sojer, Igor Petrovič, Anton Slana in tajnica odbora Anica Petrič gotovo čaka odgovorna naloga, kako bo gospodaril z sredstvi, ki sta mu jih zaupala župan in občinski svet.

Odbor bo na podlagi predloženih komunalnih načrtov posameznih KS skušal na najbolj natančen in odgovoren način pripraviti predlog proračuna, ki naj bi ga na naslednji seji sprejel Občinski svet.

V predlogu proračuna bomo morali gledati na razpoložljiva sredstva dati prednost tistim nalogam, ki se odlagajo že več let, so pa nujna za zdravo življenje. Pred sprejemom proračuna bo organiziral javne razprave v posameznih KS, da bo proračun pošteno in odgovorno odpravljati komunalni primanjkljaj posameznega kraja. Tako naj bi občinskemu svetu predlagal v sprejem predvsem naslednje naloge:

1. Oceniti in možnost aktiviranja zgrajene čistilne naprave v Notranjih Goricah za KS Notranje Gorice, Vnanje Gorice in Brezovico oz. vsaj možnost začasnega odvajanja odpadka in čiščenje.

2. Opravi potrebne razgovore in zahteve do Republiške uprave za ceste oz. Ministrstvo za promet in zveze za rekonstrukcijo in obnovo magistralne ceste od Brezovice (Gorjanca) proti Vrhniki.

Od 1. julija 1980 vrtec ni več v sklopu osnovne šole. V tem času je šola dobila še nekatere nujne objekte, tudi nadzidana je bila, tako da so v njej dobili prostore za knjižnico in prostore za pevske vaje.

Toliko na kratko o zgodovini, o kateri so na šoli pripravili posebno razstavo, ki si jo bodo ljudje z veseljem ogledali, tako bogata je.

Ravnatelj Edvard Velkavrh je v polno zasedeni telovadnici, kjer so učenci šole in gostje, folklorna skupina Rožmarin, pripravili dobro uro bogatega kulturnega sporeda, ljudi nagovoril s nekaterimi aktualnimi mislimi, ki vplivajo na današnji šolski trenutek. Med drugim je dejal, da je dvig kvalitete šole skozi desetletja sledil napredek celotne družbe. Posledica tega je zahtevna današnja šola, ki pripravlja otroke na jutrišnji dan. Zato je poleg osnovnega programa še veliko dodatnih dejavnosti, ki so za dopolnjevanje znanja učencev danes nujno potrebne. S tem manenom so vpeljali tuj jezik v 3. in 4. razred. Resno delo z računalnikom srečajo učenci v 5. razred. »Pri hitrih spremembah v zadnjih letih so učenci vse bolj obremenjeni. Učitelji praktiki ne uspešno opozarjamo na nujnost oklešenja danes nepotrebnih vsebin. Na ta način bi učence razbremenili in imeli možnost ponovnega uvajanja vzgoje in humanizma. Da so te naše težnje potrebne, dokazujejo vsakodnevne negativne kronike v dnevnem časopisu.«

V kulturnem sporedu, ki je sledil, so učenci pokazali, kaj vse zmorejo. Njihovi starši so ta dan res občutili kot svoj praznik. Na sliki: ravnatelj Velkavrh pozdravlja občinstvo.

3. Priprava potrebne dokumentacije za obnovo lokalne (občinske) ceste Brezovica — Podpeč in regionalne ceste Jezero — Goričica, predvsem glede ureditve pločnika v Notr. Goricah, in ceste Jezero — Podpeč.

4. Nameniti bo treba določena sredstva za javno razsvetljavo naselij, kjer je sedaj ni (Plešivica — Podkamnik).

5. Izboljšati je treba preskrbo z vodo v tistih naseljih, kjer sedaj ni zadostna (Podplešivica, Kamnik pod Krimom).

6. Pri asfaltiranju ulic in vaških poti bo dal prednost tistim, katerih kraji bodo zbrali večji del lastnih sredstev (praviloma 50 : 50).

7. Vztrajal bo pri organiziranem odvozu smeti v slehernem kraju do zadnjega gospodinjstva, kajti le tako se bomo izognili divjim in črnim odlagališčem, ki jih je v občini kar nekaj.

Naloge je še veliko, naštel sem le nekatere, katerih uresničitev bo morda trajala dalj časa. Seveda pa nas čakajo vsakodnevne naloge, kot so: redno kakovostno vzdrževanje vseh cest, javne razsvetljave, vodovoda in drugega. Začetki nove občinske oblasti kažejo, da bomo zadeve zmogli razreševati ob vašem tesnem sodelovanju in razumevanju.

Predsednik odbora
JOŽE SOJER

Županovo povabilo k sodelovanju

1.- Med nami živijo ljudje, ki poznajo marsikaj dragocega iz naše zgodovine. Lahko jih imenujemo tudi žive legende. Obiščimo jih! Marsikaj zanimivega in poučnega nam bodo povedali. Obisk pa bo razveselil tudi njih, saj bodo spoznali, da znamo ceniti tudi lastno zgodovino.

2.- Mnoga znamenja in zanimive hiše krasijo naša naselja. Pa vemo zakaj so taka in zakaj stojijo prav tam? Vsako ima svoj vzrok in poučno zgodbo. Tudi to poznajo le redki ljudje. Vabim Vas torej, da omenjeni dragocenosti ohranimo našim potomcem! Drago Stanovnik

Rakitniško jezero za zdaj rešeno

Po zapletih v zvezi z rakitniškim jezerom, je tajnik KS Rakitna, na pobudo župana sklical sestanke vseh »vpletenih« v omenjeno jezero.

Tako so se sestanka udeležili predstavniki: ministrstva za varstvo okolja, upravne enote izpostava Vič, ribiške družine Barje, turističnega društva Rakitna, KS Rakitna, občine Brezovica, ter na povabilo župana tudi nekateri lastniki v jezero zajetih zasebnih parcel.

Predsenik KS je povedal, da je voda otekala skozi zapornico, pod katerim je bila podtaknjena skala.

Vzrok za to dejanje je morda tudi v nedorečenosti statusa lastništva in upravljalstva jezera, saj so v preteklosti te aktivnosti zastale na pol poti.

Tako lastništvo, kot upravljalstvo je sicer znano, vendar pa ni med seboj usklajeno in sporazumno dogovorjeno. Tako lastniki parcel »pod vodo« še vedno zanje plačujejo davke, jezero pa je tudi dovolj veliko tako za ribe in rake, kot tudi kopalce.

O usodi jezera odločajo vsi lastniki za 1/5 in Rakitani za 4/5.

SPOMENIK DOSLEJ ZAMOLČANIM — Zadnjo nedeljo v aprilu so pri cerkvi na Brezovici opravili pokop doslej zamolčanih žrtv s tem, da so jim postavili tudi spomenik, na katerem so njihova imena. Napisana so imena mladih fantov, večinoma kmečkega stanu, kot je povedal govornik, študentje, obrtniki, trgovci in dva duhovnika. Bili so očetje komaj rojenih in še nerojenih otrok. Zdravko Urbančič, ki je govoril o tem, je dejal, da vsakemu, ki tako ali drugače konča življenje, posebno če ga konča na posebno tragičen način, slovenski človek postavi vsaj križ ali tudi kapelico, zato tudi ti, ki jim je bilo življenje nasilno vzeto, zaslužijo spomenik. Obenem, je rekel, da je to tudi dejanje pomiritve, ki smo je Slovenci tako potrebni.

Pozor, otroci na cesti!

Živimo v vasi Prevalje pod Krimom. Naši otroci hodijo v OŠ Preserje, kamor se vozijo z avtobusom, ki ima postajo takoj za nepreglednim ovinkom. Otroci morajo prehoditi dvojni, popolnoma nepregledni ovinek, da pridejo do postaje. Poleg tega je cesta zelo prometna, saj se po njej vozijo v Ljubljano delavci iz Borovnice in vmesnih vasi. Vozniki svoje hitrosti ne zmanjšajo, pogosto celo povečajo, ker je pred naseljem in za njim ravna cesta. V naselju ni znaka, ki bi omejeval hitrost, ali opozorila, da so na tem delu ceste vsak dan tudi otroci, in to v času največjega prometa.

O problemu smo se pogovarjali tudi na Svetu staršev v šoli. Gospa ravnateljica se je takoj lotila akcije in zvedela, da ni denarja. Tega je že več kot leto dni. Kako se je stvar odvijala naprej, nisem bila seznanjena. Vendar sprememb ni. Tudi tujci, ki iščejo tablo z napisom Prevalje, se zamažijo gor in dol. Pa naj si bodo to dostavljali, reševalci ali obiskovalci.

META RAKTELI, Prevalje

NEKDAJ IN DANES
Blagoslov jedi
v Preserju

V Turističnem društvu Lokvanj so se že lansko leto dogovorili, da članice ponese jedi k žegnju v jersbah in oblečene v narodnih nošah. Še posebej lep pa je bil pogled na veliko množico žena, deklet in otrok, ob njihovem vračanju po blagoslovu proti domu. Tudi ta poskus je polepšal velikonočne priprave in upam, da se bo ohranil tudi v bodoče.

Sicer pa je ta obred v omenjeni fari nekaj posebnega. Blagoslov velikonočnih jedi na veliko soboto je tudi po hišah, saj v vseh vaseh ni cerkve ali pa so le te preveč oddaljene in težko dostopne. Tako je blagoslov v cerkvi le v Kamniku in Preserju. Na Gornji Brezovici je blagoslov pri Petelinu, na Dolnji pri Roglju, na Jezeru pri Japlju, v Goričici pri Grčevih in na Prevaljah pri Anžku. V Podpeči je bil včasih blagoslov samo sredi vasi pri Mihi, ker pa sta vasi Podpeč in Jezero zelo narasli, je od leta 1945 blagoslov tudi pri Lukmanu. Blagoslov je na omenjenih mestih vedno ob isti uri.

Včasih so k blagoslovu prinašala samo dekleta in sicer v posebni posodi - v jersbasu in le tega na glavi. Da pa je bolj varno stalo na glavi, so si podložila posebno podlogo - svitek izdelan iz raznobarnih travok. V jersbasu je bila potica, kolač, meso, svinjsko plečce, pirhi in hren. Včasih našeto ni napolnilo celega jersbasa in so zato dekleta dodala še rešeto, ali kaj drugega. Vse pa je bilo pokrito s prtom, okrašenim z ročnimi vezninami.

Fantje so tudi ob tej priliki radi ponagajali. Včasih so preko pota napeli drobno žico, v primerni višini, ki je dekleta v naglici vračanja proti domu niso opazila, tako da so jersbasi z vsebino vred tudi padali po tleh. Še posebej opazne pa so bile stvari, ki k žegnju ne spadajo (rešeta itd.) in o katerih je bilo potem še veliko govorenja, pa ne med dekleti!

Ta so tako hitela domov v pričanju, da se tista, ki prva prestopi domači prag, še tisto leto poroči.

Danes prinašajo jedi k blagoslovu večinoma matere z majhnimi otroki, ki se tega blagoslova nadvse veselijo in tudi sami v kaki majhni košarici prinesejo svoj pomanjšan žegen. Namesto v jersbah pa so tudi jedi navadno spravljene v varnih košarah. Novi pristopi bogatijo bistvo, istočasno pa tudi oživljajo stare običaje. Nova priljubljenost bo tudi nova maša (2. julija), katero bodo polepšale tudi narodne noše omenjenega društva.

Alojz Kočar,
župnik na Žalostni gori

VABILO

Člani vokalno-instrumentalne skupine Jonatan vas ob svoji desetletnici vabimo na koncert. Na naše veliko veselje se je vabilu k sodelovanju odzval citrar Tomaž Plahutnik.

Vsi skupaj Vas torej vabimo v nedeljo, 14. maja, ob 16. uri v župnijsko cerkev na Brezovico.

Ob tej priložnosti se tudi najlepše zahvaljujemo Občini Brezovica pri Ljubljani za denarno pomoč.

JONATANI

V sredo, 5. 4. 1995, smo na občnem zboru Društva podeželske mladine Vnanje Gorice (DPM) uredili še zadnje formalnosti pred pričetkom delovanja. Društvo, ki je bilo ustanovljeno leta 1993, smo primenovali v Društvo mladine občine Brezovica (DM). Čeprav DPM v prejšnjih letih ni zaživelo v polnosti, je opravilo svoje poslanstvo in se odločilo za nekaj odločilnih smeri delovanja.

DM je ustanovljeno z namenom, da ohranja in oživlja tradicionalne vrednote, ki temeljijo na spoštovanju družine, doma, soseščine in narave. Skrbelo bo za informiranje o prireditvah in aktivnostih, ki bodo v občini Brezovica ali njeni bližini.

Sedanji člani društva so že krepko zavili rokave in pričeli z organizacijo plesa, na katerem se bo DM nekoliko bolje predstavilo. V prihodnosti načrtujemo srečanja, ki naj bi združevala mlade v prizadevanjih za boljše počutje vseh občanov (čistilne akcije, športnorekreativne prireditve, srečanja z znanimi osebnostmi...). Organizirali bomo tudi servis za varstvo otrok, pomoč ostarelim ter inštruiranje mladih na področju glasbe in šolskih predmetov, pri katerih imajo ponavadi največ težav (matematika, fizika,...).

Nove člane sprejemamo v DM po tel. 653-223, svoje prijave pa lahko sporočite tudi pisno na naslov Društvo mladine, Tržaška 390, Brezovica. Tisti, ki vas naše dejavnosti zanimajo, se nam lahko pridružite tudi na sestanku upravnega odbora DM, ki bo 16. maja ob 20.15 v sejni sobi na Tržaški 390.

Upamo, da bo Društvo mladine prispevalo svoje h kulturnemu dogajanju v naši občini in zapolnilo praznino, ki jo mladi čutimo zaradi pomanjkanja podobnih organizacij.

za Upravni odbor DM
ROK NAGODE

Tekmovanje v krosu

V okviru bivše občine Lj. Vič-Rudnik so letos organizirali tekmovanje v krosu in učenci Osnovne šole Brezovica so dosegli kar nekaj odličnih rezultatov:

1. razred — 2. mesto — Jan Lenarčič,
2. razred — 1. mesto — Matic Kumar, Ida Plevnik, — 2. mesto — Andraž Tomšič, Katja Šimenko, — 3. mesto — Lucija Remškar,
3. razred — 2. mesto — Ana Hribar, — 3. mesto — Sandi Pišek,
4. razred — 1. mesto — Petra Fekonja, — 2. mesto — Vita Šimenko,
5. razred — 3. mesto — Vesna Slijepevič,
7. razred — 3. mesto — Darko Jurčević.

Ti učenci so se udeležili tudi prvenstva mesta Ljubljane in dosegli naslednje uvrstitve:

1. razred — 1. mesto — Jan Lenarčič,
2. razred — 2. mesto — Matic Kumar, — 3. mesto — Ida Plevnik,
3. razred — 4. mesto — Ana Hribar,
4. razred — 1. mesto — Petra Fekonja, — 4. mesto — Vita Šimenko,
5. razred — 5. mesto — Vesna Slijepevič.

Ekipo pa je naša šola dosegla takle rezultat:

1. do 4. razred (dečki) — 1. mesto
1. do 4. razred (deklice) — 1. mesto
5. do 8. razred (deklice) — 5. mesto
Z. I.

DOBRODELNI KONCERT SOŽITJA

Kdor seje dobroto, žanje ljubezen

Društvo za pomoč duševno prizadetim Vrhnikarjem, imenovano Sožitje, je bilo ustanovljeno v decembru lani. Osnovni program društva je usposabljanje staršev za življenje s prizadetim otrokom. Poleg tega skrbijo tudi za zabavo, šport in zdravje duševno prizadetih ter za njihovo vključitev v okolje.

Ker za vse načrte potrebujejo denarna sredstva, so v ta namen organizirali dobrodelni koncert, ki je bil v nedeljo, 23. aprila, v prostorih Cankarjevega doma na Vrhniku.

Povabilu za nastop so se odzvali Čuki, New Swing Quartet, Ivan Hudnik, Obvezna smer, otroška vokalna skupina Pinocchio in

Nabito polna dvorana na Vrhniku, je z zanimanjem in pozornostjo spremljala skoraj dveurni program nastopajočih.

Zahvala ob dobrodelnem koncertu

Polna dvorana Cankarjevega doma na dobrodelnem koncertu je dokazala, da so ljudje še vedno pripravljeni pomagati sočloveku, predvsem pa otrokom, ki so drugačni, vendar pa voljni današnjega življenja. Ti otroci se ne smejo zapirati v svoja lastna okolja, ampak jih je treba vpeljati v sedanjí način življenja. Na Vrhniku je to nalogo prevzelo društvo SOŽITJE in bo s finančnimi sredstvi, pridobljenimi ob dobrodelnem koncertu, svoje poslanstvo tudi uresničevalo.

V sklad za duševno prizadete otroke je finančna sredstva prispevalo veliko dobrotnikov, posameznikov in podjetnikov. To so bili:

IUV Vrhnika
Občina Vrhnika
Coming, d.o.o.
Gostilna Jurca, Podlipa
Vargalant, Vrhnika
Konzum Grogar, Vrhnika
Betkop, d.o.o., Vrhnika
Avtoprevoznitvo Jože Geroni
Avtoprevoznitvo Janez Cafuta
Franc Modrijan, Vrhnika
Frizerski salon Jana Pišek
Soboslikarstvo Roman Suhadolnik
Nakop, d.o.o. Slavko Gutnik
Šampioni Smuk
Svečarstvo Anže in Tončka Stržinar
Tomi Vrtararja
Trgovina Sadar, Dobrova
Mizarstvo Krže, Vrhnika
Mizarstvo Filip Rožmanec
Kovinarstvo Smrtnik
Konto Biro, Vrhnika
Vera Milkovič, Vrhnika
Trgovina Ena A, Vrhnika
M Ekspres, Ljubljana
Blago Mix, Drenov Grič
Čevljarstvo Domazet, Vrhnika
Mesarstvo Blatnik, Vrhnika
Štirn, d.o.o., Vrhnika
Peter Spans, Radovljica
Atelje B&M, Radovljica
Balinišče Kokelj, Lancovo
Montles, d.o.o., Pizzerija, Radovljica
Meso izdelki, Škofja Loka
Novomat Marjan Zajdela, Lesce
Gostilna Osvalt, Žirovnica
Pizzerija Ajdna, Žirovnica
Brenta, d.o.o., Radovljica
Roman Fefer, Vrhnika
Črkat Jelovšek, Drenov Grič
Žito Pekarna, Vrhnika
Pav, Vrhnika
Snopy bar — Čič Mirko, Dolgi most
Gashi, d.o.o., Sinja Gorica
Vida Debevc
Frizerski salon Kati, Leskovec
Železnina Reš, Bled
Pražarna Mivas, Dragomer
Perutnina Istenič, Vrhnika
Gostilna Pri Kranjcu
Gostilna Kavčič
Elektromehanika Jelovšek
Elektro Medič, Vrhnika
Anton Merlak Cimos — Citroen
Adamič Pekarna — Keksarna
Taverna Papalina
Mip Nova Gorica
KZ Vrhnika
Šipea Stelkar, in Trg. Litija
Gostilna Turšič
Šodček, Vrhnika
Čistilnica Glušič

Alojz Bradeško, Vrhnika
Irena Tabernik, Vrhnika
Pizzerija Boter, Vrhnika
Jože Šmuc, Vrhnika
Telegraf Zakrajšek, Vrhnika
Adolf Molek, Vrhnika
Franc Burjak, Vrhnika
Mizarstvo Janez Kogovšek
Servis Pitterle, Stara Vrhnika
Optik Branka Jelovčan, Vrhnika
Ram, d.o.o., Vrhnika
Vesna Levstik, Vrhnika
Slaščičarna Berzo, Vrhnika
Sadje zelenjava Sami Abazaj, Vrhnika
Janez Rožmanec, Vrhnika
Vinoteka Simon Bradeško, Ljubljana
GPG Evgrad, d.o.o., Vrhnika
KP Vrhnika
OŠ Ivana Cankarja, Vrhnika
Kulturna Skupnost Vrhnika
GI, d.o.o., Vrhnika
Naš časopis, Vrhnika
Stavros, d.o.o., Vrhnika
Žganjekuha Kržič, Vrhnika
Družina Juvan, Vrhnika
Niko Mikuž, Vrhnika
Matjaž Mazi, Borovnica — Pekl
Mojca Podvratnik, Vrhnika
Avto Max, d.o.o., Vrhnika
Avtoprevoznitvo Oblak
Trgovina Oblaček, Vrhnika
Capital Marketing, Vrhnika
Cvetličarna Karmen, Vrhnika
Avtoelektrika Janez Trček, Vrhnika
Microm, d.o.o., Vrhnika
Janez Donik, Drenov Grič
Zavarovalnica Triglav, Ljubljana
Nova Ljubljanska banka
Trg. Tropical Ahmetaj Ismet, Ljubljana
Video Copy, Vrhnika
Igor Pirman, Podlipa
Cvetličarna Veronika, Vrhnika
Primož in Tatjana Jerina, Vrhnika

Edini, ki je zapel v živo je bil Ivan Hudnik in doživel res velik aplavz.

Godba na pihala Vrhnika, koncert pa sta povezovala Miša Molk in Boris Kopitar. Častno pokroviteljstvo nad koncertom je prevzel župan občine Vrhnika gospod Vinko Tomšič, ki je tudi sicer član tega društva. V vrstah častnih gostov je med drugimi sedela tudi gospa Štefka Kučan, za katero

Na koncu so skupaj zapeli ČUKI in Boris Kopitar.

NAŠ GLAS NAJ SEŽE DO VAS

Velikonočni prazniki v Domu upokojencev

S pomočjo terapevte Andreje smo pripravili uspešno razstavo ročnega dela, ki je bila odprta od 3. do 16. aprila in si jo je ogledalo veliko ljudi, tudi šolarji in otroci iz vrtcev.

V nedeljo zjutraj si slišal: »Dobro jutro, vesele praznike«. To so bile sestre in negovalke. V jedilnici pa si bil deležen prijetnega stiska roke in besed »vsele praznike«, kar so si želeli stanovalci med seboj. Temu je sledil zajtrk: šunka s hrenom in vsak je dobil svoj pirh. Za kosilo pa pečena krompir, solata, vino in kos orehove potice — pravo praznično vzdušje.

V ponedeljek, ob 3. uri popoldne je bila sveta maša v Domu; daroval jo je kaplan g. Bogdan Oražem. V jedilnici je bilo veliko bolnikov, katerih roke in noge ne ubogajo več in so odvisni od naših pridnih sester ter negovalk. Gospodu kaplanu so se pridružili pevci s kitaro in prijazni ter nasmejani mladinci, ki so povsod pripravljeno pomagati.

Pridružili so se tudi oskrbovalci, med njimi naš župan g. Vinko Tomšič z ženo Marijo.

Lepo se zahvaljujemo vsem, ki ste kakor koli pomagali in nam polepšali praznike. G. župan, najlepša hvala za čestitke po radiu. Vsem faranom najlepša hvala za toliko lepih pihov, ki ste nam jih darovali.

MARIJA SLABE
za stanovalce v Domu

Kronika dogodkov

Prva polovica aprila je bila pri nas v znamenju zelo uspešne velikonočne razstave ročnih del, kar dokazujejo tudi številne pohvale v knjigi vtisov. Razstava je bila dobro obiskana, ogledali so si jo tudi šolarji in otroci iz vrtcev.

11. 4. Praznovanje pomladi. Prišli so otroci nižjih razredov OŠ Ivana Cankarja. Peli so in plesali,

moram poudariti, da sodeluje na vseh tovrstnih prireditvah. Povabljen je bil tudi ljubljanski nadškof Alojzij Šuštar, ki pa se je koncerta zaradi drugih obveznosti, žal, ni mogel udeležiti, zato je v opravičilo poslal nekaj vzpodbudnih besed.

Ob koncu koncerta je vsak obiskovalec lahko ugotovil, da je dober namen dosegel svoj cilj. Vzdušje v nabito polni dvorani je bilo izredno prijetno. Lahko bi zatrdila, da so s tako številnim obiskom Vrhničani pokazali, da imajo zares dobro srce in so domeli namen koncerta. Tudi vsi nastopajoči so se, kot je za dobrodelne koncerte značilno, odpovedali honorarju, za kar se jim člani društva in njihovi otroci iskreno zahvaljujejo.

Slogan koncerta je bil: »Kdor seje dobroto, žanje ljubezen!« Tako smo lahko spoznali, da Vrhničani res sejejo dobroto in take si jih bodo duševno prizadeti in njihovi starši vtisnili globoko v srce. Kajti če bo na licu takega otroka zasijal nasmehek, če bo obrišana ena sama solza bolečine, strahu in sramu, verjemite, da je to tudi zasluga Vrhničanov in namen društva Sožitje.

MATEJA ŠMUC

Zlatka

Leta enainosemdeset se je v družini Sojerjevih rodila najmlajša hči, ki so jo krstili za Veroniko. Ko je bila majhna, je bila prav »zlatka punčka« in tako so jo doma začeli klicati Zlatka, kmalu zatem pa še vsi drugi, ki so jo poznali. Pred sedmimi leti je prvič stopila skozi vrata OŠ Log-Dragomer. Vedno je rada hodila vanjo in se tudi učila. Vse predmete je imela rada, prav tako učitelje. Sošolke, sošolci in prijatelji so ji veliko pomenili; če je le imela čas, je z veseljem pomagala tistim, ki jim v šoli ni šlo tako dobro kot njej.

Doma je imela sestro in brata. Z njima je vedno delila vse, pa naj je bil tisti košček še tako majhen. Najraje od vseh pa je Zlatka imela rada svoje starše.

Njena posebna ljubezen so bile domače živali, ki jih imajo pri Sojerjevih kar nekaj. Dolgo časa je zbiralala slike raznih živali, sedaj, proti koncu osnovne šole pa se je odločila, da se bo prihodnje leto vpisala na veterinarsko šolo.

Obiskovala je tudi verouk. Redno se je udeleževala sv. maše ob nedeljah, pa tudi med tednom. Letos naj bi prejela zakrament svetne birme.

Tako smo poznali Zlatko sorodniki in prijatelji. Skupaj smo preživeli veliko lepih uric. Toda v življenju čaka na nas mnogo pasti; v eno izmed njih se je ušla Veronika in nas veliko presenečala zapustila.

sestrična NATAŠA

Štafetni tek

V torek, 18. aprila 1995, je bil v Trzinu Memorialni tek Borisa Berganta. Udeležili smo se ga tudi učenci OŠ Borovnica. Tako fantovska kot dekliška ekipa je tekla štafeto 3 x 600 m. Odrežali smo se dobro, saj smo fantje dosegli prvo, dekleta pa deseto mesto.

In kako je tekovanje potekalo? Popoldne smo se odpeljali v Trzin. Že na poti na tekovanje je bilo vzdušje zelo dobro. Ko smo prispeli v Trzin, smo si najprej ogledali progo. Speljana je bila med tržičskimi ulicami, in sicer v obliki kroga, ki je bil dolg od 500 do 600 metrov. Fantje smo tekli dva, dekleta pa en krog. Prireditve se je začela z otvoritvijo. Sledil je štart naše fantovske štafete. V cilj so pritekli kot prvi. Zmagoslo borovniški šoli priložili Andrej Perdiš, Blaž Zupančič in Matevž Petelin. Nato smo startala še dekleta Marjanca Košir, Andreja Drašler in Mojca Suhadolc ter kot štirinajste pritekli v cilj.

Tako je bilo za nas tekovanje končano in počakati smo morali na zaključek 19. memorialnega teka Bo-

risa Berganta, ki je v cilj pritekla zmagovalca teka na 10 kilometrov. Sledila je podelitev pokalov in kolajne. Za osvojen prvo mesto v teku štafete 3 x 1000 m smo fantje prejeli pokal in kolajne.

Veseli smo bili uspeha in upamo, da so se z nami veselili tudi vsi tisti, ki so nam pomagali k uspehu. Zato se moramo najprej zahvaliti našemu mentorju Klemenu Stojanoviču, ki nas v naših prizadevanjih podpira. Verjetno bi se morali zahvaliti še komu: zato vsem, ki so omogočili, da je še ena zmaga tekačev OŠ Borovnica postala resničnost, hvala za pomoč.

ANDREJ PERDIŠ

V Avstriji po štirih dirkah vodi Gorenc

Na drugi dirki v kartingu, ki je štela za avstrijsko in madžarsko prvenstvo v Keeskemetu — Madžarska, se je odlično izkazal Tomaž Gorenc in dokazal, da uspeh na prvi dirki v Teesdorfu, ko je zasedel prvo in četrto mesto, ni bil slučaj. Po težavah z motorjem na uradnem treningu, ko je zasedel šesto štartno mesto, je do dirke odpravil težave in izmed 38 tekmovalcev v prvi vožnji osvojil 4. mesto, v drugi vožnji pa 3. Tako je po štirih dirkah prevzel vodstvo v skupnem seštevku avstrijskega državnega prvenstva z 11 točkami prednosti pred lanskoletnim viceprvkom Kramerjem ter 22 točk pred lanskoletnim prvkom Thimlertem, ki vozi tudi v prvenstvu formule Opel Lotus.

O izenačenosti tekmovalcev pove tudi podatek, da je bilo v boju za prvo štartno mesto med prvimi in šestnajstim uvrščenim le sekundo razlike.

S. S.

MALI OGLASI

Instrukcije iz kemije: študent kemije inštruiira kemijo in kemijsko računstvo za srednje šole; informacije po telefonu 061/753-152.

Stavbno zemljišče, 1555 m², na Dolu pri Borovnici, ob glavni cesti, prodamo za 24 DEM/m². Tel. 744-547.

Prodajam zazidljivo parcelo, 800 m², na Dobovičnikovi ulici na Vrhniku. Informacije po telefonu 752-990.

Prodajam nivo med Sinjo Gorico in Drenovim Gričem, 4500 m². Telefon: 751-338.

1 ha košnje med Ligojno in Drenovim Gričem oddamo. Kositi je mogoče 1/2 s traktorjem in 1/2 z ročno kosilnico, zaradi strmine. Informacije po telefonu 265-806 ali 753-296.

2 plinski jeklenki za gospodinjstvo (10 kg) prodam 30% ceneje. Telefon 754-885.

Električni bojler, 80 l, rabljen, in otroško kolo, poceni prodam. Tel. 754-885.

Inštruiram matematiko za osnovne in srednje šole. Telefon 752-759.

Prodajam sedežno garnituro Kaniin, temno rjave barve, trosed je raztegljiv, dvosed s predalom, kot in fotelj. Starost 4 leta, dobro ohranjen. Informacije po telefonu 755-110, popoldne po 16. uri).

Zaposlim trgovca, redno ali honorarno. Informacije po tel. 061 753340.

Na Lazah pri Borovnici zelo ugodno prodajam zazidljivo parcelo, 1000 kvadratnih metrov, sončna lega, lep razgled, cena 24.000 DEM. Tel. 331557.

Prodajam gozd, 23.000 kvadratnih metrov v k. o. Borovnica, za 8000 DEM. Informacije po telefonu 746108.

nazadnje smo zapeli vsi skupaj. 14. 4. Obiskali so nas otroci višjih razredov OŠ, ki sodelujejo v krožku RK. Pripravili so nam program in nas obdarovali s šopki in pirhi.

Na svidenje do prihodnjic, VERA

Obisk v Domu

V petek, 14. 4. 1995, so mladi člani Rdečega križa iz osnovne šole Ivana Cankarja obiskali Dom upokojencev na Vrhniku. Pripravili so krajši kulturni program, varovanje Doma pa obdarili s pirhi in spomladanskim cvetjem.

Ob tej priložnosti se Območna organizacija Rdečega križa Vrhnika lepo zahvaljuje gospodu Antonu Isteniču, ki je daroval jajca za pirhe, ki so jih naredili pri likovnem in gospodinjstvem pouku.

Po uvodnem kulturnem programu so otroci poklepetali s starejšimi, zapeli skupaj nekaj pesmi, nekatere oskrbovance Doma pa so obiskali tudi v sobah.

Naleteli so na zelo prijazne ljudi in začele so se tkati vezi med stari in mladimi. Mladi člani Rdečega križa se zato vsem zahvaljujejo za prisrčen sprejem. Z veseljem bodo še prišli na obisk.

METKA RUPAR

Nekaj vtisov otrok, ki so bili na obisku:

● Upokojenci so se našega obiska in obiska pevcev zelo raz-

veselili, saj imajo malokrat možnost preživeti dve uri dopoldneva z mladimi. Prinesli smo jim tudi velikonočni simbol, pirhe, in še nekaj rož za okras in kot pozornost.

Po kratki predstavi smo se sprehodili po sobah in hodnikih ter občutili način in tok življenja v tej stavbi.

Upokojenci se že v naprej veselijo tople pomladi, še bolj pa toplega in prijaznega poletja, saj bodo lahko večino dneva preživeli v naravi in med ljudmi.

VESNA PEČKAJ, 8. b

● Tisti petek mi je bil zelo všeč, saj sem spoznala prijeto gospo. Z njo sem uavezala tesnejše stike in jo bom lahko pogosto obiskovala.

Čas je zelo hitro minil in želim si, da bi se lahko malo dlje pogovarjali.

MOJCA KRAMPAC

● V Domu ostarelih mi je bilo zelo všeč. Ljudje so nas sprejeli z odprtimi srci. Upam, da jih bomo s člani Rdečega križa še kdaj obiskali in jim z raznimi dejavnostmi krajšali čas.

BARBARA OSREDKAR, 7. f

● Zame so taki dnevi zelo prijetni; lahko razveseliš ljudi, ki so večinoma sami. To je res lepo dejanje. Ko so nas pričakali vsi veseli, se je meni zdelo zelo lepo.

Upam, da se bomo še kdaj srečali.

JANJA KLANČAR, 8. a

Zaradi številnih mladih obiskovalcev je bila razstava še bolj pomladna...

(Če je morda kdo izpuščen, se v imenu uredništva Našega časopisa že vnaprej opravičujemo).

Društvo Sožitje se še enkrat najtopleje zahvaljuje vsem, ki so prispevali denarna sredstva za pomoč otrokom. Ohenem pa se zahvaljuje tudi vsem posameznikom, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji in izvedbi dobrodelnega koncerta.

S. S.

OB ZAKLJUČKU SMUČARSKE SEZONE

Številni uspehi smučarjev tekačev in alincev

V zadnjih številkah Našega časopisa je bilo na športnih straneh precej napisanega o uspehih vrhniških smučarjev, tako tekačev kot alpskih smučarjev. Vsi ti mladi smučarji so ime Vrhnike ponesli širom sveta. Na raznih tekmovanjih v tujini so zastopali barve Slovenije in tako večkrat pripomogli k njeni uveljavitvi. Tudi z raznih domačih državnih prvenstev so se vračali z naslovi državnih prvakov v srebrni ali bronastih odličjih. Spominimo se samo na nekatera smučarska imena: Mojca Suhadolc, Dani Mat-

tias, Aleš Prek (smučarji alpinci) ter mladi obetajoči smučarji tekači: Domen Zalar, Gregor Kogovšek, Mateja Mole in že preizkušeni Gorazd Berginc. Poleg smučarjev pa je še veliko mladih, obetajočih talentov, ki so z uspehi pomagali uspešno končati smučarsko sezono 1994/95.

V tej smučarski sezoni so se predvsem izkazali člani smučarskega tekaškega kluba COMING, ki so dosegli najboljše rezultate doslej.

S. S.

IZJEMNO USPEŠNA TEKMOVALNA SEZONA 94/95 TSK COMING VRHNIKA

Če je formula za uspeh delo x čas, potem bi lahko za najuspešnejše tekače na smučeh TSK Coming Vrhnika dodali: garaško in vztrajno delo x čas. To se je izkazalo kot odraz prizadevnosti in vestnega izpolnjevanja programa vadbe, ki zahteva mnogo odredkanj in usklajevanja z obveznostmi šole in družine. Rezultat je tudi jasno opredeljen cilj staršev in posameznega tekmovaleca.

Sezona 94/95 smo pričeli 18. aprila s pripravljalnimi obdobjem, ki je obsegal najrazličnejšo vadbo: od teka, kolesarjenja, pohodništva, rokanja, plavanja, triatlona, imitacij ipd. Zaradi pomanjkanja snega se je tekmovalna sezona teka na smučeh pričela s prvo tekmo šele 30. decembra. Od januarja do aprila so se nato vrstili še vse druge predvsem memorialne tekmovanje in pa tekmovanje, ki se v skupnem seštevku točkujejo za pokal Žito (mlajši in starejši dečki in deklice) in pokal Emona (vse druge starostne kategorije). Uradni rezultati so:

POKAL ŽITO (izmed sedmih tekem so točkovali štiri najboljši)

Točke je osvojilo 12 tekmovalcev z uvrstitvami v različnih kategorijah:

1. mesto: Domen Zalar, kategorija mlajši dečki
3. mesto: Gregor Kogovšek, kategorija mlajši dečki
3. mesto: Mateja Mole, kategorija mlajše deklice
9. mesto: Tina Jurjevčič, kategorija starejše deklice
11. mesto: Tina Šmigoc, kategorija mlajše deklice
12. mesto: Anja Mikulan, kategorija mlajše deklice
14. mesto: Ajda Slavec, kategorija mlajše deklice
17. mesto: Petra Mikulan, kategorija mlajše deklice
17. mesto: Tina Kociper, kategorija mlajše deklice
18. mesto: Klemen Grom, kategorija mlajši dečki
19. mesto: Katka Lenaršič, kategorija mlajše deklice
21. mesto: Jelka Lenaršič, kategorija mlajše deklice

Mednarodna tekmovanja

Poleg navedenih odličij v pokalnih tekmovanjih in državnih prvenstev je bil dosežen izjemen kakovostni napredek s tem, ko so se kot reprezentanca udeležili mednarodnih tekem naslednji tekmovalci:

- Gorazd Berginc in Miha Zrnec: udeležena Alpe-Adria tekem v Švici
- Miha Zrnec udeležene Olimpijskih iger mladih v Andorji
- Špela Jerina in Miha Plahutnik udeležena OPA iger mladih v Italiji
- Miha Zrnec udeležene pokala kurikal v Švici

Na mednarodni tekmi za alpski pokal velja omeniti izjemen dosežek Miha Plahutnika, ki je med mladinci in juniorji skupno dosegel odlično 7. mesto. Prav tako je pomembno 2. in 3. mesto štafete Slovenije za mladince, v kateri so sodelovali Miha Plahutnik, Miha Zrnec in Gorazd Berginc.

Kot tekmovalcev v klubu in član SLO maratonske ekipe sem tudi sam tekmoval predvsem na tekmah za svetovni pokal v maratonu, imenovanem Worldopet cup. Štartal sem na največjih množičnih maratonih v Avstriji, Nemčiji, Kanadi, ZDA, Švici ter dosegel tudi prve točke v množičnih

maratonih za svetovni pokal.

Dobrega rezultata v teku na smučeh ni moč doseči zgolj slučajno ali v kratkem času treniranja. Za to je potrebna natančno izdelana strategija razvoja teka na smučeh z vsemi cilji (od rekreativnih do vrhniških), ki naj temeljijo na finančni in organizacijski tehnični sposobnosti kluba. Vsi pa se moramo zavedati, da je rezultat v teku na smučeh dolgotrajen proces vsesestranske načrtne vadbe skozi vse leto več let. Menim, da smo kot klub, ki nima profesionalno zaposlenega trenerja, dosegli izvrstne rezultate in da le-ti napovedujejo vrhunske tekmovalce. Sezono, ki se pravzaprav še ni povsem končala (z najmlajšo selekcijo tekmovalcev smo še vse do sredine aprila vadili tehniko na snegu, trikrat na teden), ocenjujem kot izjemno uspešno. Prvič imamo tudi med najmlajšimi tekmovalci v samem vrhu. Upam, da bodo dovolj vztrajno sledili starejšim, ki v sezono 95/96 stopajo že kot prvi člani mladinske državne reprezentance. O tem več prihodnjič.

trener

ROMAN RUPNIK

Domen Zalar — državni prvak med mlajšimi dečki

Tekači smučarskega kluba Coming so v letošnji smučarski sezoni dosegali res odlične rezultate, na katere so lahko vsi ponosni. Krona vseh rezultatov pa je osvojen državni prvenstvo med mlajšimi dečki, med katerimi je Domen Zalar postal najhitrejši smučar tekač v državi.

Domen je učenec 5. razreda osnovne šole Ivana Cankarja na Vrhniki. Z raznimi športi se je pričel ukvarjati že v prvem razredu in je obiskoval razne krožke. Najbolj ga je pritegnila »kraljica« sportov — atletika, tako da se je že zelo zgodaj udeleževal raznih cross tekmovalcev. Vendar pa je bil pred dvema letoma pritegnila tudi bela pojočnost in pridružil se je smučarskemu tekaškemu klubu Coming. Njegova prva trenerka je bila Katja Žibert, sedaj pa za mladega in obetajočega smučarja tekača skrbi Roman Rupnik. Že v prvi sezoni tekmovanja 93/94 je pokazal izredno nadarjenost za hitrost in tako zelo hitro postal državni prvak med mlajšimi dečki. Tudi v skupnem seštevku za pokal »ŽITO« je premočno osvojil prvo mesto. (4-krat je bil prvi, enkrat drugi in četrti). Svojo izredno hitrost kaže tudi na tekmah z rolikami, cross tekmovalnih in na triatlonskih prireditvah. Njegov vzornik v domačem klubu je Gorazd Berginc, ki je imel enak tekmovalni in športni vzpon kot sedaj Domen Zalar.

S. S.

Člani SK Coming s pokalom ŽITO in EMONA: od leve proti desni: trener Grom, Plahutnik, Jurjevčič, Berginc in Rupnik (trener) v prvi vrsti pa: Kogovšek, Mole, Zalar

Kratek razgovor s predsednikom kluba — Janezom Jerino

V korak z najboljšimi smučarji tekači — s profesionalnim trenerjem

Na koncu uspešne smučarske tekaške sezone smo postavili nekaj vprašanj predsedniku vrhniških smučarjev tekačev Janezu Jerinu.

Kako ocenjujete uspehe vaših tekmovalcev SK Coming?

— V minuli sezoni so naše mlade tekmovalke in tekmovalci dosegli največje tekmovalne uspehe doslej in nas z njimi razveseljevali iz tekme v tekmo. Tudi klub doslej še ni bil tako visoko uvrščen kot letos. Vrednost vseh teh uspehov pa še povečuje dejstvo, da še vedno delujemo brez poklicnega trenerja, kar od naših trenerjev zahteva izjemne napore in mnogo sodelovanja staršev, in sicer tako na organizacijskem kot na finančnem področju.

Zelo uspešna sezona 94/95 je za vam. Kako obdržati sedanjo organiziranost in seveda, kako še do boljših uspehov?

— Ko se sprašujem, kako naprej ob dejstvu, da naši tekmovalci trkajo na vrata državnih ekip, nas vedno bolj pritiska problem organiziranosti. To pomeni, da v prihodnje ne bomo mogli napredovati brez poklicnega trenerja. Toda kje dobiti denar za trenerja? Športna zveza in Coming, kljub

vsemu razumevanju za naše probleme, ne bosta mogla dati toliko dodatnih sredstev, tudi staršem ne bomo mogli naložiti tolikšnega dodatnega bremena. Poiskati bomo morali dodatna sredstva in pri tem računamo predvsem na vrhniške firme, saj so v njih večinoma zaposleni starši naših tekmovalcev.

Samo če nam bo uspelo ta načrt uresničiti, lahko v naslednjih sezonah pričakujemo napredovanje tako posameznikov kot celotnega kluba.

Kdo so še zaslužni za uspehe vaših tekmovalcev?

— Za vsa podpora pri dosedanjih uspehih TSK COMING se želim zahvaliti staršem, našim trenerjem, Športni zvezi in vsem sponzorjem, posebej še firmi Coming, katere ime nosi naš klub, in se je v naši uspešni sezoni izkazala, ko nam je dala v uporabo kombi in tako rešila enega naših največjih problemov — prevoze na treninge in tekmovalja.

Na koncu pa še obvezna čestitka!

Vsem našim tekmovalkam in tekmovalcem čestitam za njihove dosežke in jim želim še veliko športnih uspehov.

S. S.

Še eno leto v isti kategoriji

Tudi za mlade smučarje smučarskega društva Vrhnika se je letošnja sezona zelo uspešno končala. O rezultatih in osvojenih državnih prvenstvih Mojce Suhadolc in Danija Mattiasa smo že pisali, zato vam predstavljamo še mlajše vrhniške smučarje, ki so prav tako že uspešno nastopali širom Slovenije. Pri starejših dečkih in deklicah so nastopili: Aleš Prek, Miha Kenk, Žiga Hočevar, Irena Brenčič in Barbara Krašovec. Pri mlajših kategorijah pa Bojan Krašovec (sredi sezone se je poškodoval) in Rok Lacko. Trenirali oziroma smučali so še mladi smučarji, vendar se na glavne tekmovanje niso uvrščali.

Za mlade smučarje je skrbel predvsem trener Peter Petrovič in njegov pomočnik Alojz Prek. V pripravljalni sezoni so imeli veliko težav za izvedbo vseh načrtovanih treningov, ker ni bilo snega. Praktično so morali skoraj vse snežne treninge opraviti na visokogorskih smučiščih v Avstriji in drugod v tujini. Seveda je bilo to povezano s finančnimi in tudi drugimi težavami. Ne glede na to pa so z vztrajnostjo trenerja in staršev mladih smučarjev težave uspešno premagovali. Tekmovalci v mlajših kategorijah so tekmovali za pokal Radenska, starejši pa za pokal Gorenjka. Skupno so se udeležili 11 tekem v vseh alpskih smučarskih disciplinah (SL, VSL, SVSL in smuk). Vendar pa za ta pokala ne more nastopiti vsak tekmovalac. Najprej se mora dobro uvrstiti na tekmovanjih po regijah in vrhniški smučarji so nastopili v CENTRALNI regiji, kjer so tekmovali še s smučarji iz Notranjske, Primorske, Goriške, Posavja, Dolenjske in Ljubljane. Za centralno regijo so tekmovali 12 tekem v vseh štirih disciplinah. Rezultati skupnih uvrstitev za posamezne mlade smučarje:

Pokal Gorenjka:

Starejši dečki:

Aleš Prek, 12. mesto

Starejše deklice:

Irena Brenčič, 28. mesto

Barbara Krašovec, 34. mesto

Pokal Radenska:

Mlajši dečki:

Rok Lacko, 48. mesto

Centralna regija:

Starejše deklice:

Irena Brenčič, 3. mesto

Barbara Krašovec, 9. mesto

Starejši dečki:

Aleš Prek, 2. mesto

Miha Kenk, 20. mesto

Janko Prebil, 26. mesto

Žiga Hočevar, 28. mesto

Mlajši dečki:

Rok Lacko, 28. mesto

Bojan Krašovec, 29. mesto

Mladi vrhniški smučarji so se udeležili tudi državnega prvenstva v vseh disciplinah. Največji uspeh je dosegel Aleš Prek, ki je v smuku osvojil bronasto kolajno. Izkazali pa sta se tudi Irena Brenčič, ki je zasedla 12. mesto v smuku, in Barbara Krašovec, ki je bila v smuku 16. in v slalomu 17.

Na pobudo Smučarskega društva Vrhnika so letos po dolgih letih ozivili tudi tekmovalce za Notranjski pokal, na katerem so Vrhniki osvojili vsa prva mesta in dokazali, da so na Notranjskem najboljši smučarji. Prednost mladih smučarjev je tudi v tem, da bodo prihodnje smučarske sezone vsi tekmovali v istih kategorijah, ker so eno leto mlajši od nekaterih tekmecev.

Na koncu smo predsedniku smučarskega društva Janezu Kenku zastavili nekaj vprašanj.

Sezona je končana, kako naprej?

»Sezona 94/95 se je res končala, smo na začetku priprav na novo sezono. Preteklo sezono so naši smučarji (ke) dosegli izjemne rezultate. Postali so državni prvaki in se uvrstili v državne selekcije.«

Kdo vas je finančno podpiral?

»Za doseganje takšnih rezultatov so potrebna velika finančna sredstva. Dotacija, ki jo dobimo od Športne zveze Vrhnika, je premajhna za uresničitev vseh načrtov, ki jih pripravijo trenerji. Večino sredstev prispevajo starši smučarjev, delovne organizacije (IUV, Geodetski zavod Slovenije, Liko) in samostojni podjetniki (g. Franci Pišek in g. Oto Prebil...)«

Še beseda zahvale!

»Vsem, ki so pomagali preteklo sezono uspešno pripeljati do cilja, se v imenu vseh članov SD Vrhnika prisrčno zahvaljujem.«

S. S.

Dani Mattias na Norveškem

Ko smo v marčevski številki Našega časopisa pisali o Danijevih uspehih in težavah, še ni bilo znano, kdo od slovenskih mladincev bo potoval v Voss (Norveška), kjer je bilo organizirano mladinsko svetovno prvenstvo alpskih disciplin. Ze uvrstitev v reprezentanco, ki je zastopala našo državo na tem svetovnem prvenstvu, je izreden uspeh, obenem pa plod celoletnega dela in uspešnega nastopanja na tekmah v vseh disciplinah.

Dani je v Vossu opravičil udeležbo, saj je v seštevku v kombinaciji zasedel 13. mesto. V disciplinah slaloma je za-

sedel 21. mesto, v veleslalomu 26. in v smuku 40. mesto.

Prvenstva se je udeležilo 128 tekmovalcev z vsega sveta.

Ker so bili pogoji za tekmovalce izredno slabi (75 cm novozapadlega snega, veter, megla), boljši rezultat resnično ni bil mogoč, pa tudi podatek, da je Dani v vseh disciplinah štaral okoli 40. štartnega mesta, veliko pove.

Ker se je smučarska sezona 1994/95 že končala, bi omenil še odlične Danijeve uvrstitve na mladinskem državnem prvenstvu, saj je osvojil naslov

mladinskega državnega prvaka v superveleslalomu, tretje mesto v slalomu in četrto mesto v veleslalomu. Rezultatov in dela ljudi, ki pomagajo pri Danijevem tekmovalnem smučanju, se veselijo tudi njegovi sponzorji, za katere upam, da bodo še v naprej zaupali

napredku Danijeve smučarske kariere. Zato se ob tej priložnosti še enkrat zahvaljujem za pomoč: PLESKU ČARS, d.o.o., Brezovica pri Ljubljani in Športni zvezi Vrhnika.

trener: Janez VEHAR

Tek po mejah KS Drenov Grič — Lesno Brdo

Športno društvo Dren je že trinajstič izvedel tradicionalni Tek po mejah KS Drenov Grič — Lesno Brdo, ki je vsako leto 2. maja kot obeležje praznika dela in občinskega praznika. Tek je potekal po obronkih krajevnih skupnosti. Sodelovalo je 192 tekmovalcev, ki so tekmovali v 17 kategorijah.

Rezultati prvih treh po kategorijah:

CICIBANKE:

1. Vida Prešeren Repnik (Domžale), 2. Mateja Ličer (TSK Coming Vrhnika), 3. Lea Pergovnik (Logatec)

CICIBANI:

1. Domen Zalar (TSK Coming Vrhnika), 2. Žiga Vrhovec (Triatlonski klub Ljubljana), 3. Marko Sabolčki (Rimske Toplice)

ML. DEKLICE:

1. Karmen Repnik Prešeren (AK Domžale), 2. Karmen Hribar (AK Domžale), 3. Veronika Leskovšek (Triatlonski klub Ljubljana)

ML. DEČKI:

1. Jan Pliverič (Triatlonski klub Ljubljana), 2. Jaka Pliverič (Triatlonski klub Ljubljana), 3. Klemen Grom (TSK Coming Vrhnika)

DEKLICE:

1. Anja Završnik (AK Domžale), 2. Helena Pečnik (AK Domžale), 3. Maja Perme (Lendava)

DEČKI:

1. Tomaž Kušar (AK Domžale), 2. Igor Vrhovec (Triatlonski klub Ljubljana), 3. Dževad Karić (Piran)

MLADINKE:

1. Jasna Paladin, 2. Bojana Vojska, 3. Meta Pungercar (vse AK Domžale)

MLADINCI:

1. Miha Zrnec, 2. Miha Plahutnik, 3. Gorazd Berginc (vsi TSK Coming Vrhnika)

ČLANICE:

1. Mojca Visinski (Ljubljana), 2.

Katja Žibert (TSK Coming Vrhnika), 3. Gordana Zalar (Ljubljana)

ČLANI:

1. Damjana Potparič (Ljubljana), 2. Borut Malvašič (Etiketa Žiri), 3. Franci Ciuhla (Ljubljana)

VETERANKÉ:

1. Nada Kozjek (Ljubljana), 2. Zlata Novak (OŠ I. Cankar Vrhnika)

VETERANI A:

1. Lado Kveder (IUV), 2. Miro Petrovec (Logatec), 3. Lado Hribar (Mengeš)

VETERANI B:

1. Branko Perme (Lendava), 2. Štefan Lešnik (Ljubljana), 3. Mare Kristofčič (OK Tivoli)

ZENSKE, 13 km:

1. Alijana Magajne (Nova Gorica), 2. Marijka Petkovšek (Logatec), 3. Helena Žigon (Gorenje)

MOŠKI, 13 km:

1. Beno Piškur (Ljubljana), 2. Janez Vavk (Ljubljana), 3. Damjan Kromar (Ribnica)

ZENSKE, 19,5 km:

Veronika Bohinc (Ljubljana), 2. Irena Petkovšek (Logatec)

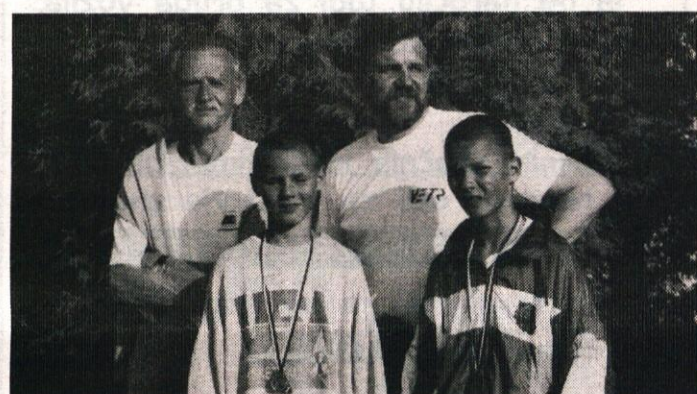
MOŠKI, 19,5 km:

1. Ivica Sarič (Split), 2. Erik Močnik (Sloga 1902 Idrija), 3. Rafael Plut (Triatlonski klub Ljubljana)

Tek na progah 6500 m, 13000 m in 19500 m je veljal tudi za republiško akcijo Brazde vzdržljivosti, katere nosilec je športna unija Slovenije.

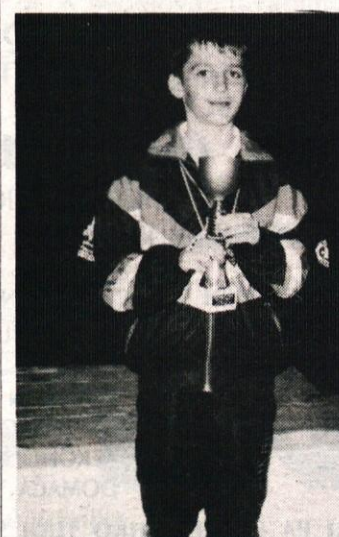
SD Dren se sponzorjema: OREL, d.o.o., Vrhnika in MODNI DEŽNIK VRHNIKA, ki sta prispevala nagrade, ter tudi vsem drugim, ki so pomagali izpeljati to tekmovalje, prisrčno zahvaljuje. Zamerimo pa Centru za informiranje, ki je obljubil, da bo prireditve snemal, pa tega ni storil.

MIRO GRUDEN

Na tradicionalnem teku po mejah KS Drenov Grič — Lesno Brdo je tekmovala tudi trojna generacija PLIVERIČ iz Loga.

Gregor Legiša državni prvak

uspešno delo, razvoj in napredek namiznega tenisa v Preserju.

REZULTATI:

ml. pionirji posamezno:

1. Gregor Legiša (Preserje)

2. Blaž Žitnik (Olimpija)

3.—4. Malič (Logatec)

Jazbec (Križe)

dvojice:

1. Malič — Žitnik

2. Legiša — Jazbec

3.—4. Makovec — Mihelčič

Granfola — Žagar

ntk preserje

ml. pionirke posamezno:

1. Špela Pečkaj (Logatec)

2. Špela Lukner (Petovja)

3.—4. Knapčič (Ilirija)

Kunčič (Olimpija)

dvojice:

1. Pečkaj — Kunčič

2. Lukner Rozman

3.—4. Jauševac — Nemarnik

Grum — Rampre

PREDSEDNIK

NTK Preserje

IGOR PETROVIČ

Janez Petrovič 1. na 3. top turnirju mladincev v Murski Soboti

Namiznoteniški klub Moravske Toplice Sobotla je pripravil 3. TOP namiznoteniški turnir za mladince. Nastopilo je 35 mladincev, ki so igrali v treh kakovostnih skupinah. V 1. skupini je zmagal Janez Petrovič (Preserje) pred Reflakom (Olimpija) in Kraljem (Krk). V 3. skupini pa sta naša igralca zasedla 3. mesto Luka Kocijan ter 6. mesto Miha Legiša.

Iskrene čestitke Gregorju ter vsem trenerjem NTK Preserje, ki skrbijo za

STARO PONOVO NOVO, TRADICIJA SE NADALJUJE

Gostilna
Bar

Pri Oblaku

Telefon: 755-195

Odperto — gostilna:
Vsak dan: 12. — 23. ure
Pet., sob.: 12. — 24 ure

Odperto — bar:
Vsak dan: 8. — 23. ure
Pet., sob.: 8.00 — 1. ure
Nedelja: 10. — 23. ure

Na Vrhniki, Stara cesta 50, je ponovno odprta Gostilna »Pri Oblaku«
Gostilna vam nudi:

- specialitete iz konjskega in žrebičkovega mesa,
- razne morske jedi,
- različno ostalo meso na več načinov,
- več vrst sladice

Iz prave male vinoteke pa vam nudimo 50 vrst vrhunskih buteljčnih vin znanih vinarjev Slovenije.

V DNEVNEM BARU pa lahko posedite ob hladnih pijačah in raznih cocktailih.

IZLET

V soboto, 27. maja ob 6. uri zjutraj se bomo podali na potovanje po KOROŠKI. Poromali bomo h Gospe Sveti, k sv. EMI Krški in v slovenski dom duhovnih vaj v Tinje, ki ga upravlja gospod Jože Kopeinig. Z nami bo ves dan direktor in glavni urednik Družine dr. Janez Gril, ter naš gospod dekan Florijan Božnar.

OBVESTILO

Odvetniška pisarna Bojan Drobež, Verd, Cesta Krimskega odreda 23, 61360 Vrhnika, obvešča, da je nova telefonska številka 755-253.

SPOROČILA SKD

URNIK SLOVENSKE KRAŠČANSKE DEMOKRATOV V POLETNEM ČASU!

V stari glasbeni šoli pri kinu na Tržaški cesti uradujemo vsak ČETRTAK od 20. do 21. ure. V naši pisarni naši člani lahko poravnate članarino. Vabimo simpatizerje k vpisu v našo stranko. Prijavite se lahko tudi za izlete, ki jih organizira SKD.

Hvaležni smo tudi za vse vaše obiske, pogovore, predloge ter seveda tudi za kritike.

OO SKD VRHNIKA
Tajništvo

KOČEVSKI ROG

Z VSEM SPOŠTOVANJEM DO NAŠIH OPKOJNIH, USMRČENIH V LETU 1945 SE BOMO 25. JUNIJA 1995 OB 11. URI V KOČEVSKEM ROGU Z ŽALNO SLOVESNOSTJO POKLONILI NJIHOVEMU SPOMINU S SVETO MAŠO. SOMAŠEVANJE BO VODIL JUBELJANSKI NADŠKOF IN METROPOLIT DR. ALOJZIJ ŠUŠTAR. SOMAŠEVANJE BODO TORONTSKI NADŠKOF DR. ALOJZIJ AMBROŽIČ, BEOGRAJSKI NADŠKOF DR. FRANC PERKO IN DRUGI SLOVENSKE ŠKOFJE IN ŠTEVILNI DUHOVNIKI.

Prijave, vplačila in informacije v župnijskem uradu na Vrhniki in poštovni agenciji PAV.

AGMA d.o.o.

TRGOVINA Z AVTODELI-Preserje
Kamnik pod Krimom 6, Tel.: 631-561
(objekt KS)

VAM poleg avtodelov za avtomobile

GOLF, Z-101, 126-P, Z-750, YUGO

in po naročilu tudi za druga vozila,
nudi še široko izbiro:

- maziv,
- olj,
- oljnih, zračnih in gorivnih filtrov.
- rezervni deli za traktorje znamk:

DEUTZ, URSUS, ZETOR, FERGUSON

- rezervni deli za kosilnice BCS
- rezervni deli TOMOS

DELOVNI ČAS:

ponedeljek - petek : od 08.00-19.00 ure
sobota : od 08.00-13.00 ure

SE PRIPOROČAMO !

SALKON d.o.o. SMREČJE 38, VRHNIKA

Vam nudi širok proizvodni program:

- izdelujemo vse vrste zapornic
- kovinske ograje
- delavniška vrata
- dvoriščna vrata
- garažna vrata
- drsna vrata

Vse vrste vrat in zapornic izdelamo
z različnimi avtomatskimi krmiljenji.

tel.: (061)753-445, mobitel: 0609-619-801

telefax: (061)752-702

Proizvodnja
gašenega
apna
za
beljenje!

STALNO
NA
ZALOGI!

Podpeč 26, Preserje, Tel./Fax: (061) 631-037

ROMANTIČNA OAZA

NA ROBU LJUBLJANSKEGA BARJA

Podpeč 26, Preserje, Tel./Fax: (061) 631-037

DOSTAVA VROČIH PIZZ
NA VAŠ DOM (TUDI PIJAČ)
PON-SOB: OD 13. DO 22. URE
(061)651-155

NAROČILO NAD 10 PIZZ =
15% POPUSTA ALI PIJAČA V TEJ VREDNOSTI

LAHKO PA NAS OBIŠČETE TUDI V OKREPČEVALNICI "GULČ"
V VNANJH GORICAH, NA GULČ II, KJER VAM NUDIMO:

ODPRTO VSAK DAN
OD 9. DO 23. URE
NEDELJA ZAPRTO

- PIZZE
- TOPLE IN HLADNE NAPITKE
- BREZALKOHOLNE PIJAČE
- ALKOHOLNE PIJAČE
- DOMAČA VINA (GORIŠKA BRDA)

PREIZKUSILI PA BOSTE LAHKO TUDI SVOJO SREČO
NA IGRALNIH APARATIH IN V IGRANJU PIKADA.

HYALA ZA OBISK
SE PRIPOROČAMO!

LUŠINA BOJAN, NA GULČ 13, VNANJE GORICE

Kamelija

TRGOVINA BOROVNICA, PAPLERJEVA 14 - tel.: 747-116

Vam nudi veliko izbiro

- rezanega cvetja in lončnic
- kozmetike
- kristala in porcelana
- igrače (LEGO, DUPLO, makete REVEL...)
- in še veliko drugih stvari primernih za darila

DELOVNI ČAS:

ponedeljek - petek : od 08.30 - 19.00
sobota : od 08.30 - 13.00

Obiščite nas in se prepričajte!

JELOVŠEK FRANC, s.p.

proizvodnja-trgovina-servis

Drenov Grič 152, 61360 VREHNIKA

Tel: 061 752-782 — fax: 755-252

Trgovina: tel: 061 185-13-05 (BTC, Šmartinska 152)

OJAČEVALCI - PROJEKTORJI - AUDIO VIDEO - AVTOAKUSTIKA - TV - HI-FI

KAMNOSEŠTVO SVETE, s.p.

p. Preserje, Jerezo 97, tel./fax 061/631-294

IZDELUJEMO, MONTIRAMO IN OBNAVLJAMO

- nagrobnike, lučke, vaze
- kurnjske, gostinske pulte
- mize

VEČ kot 20 različnih nagrobnikov vedno na ogled od 7. do 17. ure.

ZIDARSTVO PETROVČIČ

Podlipa 95, 61360 Vrhnika, telefon 061/753-895

Zaposlimo delavca v gradbeništvu:

- **zidarja**
- **pomožnega delavca.**

Ponudbe in informacije dobite na navedenem naslovu in po telefonu.

Bevke 125 D, 61360 Vrhnika, telefon: 061 654-411

Vzdrževanje motornih vozil

NUDIMO VAM:

- pripravo vozil za tehnične preglede
- na željo stranke tudi opravimo tehnični pregled
- montažo izpušnih sistemov BOSAL
- nudimo zavorne ploščice ABEKS in ležaje SKF in NTN za različna vozila
- razna kleparska in ličarska dela
- popravila kmetijske mehanizacije
- brušenje rezil za lesno obdelavo strojev

Delovni čas:
sprejem: od 16. do 20. ure
sobota od 8. do 13. ure.

velika izbira
avtoplaščev

VULKANIZERSTVO

JERNEJ JERŠINOVIČ

• trgovina • avtooptika • servis

Voljčeva 11
61360 Vrhnika

(061) 753 - 111

Nudimo vam veliko izbiro avtoplaščev znamk SAVA, SEMPERIT, HAWKOOK in NOKIA.

Ponudbo smo razširili še na znamke MICHELIN in GOODYEAR. Posebno avtoplašči GOODYEAR — EAGLE — AQUATRED s posebno maso SILICIA imajo za 20% boljši prijem na mokrem cestišču.

- Na zalogi imamo tudi pnevmatike za kolesa in mopede znamk IRC, Rubena in Sava.
- Opravljamo storitve meritev in nastavitve kolotekov na vseh vozilih (avtooptika).
- Prodajamo tudi zavorne obloge TEXTAR, katere menjamo ter obdelujemo diske na specialni stružnici HUNGER.

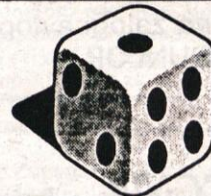
Prodajamo na dva obroka brez obresti, montaža pri nas kupljenih avtoplaščev pa je brezplačna.

Obiščete nas lahko vsak dan
od 8.00 ure do 13.00 ure
in od 15.00 ure do 19.00 ure
v soboto od 8.00 do 12.00 ure

Kulturno-prilreditveni center
in okrepčevalnica

PAUZA

MEDEJA

galerija-kava bar, Stara cesta 39, Vrhnika, tel.:061/754-703

K sodelovanju vabimo mlade ustvarjalce z likovnega področja. Omogočamo vam možnost predstavitve izbranih del na razstavi, ki jih lahko z našim posredovanjem ponudite tudi v prodajo.

Oglasite se osebno ali po telefonu na štev.: 061/1752-341, popoldne.

Cenjenim gostom se priporočamo!

PHILIPS GRUNDIG TELEFUNKEN

COMING

UVOZNIK IN POOBlašČENI DISTRIBUTER

37 cm
39.870 SIT
TV TELEFUNKEN

- ekran 37 cm
- 60 programov
- hyperband
- skart vtičnica
- slip timer
- daljinsko upravljanje

51 cm
69.990 SIT
TV GORENJE

51 cm
69.990 SIT
TV GORENJE

- ekran 51 cm
- ttx
- 90 programov
- hyperband
- skart vtičnica
- slip timer
- daljinsko upravljanje

22.650 SIT
RADIOKASETOFON

- s CD-jem PHILIPS
- 30 W PMPO
- radio
- kasetofon
- CD

53.990 SIT
VIDEOREKORDER
PHILIPS

- dve glavi
- 48 nastavljenih programov
- daljinsko upravljanje

TV, VIDEO, HI-FI CENTER
VRHNIKA, Stara cesta 45, tel.: 752-392
LJUBLJANA, Kongresni trg 12, tel.: 214-321
Ljubljana, SLOVENIJALE, Dunajska 20, tel.: 131-92-66
Ljubljana, BTC HALA A, Šmartinska 152, tel.: 185-27-70

63.900 SIT
GS PHILIPS

• 2 x 25 W izhodne moči

- digitalni tuner
- 5 stopenjski equalizer
- dvojni kasetofon
- CD
- daljinsko upravljanje

Navedene cene veljajo ob takojšnjem plačilu.

Na Lazah pri Borovnici zelo ugodno prodam zazidljivo parcelo: 1000 m², sončna lega, lep razgled, cena 24.000 DEM. Tel. 331-557.

Zaposlim trgovca — redno ali honorarno. Informacije po tel 061/753-340.

ZASTOPANJE — POSREDOVANJE — TRGOVINA

KOTNIK

Ljubljanska 10, 61360 Vrhnika
telefon: 061/753-340
fax: 061/753-302

Delovni čas:
od 8.00 do 12.00 ure
in od 14.00 do 18.00 ure

JELOVICA

- VEZANA, TERMOPAN, JELO-TERM OKNA vseh dimenzij po tovarniških cenah
- NOTRANJA VRATA — mahagonij, hrast, lužen hrast, belo pleskana
- VHODNA in GARAŽNA VRATA — smreka ter masivni hrast
- STREŠNA OKNA Kovinoplastika Lož
- SMREKOV OPAŽ in LADIJSKI POD od 410 sit naprej
- FURNIRANE STENSKE in STROPNE OBLOGE od 1.520,00 sit/m²
- LETVE, ŠPIROVCI, DESKE
- SKOBLANI ELEMENTI za balkonske in stopniščne ograje
- KNAUF gips plošče

CERDOMUS

- italijanske stenske in talne plošče CERDOMUS že od 700 sit/m² naprej
- keramika GORENJE in KERAMIKS
- GRANITO GRES že od 1.700 sit m² naprej
- SANITARNA KERAMIKA
- KOPALNIŠKA OPREMA

PO KONKURENČNIH CENAH
VAM NUDIMO ŠE:

- IZOLACIJE
- VIJAKE IN ŽIČNIKE
- KVADRATNE IN ČRNE CEVI
- BARVE
- LAKE
- PREMAZE ZA LES

AVTOKLEPARSTVO — SERVIS**VINKO POLIČNIK, s.p.**

Lesno Brdo 27, Vrhnika
telefon: 752-967

- nudimo vam avtokleparske storitve na vseh osebnih in poltovornih vozilih,
- storitve na ravnalni mizi GLOBALJING,
- montažo vetrobranskih stekel,
- popravilo avtomobilskih plastičnih delov.

Delovni čas: od 7. do 14. ure in od 15.30 do 19. ure
sobota: od 8. do 13. ure.

Se priporočamo!

VW SERVIS IN VULKANIZERSTVO**TURŠIČ**

VRHNIKA • JAGROVA 2 • TEL.: 755-117

- servisiranje in popravila VW in AUDI vozil
- vulkanizerska dela za vsa osebna vozila in dostavna vozila — kombi do 16"
- na zalogi avtoplašči: SAVA SEMPERIT in DUNLOP

SEČNIK

Proizvodnja, trženje in storitve d.o.o.

61360 Vrhnika
Idrijska c 5
tel. (061) 751-255
mobitel (0609) 618-643

GOSPODINJE!

Ne trudite se s pranjem velikih zaves, odej, posteljnih pregrinj, raznih prevlek ter lamelnih zaves.

Vse to bomo naredili mi za vas hitro in kakovostno v naši PRALNICI PERILA, ki je odprta od ponedeljka do petka od 6. do 21. ure ter ob sobotah od 6. do 18. ure.

GOSTINCE pa vabimo, naj si pred poletno sezono ogledajo našo ponudbo gostinskega inventarja iz porcelana, stekla, jedilne pribore, prte, nadprte, servirne serviete ter sedežne blazine za sobne in vrtno garniture.

Vse izdelke iz tekstila izdelujemo po naročilu. Obiščite nas in se prepričajte o naši kakovostni ponudbi.

REAN inženiring d.o.o.

NOTRANJE GORICE
Podpeška cesta 236
tel./fax: 061/651-309

Najugodnejša ponudba atestiranih
cistern 1.000-3.000 l z dostavo na
dom in montažo.

Dobava in montaža oljnih
gorilnikov **THYSSEN, API,**
ECOFLAM in OLYMP
s prostorskim uravnavanjem
temperature.

Dobava in montaža peči
sime 20-40 kW z gorilniki

Minor

OLYMP

Ecoflam

MOŽNOST ZAMIKA
PLAČILA S ČEKI

Dr. B. THYSSEN

Pravočasno nabavite material
za predelavo kurjave na kurilno olje

FRIZER NA DOMU ZA VSO DRUŽINO

Ste starejši, invalidni ali vas ovira kaj drugega in ne morete k frizerju?
Pokličite in se dogovorite za obisk na vašem domu.

FRIZERSTVO ZA STAREJŠE IN INVALIDNE OSEBE NA DOMU

Damjana Vidmar, s.p.
tel.: 631-646

ZMERNE CENE

OBJAVA

Republiška uprava za javne prihodke izpostava Vrhnika je odredila prodajo rubljenih predmetov v sestavi tričlanske komisije v skladu določbe 76. člena zakona o davkih občanov, Uradni list RS, številka 48-2301/90, 8-328/91 in 7-300/93, in sicer:

1. pralni stroj primat, 10, kg,	
cenilna vrednost	250.000,00 SIT
2. pralni stroj primat, 8 kg,	
cenilna vrednost	230.000,00 SIT
3. likalni stroj cordes, val 1,5 m,	
cenilna vrednost	400.000,00 SIT
4. centrifuga (ožemalni stroj)	
centromat, 10 kg	100.000,00 SIT

Prodaja po komisiji ni dopustna po ceni, ki ne bi dosegla niti polovice cenilne vrednosti. Interesenti za odkup omejenih predmetov se lahko zglasijo na RUJP, Izpostava Vrhnika, v sobi št. 14, ali pokličejo po tel. 755-121, int. 258.

V. d. vodje izpostave
JANA FABJAN

Iskra Merilna elektronika Horjul

objavlja

JAVNO DRAŽBO

za prodajo naslednjih strojev:

1. Prebijalni stroj »raskin«, tip R52, serijska številka 61029, letnik 1979, izklicna cena z vsem priborom je 2.835.000 SIT.
2. Krivilni stroj »jelšingrad« tip HA PA 80/3000, serijska številka 8506293, izklicna cena z vsem priborom je 1.458.000 SIT.

Javna dražba bo v petek, 19. maja 1995, s pričetkom ob 13. uri v prostorih poslovne stavbe podjetja, Horjul 188.

TRGOAVTO Z METALOTRGOM**VRHNIKA**

ob avtobusni postaji na Vrhniki, Cankarjev trg 6
tel. 061 756-210 061 756-211 faks 061 756-210

NOVA PONUDBA:

1. Motokultivatorji GOLDONI iz Italije s priklučki
2. Kolesa Rog in italijanska — bogata izbira — do 6 obrokov brez obresti
3. Motorne žage HUSQUARNA vseh tipov, do 6 obrokov
4. Betonski mešalniki 120 l LIV, samokolnice
5. Vespe, sfere 50 ccm za 225.600,00 SIT — posojilo do 3 let
6. Rezervni deli in oprema za: TAM, Zastava, INVECO, tudi po naročilu
7. Rezervni deli za osebna vozila: golf, škoda, zastava, lada, 126 P.
8. Italijansko ročno orodje FELISATI (razno) primer: stabilna krožna žaga s pomikom rezila in pod kotom
- tip T-770 W 64.272,00 SIT tip T-777 CI 102.511,00 SIT
9. Avtoradii in zvočniki CLARION — zastopstvo
10. Kompresorji od 30 l do 500 l, do 12 obrokov

MOŽNO POSOJILO od 6 mesecev do 3 let, glede na vrednost

Delovni čas: od 8. do 12. ure in od 15. do 19. ure
sobota od 8. do 12. ure.

NUDIMO VAM TUDI GORILNIKE THYSSEN na olje do 6 čerkov ali s 5% popustom (vseh tipov).

POOBLAŠČENI PRODAJALEC IN MONTAŽER
PODJETJA MOBTEL

INŽENIRING TELEKOMUNIKACIJ 100, d.o.o.

POD GRADOM 27, LUKOVICA
61351 BREZOVICA
tel. 061/654-415, 654.437, 654-438
fax 061/654-449

MOBILNI TELEFONI — popusti 27,1%, 37,1% do 15. 5. 1995

class ultra samo 187.076,10 SIT
kakovost in prihranek več kot 107.000,00 SIT

ANTENE — hišne, za mobilni tel. aparat,
avtoradio antene

POKLIČITE IN SE PREPRIČAJTE!

Del. čas: pon. — četrtek: 7.30 — 15.30
petek: 7.30 — 15.00

FIAT

AVTO TRADE

AVTOTRADE

SERVIS IN TRGOVINA V SINJI GORICI 11,
VRHNIKA;
Jelko Bajc, telefon 751-346, 755-199

PRODAJA VOZIL:
FIAT — LANCIA — ALFA ROMEO
(STARO ZA NOVO)

SERVIS IN POPRAVILA VOZIL

PRODAJA REZERVNIH DELOV

MOŽNOST POSOJILA DO ŠTIRIH LET TER
NAKUP S KARTICO LB.

AVTO ŠOLA**OMEGA Aleks D.O.O.**

ŠOLA ZA VOZNIKE MOTORNIH VOZIL B KATEGORIJE
ŠOLA VARNE VOŽNJE
AVTO ŠOLA LJUBLJANA
STRELIŠKA 12A/II, TEL.: (061) 133 4220 INT. 406

VABIMO

- vse, ki želijo opraviti izpit iz B kategorije
- vse, ki želijo obnoviti in izpopolniti svoje znanje tudi na lastnih vozilih (kondicijska vožnja)
- vse, ki že imajo opravljen tečaj iz CPP.

NUDIMO

- vse na enem mestu od začetka do konca poučevanja (pomagamo, organiziramo, svetujemo),
- opravljanje zdravniških pregledov vsak dan,
- opravljanje tečaja iz CPP 2x na mesec v sodobno opremljeni predavalnici,
- tečaj prve pomoči z izpitom,
- tudi samo izpit iz prve pomoči
- BREZPLAČNO posojamo vso potrebno literaturo,
- vožnjo na vozilih CLIO in R5,
- POPUST za študente in dijake,
- možnost plačila na 3 čeke,
- začetek vožnje ves čas poučevanja prilagodimo kandidatu,
- čas poučevanja do zaključnega izpita 30—60 dni,
- možnost izbire inštruktorja,
- inštruktorji:
— Zoran Selan 1592-592
— Bojan Resnik 348-229
— Irenka Štefancič, Vrhnika 755-686.

NAŠE ODLIKE SO:
DOSLEDNOST — TOČNOST — VLJUDNOST —
DOLGOLETNE IZKUŠNJE — UGODNE CENE!

AVTO ŠOLO VODI ALEKS MILETIČ,
INŠTRUKTOR S 30-LETNIMI IZKUŠNJI
IN IZBRANIM TIMOM INŠTRUKTORJEV.

*Ni hujših bolečin
kot v nesreči
srečnih dni spomin.*

ZAHVALA

Ob prerani smrti dragega moža in atija

AVGUŠTINA JESENKA

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom in znancem, posebno pa družinam Jelovšek in Zalaznik. Zahvaljujemo se vsem in vsakemu posamezniku za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se tudi GD Drenov Grič — Lesno Brdo, pevske-
mu zboru Drenov Grič — Lesno Brdo ter gospodu dekanu za lep pogrebni obred.

Žalujoči: žena Joži, hči Suzana in sin Gusti

Zahvala

Ob boleči izgubi ljubljene žene

MILENE REMŠKAR

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče ter jo spremili k zadnjemu ter preranemu počitku. Posebna hvala pevcem za lepo petje in gospodu direktorju iz Maksimarketa za poslovlilne besede pri odprtem grobu.

Žalujoči: mož Franci in sin Matjaž, mama, brata Jože in Janko, sestra Metka z družinami in vsi drugi.

Brezovica pri Ljubljani, 12. 4. 1995

ZAHVALA

Ob 60. letu življenja nas je mnogo pre-
zgodaj zapustil dragi mož in dobri oče

Jože Smolnikar

Iskreno se zahvaljujemo vsem domačim, sorodnikom, prijate-
ljem in vsem, ki ste ga spoštovali. Hvala za izrečeno sožalje, za darovano cvetje ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pa tudi pevcem in pogrebcom.

Žena Melita, hči Saša in sin Bojan

Stara Vrhnika

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame

Alojzije Maraž

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za vsestransko pomoč in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče ter jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala za vsa pisna in ustna sožalja. Zahvaljujemo se dr. Žagarjevi, posebno dr. Petrovčiču, za dolgoletno zdravljenje in zdravstvenemu osebju Infekcijske klinike v Ljubljani. Iskrena hvala članici ZBB za ganljive poslovlilne besede, pevske-
mu zboru z Vrhnike in trobentaču.

Stanka in Silvester z družinama

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega moža in očeta

Janeza Zrimška

z Dola pri Borovnici

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste ga spremili na zadnji poti in mu izkazali poslednjo čast s cvetjem in mu prižgali svečko. Za udeležbo na zadnji poti se zahvaljujemo tudi Zvezi borcev in udeležencev NOV, Združenji listi in Osnovni šoli Borovnica za poklonjeno cvetje in dostojno slovo od pokojnika. Posebna zahvala tovarišu Dragarju za poslovlilne besede ob grobu.

Vsi njegovi

Dol pri Borovnici, 29. aprila 1995

ZAHVALA

Ob izgubi dragega brata in strica

Antona Kržiča

Cesta pod goro 39, Borovnica

se zahvaljujemo vsem, ki ste ga pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče. Hvala g. župniku za lep obred, pevcem Raskovec za lepo zapete pesmi, članom DU Borovnica in g. Tonetu Vrhovcu za njegov trud.

Vsi njegovi

Borovnica, april 1995

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega ata

Antona Turka

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem, ki ste kakorkoli pomagali. Hvala vsem za izrečeno sožalje in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Žena Kati, sin in hči z družinama

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta
in ata

Jožeta Japlja

po domače Flandrovega Jožeta

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijate-
ljem, sošolcem in znancem za pomoč v najtežjih trenutkih ter vsem in vsakemu posamezniku, ki so darovali cvetje, sveče, ga v tako velikem številu pospremili k zadnjemu počitku. Posebno se zahvaljujemo dr. Heleni Rožman-Drašler za vsestransko pomoč, osebju Doma upokojencev Vrhnika za potrpežljivo in skrbno nego. Hvala Gasilskemu društvu Vrhnika, govorniku za besede slovesa, Društvu upokojencev Vrhnika, trobentaču ter gospodu dekanu za lepo opravljen obred.

Vsi njegovi

*Zdaj bivaš vrh višave jasne,
kjer ni mraku, kjer ni noči;
tam sonce sreče ti ne ugasne,
resnice sonce ne stemni!*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

Jožeta Dolenca po domače Mantovca

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, dolgolet-
nim prijateljem in znancem za številna pisna in ustna sožalja, za darovano cvetje, sveče in darove za cerkev. Iskrena in prisrčna hvala naši Jani za vso njeno pozornost in skrb za strica v času bolezni in pomoč ob njegovi smrti. Posebno zahvalo smo dolžni vrhniškimi planincem za častno spremstvo, gospodu Vinku Tomšiču za lepe poslovlilne besede, Primoževim sodelavcem, gospodu dekanu za pogrebni obred in pevcem Zupanom za občuteno petje. Prisrčna hvala še vsem, ki ste ga tako številno spremili na poslednji poti.

Žalujoči: žena Malči, sin Primož z Natašo, brat Janez z družino in sorodniki

Vrhnika, Logatec, Ljubljana, 8. aprila 1995

*V domu našem je praznina,
v srcih naših bolečina,
spomin na tebe še živi,
čeprav te več med nami ni.*

ZAHVALA

Ob mnogo prerani izgubi dragega,
skrbnega moža, atija, sina, brata, strica
ter zeta

Gabrijela Zalarja - Ela

z Vrhnike

se iskreno zahvaljujemo vsem prijateljem, sorodnikom, sosedom, znancem, gospe Znidaršičevi ter vsem sodelavcem Doma upokojencev. Iskrena hvala tudi dr. Heleni Drašler-Rožman za njeno vsestransko pomoč. Zahvaljujemo se tudi gospodu dekanu Božnarju za lep obred in poslovlilne besede, pevcem za lepo petje ter pogrebni službi Pieta. Hvala vsem za darovano cvetje, sveče, za izrečeno sožalje, vsem, ki ste ga pospremili v tako velikem številu na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena Sonja, sin Aljaž, ata in mama, brata Simon in Marko z družinama, ata Janez, mama Kati, Jani z družino ter drugo sorodstvo

*Pomlad bo prišla na naš vrt
in čakala, da prideš ti.*

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, ata,
brata in strica

Silva Žiberta

se iskreno zahvaljujemo vsem sosedom, prijateljem in znancem za vsestransko pomoč in vsem, ki ste darovali cvetje in sveče ter ga pospremili na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala za vsa pisna in ustna sožalja. Zahvaljujemo se dr. Primožu Rusu za zdravljenje, lajšanje bolečin in vzpodbudne besede. Posebna zahvala Ri-
biški družini Vrhnika za poslovlilne besede in g. Tršarju za prijaznost.

Vsi njegovi

Vrhnika, april 1995

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega

Marka Tomšiča

se najiskrenejše zahvaljujemo za številne izraze sožalja, za prelepo cvetje in sveče. Zahvaljujemo se vsem dobrim sosedom, prijateljem in sorodnikom za nesebično pomoč v težkih trenutkih, posebej gospe Marici Vidic, gospodu Slobodniku, gospodu Hlebcu. Posebna zahvala velja dr. Vrhovčevi, dr. Jerasovi in sestri Aličevi, ki so mu pomagali krajšati trpljenje. Zahvaljujemo se Karitasu, Društvu upokojencev in Zvezi borcev. Še enkrat se zahvaljujemo vsem, ki ste ga imeli radi, ga pospremili na njegovi zadnji poti in ga boste ohranili v lepem spominu.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti moje mame, sestre in tete

Marije Stibil roj. Mlinar

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, sosedom ter znancem, ki ste jo obiskovali in ji na kakršenkoli način pomagali v njenem življenju. Hvala za izraženo sožalje, darovano cvetje in sveče. Zahvaljujem se tudi pevcem za lepo petje, trobentaču in duhovniku za opravljen obred. Vsem in vsakomur posebej hvala, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Sin Avgust z družino

